

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๖๐

วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

มีจำนวนสมาชิกฯ มาประชุมทั้งหมด ๑๕๗ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไปราชการต่างประเทศ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ  
การกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ พ.ศ. .... ที่นายสมชาย แสวงการ กัมภณะ เป็นผู้เสนอ  
ไปพิจารณาก่อนรับหลักการมีกำหนด ๓๐ วันนั้น คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้ว  
และลงมติให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมายังสภาภายในกำหนดเวลา  
พร้อมแจ้งข้อสังเกตมาด้วยว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีหลักการส่วนใหญ่เช่นเดียวกับ  
ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
โดยคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษได้ตรวจพิจารณาเสร็จแล้วและจะได้นำเสนอ  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป จึงขอให้ชะลอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้  
เพื่อเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีพิจารณาไปพร้อมกัน จึงขอแจ้งต่อที่ประชุม  
ทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)



LIRT

๑.๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคุณวัลลภ ตังคณานุรักษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอไปพิจารณาก่อนรับหลักการมีกำหนดเวลา ๓๐ วันนั้น คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้วและลงมติให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมายังสภาภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตมาด้วยว่า

๑. การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการประกันสังคมจากที่ปัจจุบันใช้ระบบไตรภาคี เป็นเพิ่มให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นมาอีกฝ่ายหนึ่งจำนวน ๕ คนเช่นกัน ทำให้องค์ประกอบของคณะกรรมการมีลักษณะเป็นผู้แทน ๔ ฝ่าย และการกำหนดวิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนฝ่ายลูกจ้างด้วยวิธีการสรรหา หากไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๓)

๒. การแก้ไขให้ระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงิน รวมทั้งระเบียบการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งปัจจุบันต้องผ่านความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เป็นไม่ต้องผ่านความเห็นชอบของกระทรวงการคลังนั้น เห็นว่ายังมีความจำเป็นต้องให้กระทรวงการคลังร่วมพิจารณาให้ความเห็นชอบในระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการกองทุนอยู่ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ประกอบกับกองทุนประกันสังคมมีเงินจำนวนมาก และมีผู้ประกันตนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนเป็นจำนวนมาก หากการรับ การจ่าย การเก็บรักษาหรือการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนก่อให้เกิดความเสี่ยงและความเสียหาย ผู้ประกันตนจะได้รับผลกระทบดังกล่าวจะมีจำนวนมาก ซึ่งรัฐบาลมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการให้ตามความจำเป็นและเป็นการจ่ายจากงบประมาณแผ่นดินซึ่งจะทำให้รัฐบาลยังมีภาระที่ต้องรับผิดชอบอยู่และอาจเป็นจำนวนมากมหาศาล

๓. ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม ดังนั้นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเสนอจึงควรเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มี



บทเฉพาะกาลที่ต้องให้มีการดำเนินการใดเพิ่มเติม จึงไม่จำเป็นต้องมีมาตรการรักษาการ  
จึงขอแจ้งต่อที่ประชุมทราบนะครับ  
(ที่ประชุมรับทราบ)

- ๒/๑

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๐ รวม ๒ ครั้ง ซึ่งก็ได้วางไว้ให้สมาชิกฯ ตรวจสอบแล้วตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๕ นะครับ จะมีท่านสมาชิกฯ ท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตามที่ในคราวประชุม  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ประชุม  
ได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้ง  
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ  
ฉบับนี้เสร็จแล้ว แล้วได้นำเสนอรายงานต่อสภาตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖ รายละเอียดปรากฏ  
ตามเอกสารรายงานที่ได้จัดให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านแล้วครับ ขอเชิญกรรมการ  
เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๐  
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ  
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ  
ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติ  
ภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว  
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเสนอ  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว กระผมขอถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณกรรมการ  
ท่านที่ปรึกษา รวมถึงท่านผู้แปรญัตติที่สละเวลาอันมีค่าของท่านมาช่วยพิจารณา  
แล้วให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ จนทำให้พระราชบัญญัติฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี  
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ  
 ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข  
 มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อ ผู้แปรญัตติ  
 พอใจแล้ว

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
 เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๕  
 มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านภักดิ์ เชิญครับ

นายภักดิ์ คำพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ  
 ข้อความในมาตรา ๕ ได้เป็นการกำหนดลักษณะของนิคมอุตสาหกรรมใหม่ให้เป็น  
 ๒ ประเภทคือ อุตสาหกรรมทั่วไปกับเขตประกอบการค้าเสรี โดยที่มีมาตรา ๓๖/๑  
 ได้กำหนดไว้ว่าในกรณีที่จะนำเอาสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่พลเมืองได้ใช้ร่วมกัน  
 แล้วก็เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้วเอามาจัดให้เป็นนิคมอุตสาหกรรม โดยที่หลัก  
 ของกฎหมายเดิมตอนที่รับหลักการในวาระ ๑ ก็คือต้องได้รับความยินยอมจากกระทรวง  
 มหาดไทย และการนิคมอุตสาหกรรมได้ชำระราคาที่ดินให้แก่กระทรวงการคลัง  
 ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดแล้วนะครับ -----

แต่ผมมีข้อสังเกตว่า ที่คณะกรรมการได้มีการแก้ไขว่า ในกรณีที่เป็นที่ที่ซึ่งพลเมือง  
ได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นอยู่ แล้วยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นที่ดินสำหรับพลเมือง  
ใช้ร่วมกัน แม้ว่ากระทรวงมหาดไทยจะได้ให้การยินยอมตามหลักเกณฑ์และวิธีการ  
ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดแล้ว ก็ให้ ก.นอ. ได้ดำเนินการไป ผมคิดว่าหลักการ  
ที่คณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงนี้ก็ดีแล้ว แต่ว่ายังไม่มีความสมบูรณ์ เพราะถ้าเกิด  
เราพิจารณาร่างการแก้ไข พ.ร.บ. นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทั้งฉบับนี้เราจะเห็นว่า  
เรามีการปรับกฎหมายตัวนี้ใหม่ ให้อำนาจของผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมมีมากขึ้น  
บางที่อยู่ในบางมาตรา เราจะพบต่อไปเช่นว่า มาตรา ๗ ให้ผู้ว่าฯ กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข  
อะไรต่าง ๆ ในขณะเดียวกันการให้มีพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเช่นนี้ เราให้ทั้งสิทธิประโยชน์  
กับผู้ที่มาลงทุนในมาตรการเรื่องภาษี ในเรื่องของที่ที่จะทำนิคม ทั้งหมดทั้งปวงนี้  
ก็เพื่อที่จะส่งเสริมการลงทุน อย่างไรก็ตามในข้อสังเกตของคณะกรรมการเอง ซึ่งมีอยู่  
ในรายงานชิ้นนี้ อยู่ในหน้า ๕ ซึ่งมีอยู่ ๒ ข้อ ข้อที่น่าสนใจ ก็คือว่า ข้อ ๗.๒ กรณี  
การเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่พลเมืองยังใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น  
อยู่ หรือยังไม่มีการเปลี่ยนจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในมาตรา ๓๖/๑ (๑)  
นั้น คณะกรรมการได้แก้ไขให้กระทรวงมหาดไทยให้ความยินยอมตามหลักเกณฑ์และ  
วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว นั้น รัฐบาลควรกำชับ  
ให้กระทรวงมหาดไทยจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับ  
ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวเสียก่อน ผมคิดว่า  
ข้อสังเกตนี้เป็นข้อสังเกตที่ดีมาก และไม่ควรจะเป็นข้อสังเกตที่อยู่ในท้ายพระราชบัญญัติ  
เท่านั้น แต่หากจะเป็นเนื้อความที่บัญญัติไว้ลงในกฎหมายด้วย ผมใคร่ขอที่จะเสนอว่า  
นอกจากที่จะบัญญัติโดยแก้ไขว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทย  
กำหนดแล้ว ควรจะยกถ้อยคำไว้ว่า ทั้งนี้ให้กระทรวงมหาดไทยจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น  
จากประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติแผ่นดิน  
ดังกล่าวเสียก่อน เอาไปไว้ในมาตราดังกล่าว คือ มาตรา ๕ ในส่วนที่เป็นการแก้ไข  
มาตรา ๓๖/๑ (๑) อันนี้จะได้ความที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าเราเปรียบเทียบก็คือหมายความว่า  
ด้านหนึ่งเราให้อำนาจของการนิคมมากขึ้น เราอำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนมากขึ้น

แต่กับชาวบ้าน ชาวบ้านจะได้อะไรครับ ชาวบ้านจะไปอยู่ในข้อสังเกต ข้อสังเกตที่ท่าน  
คณะกรรมการได้ตั้งมาทั้ง ๒ ประเด็นเลย

ประเด็นแรก ก็คือว่า เพราะ ๗.๑ ในหน้า ๕ จะบ่งไว้ชัดเจนว่า พอการตั้ง  
นิคมอุตสาหกรรมขึ้นมาปั๊บ เกิดอะไรขึ้นครับ สิ่งที่จะเกิดตามมาก็คือว่า จะมีการพักอาศัยอยู่  
โดยรอบนิคมอุตสาหกรรม ทำให้เกิดชุมชนแออัดโดยรอบ ส่งผลปัญหาทางด้านสุขภาพ  
อนามัย สิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ ตามมา รัฐบาลควรมีมาตรการ  
ทางการบริหาร และบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ  
ผมคิดว่าถ้าเราออกกฎหมายโดยให้กฎหมายนั้นส่งเสริมนักลงทุน มีการลงทุนในเขต  
อุตสาหกรรมเร็ว ร้อย สบายงาม คนมาลงทุนได้สิทธิประโยชน์ ได้การยกเว้นภาษี ได้ทุกสิ่ง  
ทุกอย่างที่เขาควรจะได้ -----

กนอ. ในฐานะที่เป็นองค์กรที่ดูแลตรงนี้ได้อำนาจทุกอย่างที่จะไปดำเนินการ แต่นอกนิคม เราไม่ต้องไปรับผิดชอบอะไรเลย ไม่ควรจะเป็นแบบนั้นนะครับ คนที่มาทำงานในนิคม ไปอยู่ข้างนอก ไปอยู่แบบเป็นชุมชนแออัดแล้วรัฐก็ไม่ได้ดูแล ผมคิดว่าถ้าเราออกกฎหมายนี้ ไปโดยพลิกเฉย การที่ความเดือดร้อนของประชาชนจะเป็นเรื่องที่น่าเศร้ามาก เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าในส่วนที่จะเป็นการเอาที่ดินมาใช้ในการตั้งนิคมจะน้อยจะมาก ถึงแม้กระทรวงมหาดไทยจะให้ความเห็นชอบแล้ว แต่ว่าก็จะระงับปัญหาไม่ได้ ถ้าเกิดมีประชาชน ใช้สภาพที่ดินอันนั้นอยู่ ก็ต้องไปทำความเข้าใจกับประชาชนด้วย เพราะฉะนั้นผมใคร่ที่จะขอเสนอว่า เราควรจะทำข้อเสนอของคณะกรรมการในประโยชน์ดังกล่าวมาต่อท้ายไว้ในมาตรา ๕ เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ

นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ผม โกมล จิรัชัยสุทธิกุล ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการทางคณะกรรมการได้ปรึกษาหารือกันแล้ว ก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ที่ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ดังนั้นจะขอเพิ่มความต่อจากที่ได้แก้ไขในมาตรา ๓๖/๑ (๑) ในบรรทัดที่ ๖ ของ (๑) “ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด” และต่อท้ายด้วยคำว่า “ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยจะต้องกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากพลเมืองในท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวด้วย” แล้วต่อไปก็เป็นความเดิมต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณภัทระพอใจ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ขอบพระคุณครับ ก็ขอขอบพระคุณท่านกรรมการทั้งหมดนะครับ เพราะผมคิดว่าอันนี้เป็นประโยชน์กับสังคมโดยรวม ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๖  
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายชลิต แก้วจินดา : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชลิต แก้วจินดา ขอเรียนเป็นข้อสังเกตว่า  
การที่มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยก็เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาทางการผลิต  
และการอำนวยความสะดวกทั้งปวงเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การควบคุมพื้นที่แวดล้อม  
ตลอดจนบทบาทหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของฝ่ายต่าง ๆ ทางด้านการอุตสาหกรรม ผมมีข้อสังเกต  
บางประการในมาตรา ๗ (๒) ผมเข้าใจว่าข้อความที่กล่าวในบรรทัดสุดท้ายของ (๒)  
ที่กล่าวว่า “ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ว่าการกำหนด” น่าจะพิมพ์ผิด  
เพราะว่าเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับ (๑) ใน (๑) ยังกล่าวถึงว่า “ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์  
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด” เพราะฉะนั้นการให้อำนาจหน้าที่แก่  
ผู้ว่าการเป็นผู้กำหนดไม่น่าจะถูกต้อง น่าจะเป็นข้อความที่พิมพ์ผิดมากกว่า

และอีกประการหนึ่งจากการที่คณะกรรมการการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวได้ไปตรวจเยี่ยมการอุตสาหกรรมในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยก็พบว่า มีข้อสังเกตหลายประการเกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรม และจากการที่กระผมเองได้เกี่ยวข้องกับทางด้านอุตสาหกรรมก็มีข้อสังเกตว่า การนิคมอุตสาหกรรมบางแห่งเมื่อก่อตั้งขึ้นแล้วในสภาพพื้นที่ ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นเหมือนกับทุ่งนา ทางฝ่ายการปกครองท้องถิ่นและฝ่ายชุมชนเดิมนี้อย่างกว้างเปล่าอยู่ เขาไม่รู้เลยว่าเมื่อมีการนิคมอุตสาหกรรมแล้วจะก่อให้เกิดอะไรขึ้นบ้าง เขาไม่ทราบว่าจะมีโรงงานอะไรเกิดขึ้น มีคนงานอีกเท่าไร จากข้อสังเกตที่เห็นก็คือที่นิคมอุตสาหกรรมบางแห่งมีโรงงานเดียวมีพนักงานถึง ๒,๐๐๐ กว่าคน เมื่อเข้ามาทำงาน แล้วก็เกิดปัญหาเรื่องการเคลื่อนย้ายคนเป็นจำนวนมาก เข้ามาในนิคมอุตสาหกรรม ถิ่นที่อยู่อาศัยก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพต่าง ๆ และในนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งนั้นก็ไม่ใช่จะมีโรงงานเดียว ก็มีหลาย ๆ โรงงาน และยิ่งที่เป็นเขตประกอบการค้าและขนส่งเสรีตามมาตรา ๗ นี้ก็จะเห็นว่าจะต้องมีการนำเข้า วัตถุดิบและกึ่งขนส่งวัตถุดิบออกไปจากเขตนิคมอุตสาหกรรมนี้เป็นจำนวนมาก จะมีการเคลื่อนย้ายวัตถุและวัสดุต่าง ๆ วันหนึ่งจะเป็นกี่เที่ยวไม่ทราบ แต่อาจจะถึง ๑๐,๐๐๐ เที่ยว หรือ ๒๐,๐๐๐ เที่ยว รถขนส่งอย่างนี้ก็ยังไม่รู้เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะให้ชุมชนที่แวดล้อมนี้ปรับปรุงตัวให้ทันนั้นก็เป็นเรื่องยาก จะเห็นได้ว่าที่นิคมอุตสาหกรรมบางแห่ง เช่น นิคมอุตสาหกรรมลำพูนนั้น แต่แรกก็มีชุมชนแวดล้อมไม่มากเท่าไร ภายหลังก็มีคนอยู่เป็นจำนวนมาก แล้วก็จะมีชนเผ่าหลาย ๆ เผ่าเข้ามาเพื่อรอการรับสมัครงาน แล้วก็มีความขัดแย้งกัน มีปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมสกปรกรุงรังมากมาย ข้างนอกนะครับ แต่เฉพาะในเขตของนิคมอุตสาหกรรมเองนั้นควบคุมได้แล้วก็ได้ดีสวยงาม แต่ข้างนอกนั้นลำบาก แล้วจะผลัดภาระนี้ไปให้ท้องถิ่นและชุมชนอย่างเดียวก็คงจะทำได้ ถ้าชุมชนนั้นปรับตัวทัน แต่ว่าข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในด้านการใช้จ่าย การอยู่อาศัย ผมคิดว่าคงจะเป็นหน้าที่ของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของการนิคมอุตสาหกรรมเองที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการรองรับที่ดี เราจะได้เห็นได้ว่าหลังจากที่เกิดนิคมอุตสาหกรรมลำพูนแล้วประมาณ ๒ - ๓ ปีนี้จะมีพนักงาน คนงานตั้งท้องแล้วก็จะมีบุตรนะครับ โรงงานคน ๒,๐๐๐ คน ก็จะมีประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ คน อย่างนี้เป็นต้น เมื่อเขามีลูก มีบุตรเกิดขึ้น เขาทำอย่างไรครับ

ก่อนมาทำงานในโรงงานก็ฝาก ตอนแรกก็มีญาติผู้ใหญ่มาช่วยเลี้ยง ภายหลังก็ฝากทางสถาน  
รับเลี้ยงเด็กซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับนิคมอุตสาหกรรมนั่นเองเป็นที่รับเลี้ยงเด็ก สถานที่รับเลี้ยงเด็ก  
ตามสภาพที่เป็นอยู่นั้นก็เหมือนกับบ้านธรรมดาที่มีคนอยู่แล้วก็จ้างผู้รับใช้สักคน ๒ คน  
แล้วก็มาดู ก็เอาเด็กเล็กเด็กอ่อนไปฝากไว้ กลางวันอาบน้ำอาบทำอะไรนี่ ซึ่งก็ไม่อยู่ในสภาพ  
ที่เป็นมาตรฐานที่ควรจะยอมรับได้ว่าเป็นสถานที่รับเลี้ยงเด็ก แล้วก็เมื่อเด็กนี้โตขึ้นอยู่ใน  
วัยพอสมควรที่จะเรียนรู้อะไรได้บ้าง สถานที่รับเลี้ยงเด็กก็แปรสภาพเป็น โรงเรียนเล็ก ๆ  
ซึ่งไม่ควรจะเป็นโรงเรียน น่าจะเป็นที่สำหรับกักขังเด็กแล้วก็ให้เด็กอ่านหนังสือเพื่อจะได้  
ไม่ซุกซนมากกว่า อย่างนั้นก็เป็นอย่างนั้นบ้าง แต่ว่าทางนิคมอุตสาหกรรมได้แก้ไขปัญหา  
อะไรตาม ที่ทราบนั้นก็ถือว่า ทางนิคมฯ เคยบอกมาก็ได้รายงานให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัด  
ทราบแล้วว่าเกิดอะไรขึ้น แต่การรายงานให้ทราบนั้นไม่ใช่หมายถึงการรายงานถึงข้อมูล  
และข้อที่ควรเป็นไปทั้งหมดให้ส่วนชุมชนนั้นทราบทั้งหมด เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้  
บรรจุข้อความตามที่ได้สงวนคำแปรญัตตินี้ไว้ เพื่อจะได้ให้ทางการนิคมอุตสาหกรรมนี้  
ไปดำเนินการในการปฏิบัติการให้เกิดการแก้ไขปัญหาชุมชนและท้องถิ่นให้ได้ผลยิ่งขึ้น -----

การที่ต้องขอสงวนคำแปรญัตตินี้ไว้ก็เพื่อขอความเห็นจากสมาชิกฯ ซึ่งมีประสบการณ์  
แล้วก็วิธีการเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาชุมชนได้ช่วยกันแก้ไขด้วย

และอีกประการหนึ่งการที่นิคมอุตสาหกรรมมีคนเพิ่มมากขึ้น แต่เดิม  
ซึ่งมีการรับพนักงาน คนงานจากภายนอกโดยการขนส่งโดยรถบัส รถขนส่งรถทัวร์เข้ามา  
ในโรงงานจากคนจำนวน ๑๐,๐๐๐ คน ก็มีพนักงานคนงานบางส่วนก็ไม่ได้มาตามนั้น  
ไม่ได้มากับรถขนส่งของโรงงานนั้นด้วย แต่ว่ามาอาศัยอยู่โดยรอบ ๆ ของการนิคม  
อุตสาหกรรม ซึ่งก็ได้ตัดแปลงอาคารเป็นห้องพัก เป็นหอพักต่าง ๆ มีลักษณะแบ่งห้องที่  
แออัดไม่สมควรจะเป็นที่พักผ่อนหลังจากการทำงานหนักมาทั้งวัน หรือการทำล่วงเวลา  
ห้องพักและอพาร์ทเมนต์ (Apartment) ต่าง ๆ ที่อยู่โดยรอบนั้นก็ไม่มีสถานที่เพียงพอที่จะให้  
หย่อนใจได้เลย เพราะว่าความแออัด ความเร่งรีบ การไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก  
และที่พักอาศัยต่าง ๆ นั้นก็จะเห็นอยู่ ถ้าใครไปตรวจ หรือ ไปดู ไปเห็นสภาพก็จะเห็น  
ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ขยะมูลฝอยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นรวดเร็วมากเกิดขึ้นรวดเร็วจนกระทั่ง  
ถึงขยะที่ภายนอกท้องถิ่นนำไปเพื่อเก็บขยะนั้นรองรับไม่ทันก็จะหกเรียราดเกลื่อนกลาด  
เต็มไปหมดในพื้นที่บริเวณนั้น แล้วท้องถิ่นก็เก็บเฉพาะถึงขยะที่สามารถจะบรรจุขยะนั้น  
ได้เก็บไปทำลาย หรือฝังกลบอะไรอย่างนี้ ส่วนที่เหลือนั้นก็ไม่มีใครไปเก็บกวาด เมื่อถึง  
คราวฝนตกหรือลมพัดก็เข้าไปอัดในร่องน้ำในที่ต่าง ๆ ทำให้เน่าเหม็น ไปดูได้เลย  
เกือบทุกแห่ง แล้วก็ทางคณะกรรมการก็ยัง ไปดูการนิคมอุตสาหกรรมแห่งอื่น ๆ อีก  
เช่น ทางแควนนคร แล้วก็มาพบตาดู นิคมอุตสาหกรรมเหมราช ซึ่งกำลังเกิดขึ้นใหม่ แล้วก็  
เกิดชุมชนใหม่ เพราะฉะนั้นการเกิดชุมชนใหม่รอบ ๆ การนิคมอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น  
ในความเห็นโดยทั่วไปนี้น่าจะมีที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับพนักงานคนงานบางส่วน  
ด้วย แต่ที่นี้การจัดเช่นนี้จะมอบภาระให้การนิคมอุตสาหกรรมก็คงจะไม่ใช่น้ำที่โดยตรง  
ก็เลยมีความเห็นว่าการนิคมอุตสาหกรรมควรจะมีบทบาทหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิด  
การปฏิบัติตามกฎหมายภายนอกนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะดูแล  
พนักงาน คนงานเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของการอุตสาหกรรมนี้ให้ดียิ่งขึ้น มีคนกล่าวว่า  
ปลูกต้นไม้ก็ต้องบำรุงถึงราก เมื่อมีปัญหา มาก ๆ ก็ควรจะได้รับการแก้ไข เพราะฉะนั้น  
คนที่สร้างนิคมอุตสาหกรรมนั้นก็ควรที่จะได้เป็นผู้ที่แก้ไขปัญหาเหล่านี้ แล้วตามไปดู

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากพนักงาน ซึ่งเปรียบประดุจลูกหลาน เปรียบประดุจผู้มีพระคุณ ที่ทำให้เกิดการผลิต การจำหน่าย และการเศรษฐกิจที่ดีของทางนิคม และผู้ประกอบการ ของประเทศไทยของเรา เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่ควรเลยที่การนิคมอุตสาหกรรม จะละเลยการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้ ขอให้เป็นการรับผิดชอบของการนิคมอุตสาหกรรม ทางคณะกรรมการก็ได้กรุณาเป็นอย่างมากที่ได้กล่าวว่าจะนำไปเป็นข้อสังเกต แต่กระผม ก็เห็นว่าเป็นเพียงการตั้งข้อสังเกต ไม่ใช่เป็นข้อปฏิบัติที่แท้จริง อยากรจะขอให้เกิดผล ที่แท้จริงกับการนิคมอุตสาหกรรม แล้วก็ปัญหาของการนิคมอุตสาหกรรมปัจจุบันนี้ที่เกิดขึ้น ภายในนิคมอุตสาหกรรมเองที่มีผู้เดินขบวนและร้องเรียนต่าง ๆ นั้น ก็ล้วนแต่มาจาก ภายนอกนิคมอุตสาหกรรมทั้งสิ้น -----

เนื่องจากสภาพภายนอกการนิคมอุตสาหกรรมมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ไม่เหมือนภายในนิคมอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นเป้าหมายการโจมตีและเรียกร้องต่าง ๆ ก็เรียกร้องเข้ามาในนิคมอุตสาหกรรม ในเขตของนิคมอุตสาหกรรม ทั้ง ๆ ที่ภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมนั้นไม่ได้มีส่วนที่ทำให้สภาพแวดล้อมนั้นเกิดการเสียหายโดยตรงเลย แต่ว่าเป็นต้นเหตุของการก่อให้เกิดความเสียหาย แล้วสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติเพื่อเพิ่มวรรคสามในมาตรา ๗ ในคำแก้ไขมาตรา ๔๕ แล้วทางคณะกรรมการได้ชี้แจงอธิบายว่า การเพิ่มในวรรคสามนี้ไม่สามารถจะเพิ่มได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดทางการเขียนกฎหมาย ผมก็ได้สอบถามทางท่านสมาชิกฯ แล้วก็หลาย ๆ ท่านที่มีความชำนาญเกี่ยวกับในเรื่องนี้ ท่านก็กล่าวว่า ถ้าจะเขียนลงไปก็ไม่ได้ก็ไม่เห็นจะผิดแล้วก็เสียหายกับใครเลย นอกจากจะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติ ชุมชนและประชาชนนั้นก็เป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ควรจะพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันให้สำเร็จลุล่วงด้วยความสามารถของการนิคมอุตสาหกรรมเอง โดยบรรจุข้อความตามมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๕ ในวรรคสาม ตามที่กระผมได้แปรญัตติไว้แล้ว กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านกรรมการคณะนายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุก์ ในฐานะกรรมการนะครับ ขออนุญาตเรียนตอบผ่านท่านประธานฯ ไปยังสมาชิกฯ ในสถานะครับ เหตุที่กรรมการยื่นแล้วก็ไม่เห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตตินี้ต้องขอเรียนว่า

ประการที่ ๑ ก็คือตอนที่แปรญัตติเข้ามานี้ ประโยชน์ของการแปรญัตตินี้คืออะไร ฟังแล้วก็เข้าใจได้ว่าท่านมีความหวังใจและปรารถนาดีซึ่งตรงกับคณะกรรมการ

ประเด็นที่ ๒ คือเมื่อความเห็นตรงกันกรรมาธิการก็จะตรวจทานดูว่าสารบัญญัติที่บัญญัติไว้นั้นได้เกี่ยวข้องกับประเด็นอะไรที่ได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้หรือกฎหมายฉบับอื่นหรือไม่ ก็พบคำตอบอย่างนี้ครับท่านประธานฯ

คำตอบที่ ๑ ก็คือในร่างมาตรา ๗ ในส่วนต้นเองก็พูดถึงจนอยู่แล้วครับว่ากลไกหลายเรื่องที่เป็นสิ่งที่ท่านผู้แปรญัตติเสนอเรื่องกระบวนการขนส่ง ลำเลียง การผลิต การจำหน่ายนี้อยู่ในประโยคต้นของมาตรา ๗ อยู่แล้ว ซึ่งครอบคลุมถึงอยู่แล้ว นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๑ กล่าวโดยสรุปนะครับ เหตุผลประการที่ ๒ ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็ถือว่ากฎหมายเดียวใด ๆ คงจะไม่สามารถตอบคำถามท่านผู้แปรญัตติได้ แต่เนื่องจากเรามีกฎหมายประกอบอยู่หลายตัว ซึ่งคณะกรรมการต้องดูควบคู่ไปด้วย ยกตัวอย่างเช่นพระราชบัญญัติโรงงานจะเป็นตัวที่ตอบคำถามได้ค่อนข้างจะดี ขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านสั้น ๆ ครับ เรื่องโรงงานในมาตรา ๘ (๕) เขาพูดถึงมากเลยว่าสิ่งใดที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนี้เขาให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสียมลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ โรงงาน ซึ่งเป็นมาตรการทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในเรื่องต่าง ๆ (๑) มลพิษน้ำ (๒) มลพิษอากาศ (๓) มลพิษเสียงและกลิ่น (๔) การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ก็คือกากอุตสาหกรรมนั่นเอง (๕) สารกัมมันตภาพรังสีหรือวัตถุอันตราย อันนี้เป็นมาตราหนึ่ง อีกมาตราหนึ่งเขาบอกอีกไปกว่านั้นอีกครับ ในมาตรา ๔๒ ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ก็คือพระราชบัญญัติโรงงานบอกว่า ให้อำนาจทางราชการเข้าจัดการแก้ไขได้ ถ้ามีเหตุสมควรต้องดำเนินการแทนผู้ประกอบการก่อนและผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ทางราชการต้องเสียไปในการเข้าจัดการตามจำนวนที่จ่ายจริง รวมทั้งเบี้ยปรับในอัตราร้อยละสามสิบต่อปีของจำนวนเงินดังกล่าว นั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ท่านผู้แปรฯ เปรมาดีครับ เพียงแต่ว่าเรามีกฎหมายโรงงานควบคุมที่ท่านเป็นกังวลอยู่แล้ว นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๒

เหตุผลประการที่ ๓ ที่ท่านผู้แปรฯ ได้พูดไปไกลกว่านั้นอีกก็คือเรื่องศูนย์เด็ก เรื่องโรงเรียน ก็ขอกราบเรียนว่า ในการขอตั้งศูนย์เด็กก็ดี ขอตั้งโรงเรียนก็ดี

ต้องได้รับการดูแลตามกฎหมายที่มีอยู่ เช่น ถ้าเป็นเอกชนก็จะมีพระราชบัญญัติโรงเรียน  
เอกชนซึ่งจะต้องเข้าไปดูแลมาตรฐานอยู่ ถ้าหากว่าทำไม่ได้เขาก็ปิดครับ ศูนย์เด็กเหมือนกัน  
ทำไม่ได้เขาก็ไม่อนุญาตครับ เพราะฉะนั้นผมว่าสิ่งเหล่านี้มีคำตอบอยู่ในกฎหมายอื่น  
ที่ควบคุมไปแล้วกรรมการจึงต้องขอขึ้นตามร่างเดิมครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านชลิตคะ

นายชลิต แก้วจินดา : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ  
ผม ชลิต แก้วจินดา ครับ แล้วก็กราบเรียนไปยังท่านกรรมการทุกท่านด้วย ในข้อที่ท่าน  
ได้ชี้แจงมานั้น กระผมก็ทราบว่าในการกระทำต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติโรงงานนั้นก็มี  
กฎหมายหรือพระราชบัญญัติโรงงานนั้นควบคุมอยู่แล้ว แล้วก็ยังมีกฎหมายอื่นดูแลรับผิดชอบ  
อยู่ แต่ทั้งนี้ว่าเรามาดูสภาพการณ์ที่เป็นไปในปัจจุบันนี้ กฎหมายอื่นที่ดูแลอยู่นี้เกิดอะไรขึ้น  
ครับ ถึงเกิดเหตุอย่างนี้รอบ ๆ นิคมอุตสาหกรรมเป็นเพราะอะไร เพราะกลไกอย่างไร  
เป็นเพราะการนิคมอุตสาหกรรมไม่เอาใจใส่หรือไม่ ถ้าพูดอย่างนี้บอกทำไมใช่ เพราะว่า  
การนิคมอุตสาหกรรมก็ได้เตรียมการอยู่แล้ว ได้พบปะกับท้องถิ่นอยู่เป็นประจำ แล้วอยาก  
ทราบว่าท่านพบปะกับท้องถิ่นเป็นประจำนั้นท่านพบอะไร ท่านไปปรากฏเพียงให้เห็นหน้า  
เท่านั้นหรือว่าท่านตามไปดูแลพนักงาน คนงานซึ่งเป็นส่วนประกอบของการผลิตของท่าน  
ท่านทราบไหมครับ ที่นิคมอุตสาหกรรมบางแห่ง ผมขออนุญาตยกตัวอย่างให้ท่านเห็น  
นิดเดียวนะครับ ก็คือนิคมอุตสาหกรรมซึ่งเกิดขึ้นใหม่และมีพนักงาน คนงานมากและ  
มีการผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วก็ต้องทำงานทั้งกลางวัน กลางวัน อาจจะมี ๒ กะ ๓ กะ  
ท่านทราบไหมครับว่าทางโรงงานนี้ได้เอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดี ก็โดยสั่งอาหารให้  
พนักงานเหล่านั้นได้รับประทานกัน การสั่งอาหารก็ผ่านกระบวนการบริหารจัดการ  
ก็โดยการประมูลจากค่าบุฟเฟต์หัวละ ๖๐ บาท ประมูลกันไปเรื่อย ๆ ถึง ๔๐ บาท  
๓๐ บาท อะไรก็แล้วแต่นะครับ การจัดหาอาหารนี้ทางฝ่ายผู้จัดอาหารนี้ไปซื้ออาหาร  
ประมาณตี ๓ ไปซื้ออาหารจากตลาดสด อาหารทุกอย่างนี้หั่นไว้เสร็จเรียบร้อยเลยครับ  
ผักต่าง ๆ นี้อย่างนี้ไม่ได้ล้างได้อะไรก็หั่นไว้เสร็จเรียบร้อยใส่กระสอบเหมือนกระสอบปุ๋ย  
นะครับ ผู้ผลิตก็เอามาใส่ตะกร้าแล้วก็เปิดน้ำล้างแล้วก็ทำการผัดแล้วก็ส่งไปยังโรงงานต่าง ๆ  
ในตอนเช้า ตอนเย็น อย่างนี้เป็นต้น อันนี้อาหารนั้นสกปรก ผู้บริหารก็ทานด้วยนะครับ  
เพราะว่าความที่ไม่ติดตามไปดูแลให้ครบถ้วนกระบวนการ แล้วท่านจะไปคิดว่าให้  
กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคตามไปดูแลนั้นไม่ได้ น่าจะเป็นความรับผิดชอบของการนิคม  
อุตสาหกรรมเองนะครับ ทั้งเรื่องการกินอยู่หลับนอนอะไรต่าง ๆ นั้น ในเมื่อท่านเข้าใจว่า

เป็นพนักงาน คนงานเป็นส่วนหนึ่งของโรงงานแล้วจะปล่อยปละละเลยไม่ได้ การคิดว่ามีกฎหมายอื่นดูแลและก็มีคุ้มครองอยู่แล้วและก็ปล่อยละเลย เพิกเฉยไม่ก่อให้เกิดการปฏิบัติที่แท้จริง เพราะฉะนั้นการเขียนเพิ่มเติมในวรรคสามมานี้ ไม่ใช่ทำให้ท่านไปปรุงอาหารให้พนักงาน ไม่ใช่ทำให้ท่านไปสร้างหอพัก แต่เพื่อให้ท่านเข้าไปช่วยดูแลว่าอย่างไรที่มันไม่เกิดประโยชน์ ไม่เกิดการอยู่ดีมีสุขในพนักงาน ท่านก็ไปเรียกร้องช่วยเสนอแนะข้อคิดเห็น ข้อแก้ไขไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็ส่วนจังหวัดนั้น ๆ ให้เกิดการปฏิบัติ ผมจะเรียกอีกอย่างว่าเป็นการช่วยการจัดระเบียบสังคมอย่างนั้นก็น่าจะได้ เพราะฉะนั้นการบัญญัติหรือการเขียนข้อความอย่างนี้ลงไปพระราชบัญญัติในวรรคสามนี้ก็เพื่อจะผ่อนคลายว่าท่านควรจะส่งเจ้าหน้าที่ไปทำงานในด้านนี้เป็นประจำ เช่น ประจำอย่างไร ประจำในการประชุมประจำเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกเดือนว่าเขามีการขออนุมัติจัดตั้งโรงเรียนหรือไม่ เขาตรวจพบข้อขัดข้องอะไรรอบ ๆ การนิคม เช่น มีชนเผ่าต่าง ๆ มาชุมนุมกันอยู่ตั้งหลายชนเผ่าแล้วก็มีทะเลาะวิวาท มีการค้ายาเสพติดกันรอบ ๆ นิคมอุตสาหกรรมแล้วก็มีมีการจำหน่ายสุรายาเมากันรอบ ๆ นิคมอุตสาหกรรม ในถึงขณะมีเด็กอ่อนที่เกิดจากการทำแท้งทั้งอยู่ เดือนนี้พบ ๑ คน เดือนหน้าพบ ๑ คน แล้วก็เอาไปโยนทิ้งในถังขยะ อย่างนี้เป็นต้น-----

เพราะฉะนั้นเป็นการแก้ไขปัญหาคือปัญหาส่วนหนึ่งของที่เกิดจากการสร้างโรงงานอุตสาหกรรม และการนิคม ผมไม่รังเกียจถ้าการนิคมนี้มีการผลิตดีและต่างชาติให้การรับรองเรื่อง การนิคมอุตสาหกรรม แต่ผมก็มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการปล่อยปละละเลย ซึ่งผมก็เป็น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมคนหนึ่ง ผมไม่เคยละเลยพนักงานของผมทุก ๆ ฝ่าย ทุก ๆ คน ผมติดตามดูแลอยู่เสมอในความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นผมก็อยากว่ากิจกรรมหรือกิจการ อุตสาหกรรมของผมที่เป็นเล็ก ๆ น่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับกิจกรรมและกิจการการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งมีกฎหมายและระเบียบเน้นหนารับรอง มีกฎหมายอื่น ประกอบคุ้มครองอยู่นั้น ขอให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมายอื่นอย่างครบถ้วน อันนี้เป็น ความปรารถนาดีเท่านั้น เพื่อจะไม่ให้เกิดผลเสียหายต่ออุตสาหกรรมในวันข้างหน้า และอีกประการหนึ่งก็อยากจะเสนอเป็นการเพิ่มเติมขึ้น เมื่อมีการนิคมอุตสาหกรรมเกิดขึ้น เมื่อมีการขนส่งลำเลียงเป็นจำนวนมาก การใช้เส้นทางขนส่งลำเลียงบางแห่งเท่าที่พบ รถขนส่งลำเลียงต่าง ๆ ของการนิคมนั้นก็ไปเดินเส้นทางเดียวกับของท้องถิ่น เกิดผลอะไร ขึ้น รถขนส่งของการนิคมของทางด้านอุตสาหกรรมนั้น มีรถขนาดใหญ่ ส่วนท้องถิ่นนั้น ก็เป็นรถมอเตอร์ไซค์ รถเล็ก ฝุ่นละอองอะไรต่าง ๆ เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย เพราะฉะนั้นเส้นทางขนส่งลำเลียงเมื่อท่านเห็นว่าเป็นเขตประกอบการค้าเสรี การขนส่งเสรี อะไรก็ตาม การวางแผนเมือง การวางแผนนิคมอุตสาหกรรมจะต้องสอดคล้องกัน ท่านเห็น ว่าเป็นทุ่งนาอยู่เดิม แล้วท่านก็จะทำอะไรตามใจชอบนั้น คิดว่าไม่น่าจะเกิดผลดี เพราะว่ ทางส่วนของท้องถิ่นซึ่งเป็นท้องทุ่งท้องนานั้น ไม่สามารถจะคิดอะไรได้เร็ว เมื่อพุดถึงรถ ๒๐,๐๐๐ คันที่จะวิ่งสัญจรไปมา ท้องถิ่นก็มองเห็นว่ารถ ๒๐,๐๐๐ คัน ก็คิดแค่นี้ แต่ไม่รู้ว่ เกิดอะไรกับ ๒๐,๐๐๐ คันเหล่านี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอความกรุณาว่าข้อความ ที่ผมขอแปรญัตติเพื่อเพิ่มไว้นี้ น่าจะเป็นประโยชน์กับการนิคมอุตสาหกรรม น่าจะเป็น ประโยชน์กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งเข้ามาอยู่ในการนิคมอุตสาหกรรมนั้นจะได้ นำไปคิดคำนึงว่าเมื่อท่านเข้ามาอยู่ในนี้แล้ว ไม่ใช่เพียงแต่ที่ท่านรับวัตถุดิบมาแปรรูป แล้วก็เป็นผลผลิตส่งออก แล้วการหีบห่ออย่างเดียวกัน ท่านก็ควรจะดูแล แม้ว่าท่านไม่สามารถ จะสร้างหอพักให้กับพนักงานของท่านได้ แต่ว่าเมื่อมีหอพักเกิดขึ้นท่านก็อาจจะมึทางที่จะ



สนับสนุนให้เกิดหอพักและที่พักอาศัยที่ดีในวันข้างหน้า ท่านมีวิธีการใหม่ครับ หรือว่าท่านจะปล่อยเลย ๆ เหมือนกับที่ผ่านมา ๔๐ ปีที่แล้ว และก็ไม่มีการทำอะไรเลย ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าใครจะไปดูก็เห็นทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการที่ผมนำเสนอข้อคิดและปัญหานี้ขึ้นมา ก็เพื่อจะแก้ไขเหตุการณ์ในวันข้างหน้า ก็อย่าล้มเลยครับ ถ้ามีทางที่ว่าท่านจะทำให้ดีกว่านี้ได้อย่างไรก็โปรดทำ ความคิดของผมนั้นเป็นความคิดที่เล็กน้อยเท่านั้นเองที่จะบรรจุข้อความนี้ไว้ แต่ขอความคิดที่ยิ่งใหญ่ของท่านสมาชิกฯ และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ตลอดจนคณะกรรมการซึ่งมีประสบการณ์ในการเขียน ในการทำงาน และในการทำให้เกิดผลดีกับประเทศชาติอย่างมาก โปรดช่วยแก้ไขด้วยนะครับ ถ้ามีเวลามีโอกาสผมอยากให้คุณทั้งหลายเข้าไปดูในนิคมอุตสาหกรรมรอบ ๆ ไม่ต้องไปดูภายในนิคมอุตสาหกรรมนะครับ เพราะว่าภายในเขาทำไว้ดี แต่ภายนอกขาดอย่างมากนะครับ อยากได้ใครสักคนไปจัดระเบียบสังคมภายนอก เพราะฉะนั้นถ้าการนิคมอุตสาหกรรมจะให้ใครสักคนไปจัดผมว่าจะเกิดประโยชน์อย่างมาก ผมขอเสนอเลยก็ได้ว่าท่านอาจารย์ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ จะจัดได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการคะ  
นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ผม โกมล  
จิรัชัยสุทธิกุล ในฐานะกรรมการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านผู้แปรญัตติว่า ปัญหาต่าง ๆ  
ที่ท่านได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายทั้งสิ้น คือกฎหมาย  
นั้นมีอยู่แล้ว อย่างที่ท่านกรรมการเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวว่า มีอยู่แล้ว เพียงแต่เป็นปัญหาการ  
บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการก็ได้มีข้อสังเกตไว้อย่างชัดเจนในข้อ ๗.๑ ว่ารัฐบาล  
ควรจะไปบังคับใช้กฎหมายนี้ให้มีประสิทธิภาพ แล้วก็อีกประการหนึ่ง คือเป็นหลักการที่ดี  
แต่ว่าทางกรรมการได้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้วก็เห็นว่าวรรคสามที่ท่านเพิ่ม  
เข้ามาเนื้อหาสาระไม่ได้เกี่ยวข้องกับวรรคหนึ่ง และวรรคสองเลย โดยวรรคหนึ่งนั้น  
เป็นเรื่องสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษี วรรคสองเป็นข้อยกเว้นของวรรคหนึ่ง ส่วนวรรคสาม  
เดิมเข้ามาเป็นเรื่องในทางบริหารทั้งสิ้น เป็นเรื่องในการบังคับใช้กฎหมายทั้งสิ้น ซึ่งเรียนว่า  
ไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ในกฎหมาย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ คะ สำหรับ  
มาตรา ๗ เป็นการแก้ไขมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ซึ่งคณะกรรมการไม่มีการแก้ไข  
แต่ท่านขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มวรรคสามในมาตรา ๔๙ แล้วก็กรรมการไม่เห็นด้วย  
ฉะนั้นดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม หรือจะแก้ไขเพิ่มเติม  
ตามที่มีผู้ขอสงวน ท่านใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมกรณาคดปุม เห็นด้วย และท่านผู้ใด  
เห็นควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมตามที่มีผู้ขอสงวนฯ ก็กรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้คะ  
เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๕๑ คะแนน  
ไม่เห็นด้วย ๒๔ คะแนน ก็เป็นมติว่าเห็นคงไว้ตามร่างเดิมตามที่กรรมการไม่ได้  
มีการแก้ไข เชิญท่านเลขาธิการต่อคะ



LIRT

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๘ ถึง มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เป็นอันจบทุกมาตรา ขอโทษท่านกรรมาธิการเชิญค่ะ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บรรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตท่านประธานฯ และสภาแห่งนี้ปรับเรื่องถ้อยคำซึ่งคณะกรรมการได้แถลงเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คุณภักดิ์ ในมาตรา ๕ ซึ่งเพิ่มเติมมาตรา ๓๖/๑ (๑) โดยข้อความเดิมนั้นค่อนข้างจะยาว แล้วก็อ่านติดต่อกับข้อความที่ตามมาแล้วจะทำให้เกิดความไม่สละสลวย ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดนั้น จะเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดครั้งเดียว สำหรับการดำเนินการ กับที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินทุก ๆ แปลงที่จะมีการดำเนินการตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นขออนุญาตปรับถ้อยคำเป็นเดิมอย่างนี้ เดิมหลังคำว่า “ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด” เดิมว่า “โดยรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย” แทนข้อความเดิมที่แถลงไว้แล้วความจะเป็นอย่างนี้ครับ เมื่อกระทรวงมหาดไทย ได้ให้ความยินยอมตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย และ กนอ. ได้จัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นชอบให้เพิ่ม ประโยค โดยรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วยต่อท้ายจากข้อความที่ได้แก้ไขเดิม ก็เป็นอันจบ มีท่านสมาชิกฯ จะแก้ไขถ้อยคำตรงอื่นอีกไหมคะ พิจารณาทั้งร่างค่ะ (ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ก็เป็นอันว่าจบการ  
พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปดิฉันจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า ที่ประชุมจะเห็นชอบให้สมควร  
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้  
เป็นกฎหมายกรรมาศกลุ่ม เห็นด้วย และท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย  
ก็กรรมาศกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนนด้วย  
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

- ๑๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๑๕ ไม่เห็นด้วย ๑  
ก็เป็นมติว่าเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ท่านสมาชิกฯ คณะกรรมการฯ ได้มี  
ข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งปรากฏที่หน้า ๕ หน้า ๖ ซึ่งหากที่ประชุม  
เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตที่คณะกรรมการเสนอ ก็จะได้เสนอต่อไปยังให้คณะรัฐมนตรี  
พิจารณาดำเนินการ เชิญท่านดอกเตอร์บวรศักดิ์ค่ะ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ  
ที่เคารพครับ กระผม บวรศักดิ์ ในฐานะกรรมการ เนื่องจากคณะกรรมการได้รับ  
ข้อสังเกตของท่านสมาชิกฯ มาบัญญัติเป็นมาตรา ๓๖/๑ (๑) ไว้แล้ว เพราะฉะนั้นข้อสังเกต  
๓.๒ จึงต้องตัดออก และเมื่อ ๓.๒ ไม่มีแล้ว ตัวเลข ๓.๑ ก็ต้องตัดออก กราบขอบพระคุณ  
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็มีข้อสังเกตข้อเดียว คือ ๓.๑  
เดิม ที่ประชุมเห็นชอบนะคะ ถือว่าเป็นมติที่ประชุมตามนั้นนะคะ ก็เป็นอันจบในเรื่องด่วน  
ก็ขอขอบพระคุณท่านกรรมการทุกท่านค่ะ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ  
ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจการดำเนินกิจการของ  
กองทุน) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการ  
เข้าประจำที่ได้ค่ะ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เมื่อพร้อมแล้ว ขอเชิญ  
ท่านประธานคณะกรรมการแถลงได้เลยค่ะ

นายสมหมาย ภาษี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง  
พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงบทบัญญัติ  
เรื่องอำนาจการดำเนินงานของกองทุน) ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา  
และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน  
ตามข้อบังคับนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว  
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเรียน  
เสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการค่ะ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ  
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข  
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข  
มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔  
ไม่มีการแก้ไข”



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็นการจบการพิจารณา  
ทุกมาตราแล้ว ขอเชิญที่ประชุมพิจารณาว่าจะมีการแก้ไขถ้อยคำที่มาตราใดหรือไม่  
เชิญนะคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือเป็นการจบ  
การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปดิฉันจะขอมติในวาระที่ ๓ จะเห็นสมควรประกาศใช้  
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย  
กรณาคดป้อม เห็นด้วย สำหรับท่านที่ไม่เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายก็กรณาคดป้อม  
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนนนะคะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์  
ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายคะ โดยที่คณะกรรมการฯ ได้มี  
ข้อสังเกตไว้ในรายงานด้วย ก็จะขอลามที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของ  
คณะกรรมการหรือไม่ หากที่ประชุมเห็นชอบก็จะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณา  
ดำเนินการต่อไป จะมีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ก็ถือเป็นมติที่ประชุม  
เห็นชอบด้วยนะคะ ก็เป็นอันจบเรื่องด่วนที่ ๒ ขอขอบคุณท่านคณะกรรมการทุกท่านคะ

นายสมหมาย ภาษี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอกราบขอบพระคุณ  
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ทุกท่านครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓  
ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา  
เสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านคณะกรรมการ  
เข้าประจำที่ค่ะ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เมื่อพร้อมแล้วขอเชิญ  
ท่านประธานคณะกรรมการได้ค่ะ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิก  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ ขอกราบเรียนรายงาน  
ดังนี้

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ  
วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา  
คดีอาญา พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ  
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว  
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเรียน  
เสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการค่ะ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ  
วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ  
มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖  
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การสืบสวน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ  
ตั้งคณานุกรักษ์ ความจริงท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ อาจจะเห็นไม่ใช่เรื่องสำคัญ  
แต่ผมว่าเป็นเรื่องสำคัญมากในทัศนะผมนะครับ คือมาตรา ๗ กรรมการได้โยกที่ของ  
หน่วยงานสลับกัน ก็คือถ้าท่านประธานฯ ดูให้ดีจะเห็นว่าแต่เดิมเขาเรียงจังหวัดว่า  
เจ้าพนักงานจะต้องเป็นของจากเลขาธิการ ป.ป.ส. คือยาเสพติดเป็นหลัก แล้วตามด้วย  
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรรมการก็ไปแก้ไขให้ตำรวจขึ้นก่อน แล้วก็ ป.ป.ส. มาตามหลัง  
ผมก็ไม่รู้เป็นเรื่องศักดิ์ศรีหรือเปล่า แต่ผมดูไม่มีเหตุผลเพียงพอ แต่ท่านตอบก่อนแล้วผมจะ  
ชี้เองว่าไม่มีเหตุผลอย่างไร ผมถามว่าทำไมสลับที่ ผมว่าเป็นเรื่องใหญ่ ท่านอาจจะเห็น  
เป็นเรื่องเล็กก็ได้ เดียวผมจะอธิบายทีหลัง ขอเหตุผลว่าทำไมท่านสลับที่ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการคณะ

พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ (รองประธานคณะกรรมการ  
คนที่สาม) : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ กระผม พลตำรวจโท วัชรพล  
ประสารราชกิจ กรรมการ ขอกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ที่ได้สอบถาม คือกรณีการสลับ  
ตำแหน่งก็เป็นไปตามแนวทางการเขียนกฎหมายของกฤษฎีกา ซึ่งจะเอาผู้ที่มีระดับตำแหน่ง  
สูงกว่าเขียนขึ้นก่อน ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินั้น ปกติจะเทียบตำแหน่งเท่ากับ  
ปลัดกระทรวง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้นจะเทียบกับ  
อธิบดีครับ เพราะฉะนั้นก็เป็นซีเควนซ์ (Sequence) ของการเขียนกฎหมายให้เรียงระดับ  
ตำแหน่งผู้อาวุโสขึ้นมาก่อน และในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้จริงอยู่ถึงแม้ว่า  
การปฏิบัติตามกฎหมายนี้ตัวเลขการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด  
จะเป็นผู้ที่รับผิดชอบในภาพรวม แต่ในเรื่องของการสืบสวนตามพระราชบัญญัตินี้  
เป็นงานในภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่คุณ  
ตำรวจแห่งชาติให้เป็นผู้อนุญาตในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์  
ตอบข้อ ๑ เป็นไปตามที่กฤษฎีกาบัญญัติ ก็มีคำถามซ้อนมาแล้วทำไมไม่บัญญัติแบบนี้มา  
แต่ตั้งแต่ ทำไมมาบัญญัติตอนที่เข้าประชุมกรรมการ ผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นเหตุผลที่  
เพียงพอ นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ขอให้ท่านกรรมการกลับไปดูคำนิยามนะครับ คำว่า  
เจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานในนี้เขียนว่า หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วย  
การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวล  
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วทำไมไม่สลับเสียเบื้องต้นล่ะครับว่า เจ้าพนักงาน  
หมายถึง ตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าพนักงานตามกฎหมาย  
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นี่ผมไม่ได้เอาเรื่องนะครับ ผมถามจริง ๆ  
เพราะผมคิดว่าการวาง เขาวางมาแต่ต้นตรงคำนิยามแล้วครับ แต่พอท่านไปเปลี่ยนข้างใน  
ผมว่าเป็นเรื่องศักดิ์ศรีซึ่งไม่ควรจะมีในกฎหมาย แล้วกฎหมายฉบับนี้ ป.ป.ส. เป็นผู้รักษาการ  
ตามกฎหมายด้วย อย่างไรผมขอยืนตามร่างเดิมท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการค่ะ

พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ (รองประธานคณะกรรมการ  
คนที่สาม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ  
ในฐานะกรรมการนะครับ คิดว่าในประเด็นที่ท่านวัลลภ ขอร้องที่เอ่ยนามนะครับ  
ได้ยกเปรียบเทียบกับคำว่า เจ้าพนักงาน นั้น คงจะไม่เกี่ยวโยงกัน เพราะนิยามของคำว่า  
เจ้าพนักงาน นั้น ในกฎหมายยาเสพติดนั้นก็เป็นการนิยามว่าเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย  
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อันนั้นถูกต้องแล้ว เพราะว่าเป็นการนิยาม  
คำว่า เจ้าพนักงาน แต่ที่กราบเรียนว่าในมาตรา ๘ นั้น เวลาเราเขียนระดับของตำแหน่ง  
ที่จะให้อนุญาตนั้นไม่ได้ดูว่างานตรงนี้เป็นงานของเลขาธิการ ป.ป.ส. อย่างที่กราบเรียนว่า  
ได้หรือดูแล้วว่าในการเขียนกฎหมายที่เกี่ยวกับระดับตำแหน่งของกฎหมายนั้นจะเขียน

ระดับตำแหน่งที่อาวุโสกว่าขึ้นมาก่อน เป็นต้นว่า ปลัดกระทรวง ถ้ามีกรรมการหลายท่าน ก็จะเป็นปลัดกระทรวงก่อนแล้วจะเป็นอธิบดี อันนี้ก็คงทำนองเดียวกันครับ เพราะฉะนั้น ที่แก้ไขในมาตรา ๗ นั้น ไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับนิยามของคำว่า เจ้าพนักงาน ในมาตรา ๕ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วัลลภยังติดใจ เชิญนะคะ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ผมขออนุญาตเฉพาะวรรคแรกของมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ขอกลับไปร่างเดิมท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการ ค่ะ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ความจริงก็ในชั้นที่จะพิจารณาเรื่องเรียงลำดับก็ดูเหมือนว่าไม่สำคัญ แต่ผม เห็นว่าสำคัญ และได้สอบถามทางกฤษฎีกาและก็สอบถามทั้งทางตำรวจและก็ทาง ป.ป.ส. แล้วก็เห็นว่าควรจะลำดับดังนี้ คราวนี้ถ้าจะพิจารณาในความเห็นของกระผม กระผมก็เห็นว่าการงานเกี่ยวกับยาเสพติด ถ้าโดยเจนเนอรัล (General) โดยทั่วไปเป็นของตำรวจเป็นหลัก นะครับ ก็คือมองภาพทั่วไป ส่วน ป.ป.ส. นั้นมาเสริมเป็นลักษณะพิเศษ เพราะฉะนั้นผมก็ คิดว่าเอางานทั่วไปเป็นหลักก็เลยยอมให้มีการสลับเปลี่ยนตรงนี้นะครับ แต่คงไม่ใช่เรื่อง สักดิ์ศรีอะไรนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วัลลภพอใจ หรือยังคะ เชิญค่ะ



นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ด้วยความเคารพ ขอยืนยันตาม  
ร่างเดิม ขอบพระคุณครับ ขอมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนาวารานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ในเมื่อทางท่านสมาชิกฯ  
ขอให้คงไว้ตามร่างเดิมนะคะ ดิฉันจึงต้องขอมติเดิมนะคะ ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่  
คณะกรรมการฯ เสนออีก กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิม กรุณา กดปุ่ม  
ไม่เห็นด้วยค่ะ เชิญลงคะแนนค่ะ หากเรียบร้อยแล้ว ก็ช่วยรวมคะแนนค่ะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนาวารานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๘๗ คะแนน  
ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน ก็เป็นมติที่ประชุมเห็นด้วยตามที่กรรมการฯ ขอแก้ไขในะคะ  
เชิญออกเตอร์บวรสักดิ์นะคะ

นายบวรสักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ  
แห่งชาติที่เคารพครับ กระผม บวรสักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
นะครับ ขออนุญาตเรียนถามท่านกรรมการฯ ในมาตรา ๗ วรรคสุดท้าย ซึ่งจะเชื่อมโยงกับ  
วรรคสอง คือ กฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าให้เครื่องมือเจ้าพนักงานในการที่จะอำพราง  
เพื่อที่จะล่อซื้อหรือกระทำการอื่น ที่นี้เมื่อเขียนนิยามไว้ในมาตรา ๗ วรรคสองว่า  
การอำพราง หมายความว่า “การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์  
ของการดำเนินการ” อันนี้เข้าใจได้ไม่เป็นไร “โดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น” ตรงนี้  
สำคัญนะครับ ลวงผู้อื่นไม่ได้หมายความว่าลวงผู้กระทำผิด ลวงใครก็ได้ เขาใช้คำว่า  
ผู้อื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ที่นี้พอมาอ่าน  
เชื่อมโยงกับวรรคสุดท้ายซึ่งคณะกรรมการฯ เพิ่มขึ้นว่า “การกระทำและพยานหลักฐาน  
ที่ได้มาจากการอำพรางของเจ้าพนักงานตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำ  
หรือการได้มาซึ่งพยานหลักฐานโดยชอบ” ผมคิดเส้นใต้ คำว่า ให้ถือว่าเป็นการกระทำ  
ถือว่าเป็นบทสันนิษฐานเด็ดขาดจะต้องถือว่าเป็นชอบเลย ในขณะที่เดียวกันกับการให้ดำเนินการ  
อำพรางนั้นมาตรา ๗ วรรคสี่ก็บอกว่า ผู้อนุญาต คือ เลขานุการ ป้องกันและปราบปราม

ยาเสพติดและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วจะต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย แต่กฎหมายนั้นก็เป็นกฎหมายที่ออกโดยฝ่ายบริหาร แล้วก็ไม่มีใครมีความแน่นอนว่า มาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจนั้นมีมาตรฐานเพียงใด คำถามที่ผมจะกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการในทีนี้ก็คือว่า การที่ให้ถือว่าเป็นการกระทำหรือการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน โดยชอบเลยทันทีนั้น สมควรหรือไม่ เพราะเหตุว่าอาจจะมี การลวงผู้เสียหาย ขอประทานโทษครับ อาจจะมีการลวงผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด แล้วผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดก็ให้การในทางที่เป็นการให้ร้ายแก่ตัวเอง ซึ่งในรัฐธรรมนูญบอกว่าคุณคนมีสิทธิที่จะไม่ให้การในทางที่เป็นปฏิปักษ์แก่ตัวเอง แปลว่า การลวงทำนองดังกล่าวที่ขัดรัฐธรรมนูญนั้นใช้ไม่ได้ แต่พอมาดูในมาตรา ๗ วรรคสุดท้าย การเขียนให้ถือว่าการอำพรางดังนี้เป็นการกระทำหรือการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน โดยชอบ ท่านกรรมาธิการเห็นว่าไม่เด็ดขาดเกินไปหรือ ถ้าจะขออนุญาตปรับถ้อยคำว่า การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการอำพรางของเจ้าพนักงานตามมาตรา นี้ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้เพียงพอหรือไม่ คือ จะตัดข้อกังวลของกรรมาธิการว่า กระบวนการลวง กระบวนการล่อซื้อ นั้นใช้ได้ เพียงแต่ว่าไม่เด็ดขาดเท่านั้นเองยังให้ศาลลงมาตรวจสอบว่า พยานหลักฐานที่ว่านั้น ถ้าไปขัดกับกฎหมายอื่นอย่างแรง ๆ เข้าก็อาจจะไม่รับฟังก็ได้ -----

เพราะฉะนั้นข้อเสนอของผมคือ ตัดคำว่า “ให้ถือว่าเป็นการกระทำหรือการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน โดยชอบ” นี้ออก แล้วใส่คำว่า “ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้” แค่นั้นพอครับ ไม่ทราบท่านกรรมการเห็นอย่างไร ขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิซ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านประธาน คณะกรรมการค่ะ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงความหมายของวรรคท้ายที่อ้างมานี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำหรือการได้มาโดยชอบนี่นะครับ ก็ต้องถูกตรวจสอบอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายอาจจะเขียนไว้อย่างนี้ก็ต้องถูกตรวจสอบตั้งแต่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ถ้าขัดต่อรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้ ขัดต่อกฎหมายนี้ก็ไม่ได้ ขัดต่อกฎกระทรวงก็ต้องถือว่าไม่เข้าวรรคท้าย แต่ที่ท่านอาจารย์บรรศักดิ์เป็นห่วง ผมคิดว่าคงยอมรับได้ เพราะว่าวัตถุประสงค์ของมาตรา ๗ วรรคท้ายนี้ ก็คือ ให้ตัดปัญหาเรื่องพยานหลักฐานที่ได้มาโดยไม่ชอบ ดังนั้นก็เห็นสมควรแก้ตามที่อาจารย์บรรศักดิ์เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิซ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็ถือว่าทางกรรมการเห็นชอบตามที่สมาชิกฯ เสนอนะคะว่า ในวรรคท้ายให้ตัดประโยคสุดท้าย “ให้ถือว่าเป็นการกระทำหรือการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน โดยชอบ” ออกไป แทนด้วยคำว่า “ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้” เชิญท่านเลขาธิการต่อค่ะ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๘ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิซ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภค่ะ



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ขออนุญาตถามวรรคสองนะครับ คือวรรคสองที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เขียนว่า “ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบเรื่องนั้น” ก็หมายความว่าต้องเป็นเรื่องนั้น โดยเฉพาะ ที่นี้ผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งว่าไปแล้วก็อยู่ในบรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๘ นั้นเอง เขียนว่า “ให้เจ้าพนักงานผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ” พอกลับไปดูคำนิยามว่า เจ้าพนักงานคือใคร กลับไปดูคำนิยาม เจ้าพนักงาน หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และพนักงาน ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็คือเจ้าพนักงานพวกนี้แหละตามคำนิยามนี้ที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือแล้ว เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือแล้วผมว่าก็โดยชอบธรรม ทำไมจะต้องมีวรรคสองด้วย และต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ เพราะการที่ได้รับอนุญาตก็ต้องเกี่ยวข้องอยู่แล้ว ผมว่าเติมไปก็ไม่ได้มีค่าอะไรมากขึ้นกว่าเดิม ขออนุญาตถามครับ เพราะตอบไปในตัววรรคหนึ่งอยู่แล้ว ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการคะ

นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม กิตติ ลิ้มชัยกิจ ในฐานะกรรมาธิการ ด้วยความเคารพในข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ นะครับ ความจริงในวรรคสองนี้ คำว่า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ตัวนี้คือหมายถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. ในการที่จะทำแทน คือเราเกรงที่กรรมาธิการเพิ่มข้อความในวรรคนี้ มาเพราะว่า เจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจะได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. หรือผู้ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. มอบหมาย ในวรรคสองตรงนี้จะมีความหมายตรงส่วนนั้นนะครับ ก็เป็นการตีความให้แคบเข้า ไม่อย่างนั้นจะมีการมอบหมายกันไปต่อ ๆ จนไม่ทราบว่าเป็นใคร คือผู้ที่มีอำนาจในการจะอนุมัติกันแน่ครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านประธาน  
คณะกรรมการฯ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สำหรับวรรคท้ายคงต้องแก้ตามที่อาจารย์วรศักดิ์ได้เสนอ  
เหมือนกัน คือวรรคท้ายของมาตรา ๘ เพราะวรรคท้ายมาตรา ๘ กับมาตรา ๗ ไม่เหมือนกัน  
เป็นเรื่องการกระทำและเป็นหลักฐานได้มาจากการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่  
ตามมาตรานี้ก็ตัดอย่างเดิม และเขียนใหม่ว่า ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ขอบพระคุณ  
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็แก้ไขตามนั้นนะคะ  
เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๕  
มีการแก้ไข มาตรา ๕/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๒ การสอบสวน  
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข หมวด ๓  
วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข  
หมวด ๔ อุทธรณ์และฎีกา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่  
มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข  
มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการ  
ผู้สงวนความเห็นค่ะ

นายถาวร พานิชพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ  
ทุกท่าน ผม นายถาวร พานิชพันธ์ กรรมการวิสามัญ ได้ขอสงวนคำแปรญัตติ  
ตามร่างมาตรา ๑๘ ตามร่างมาตรา ๑๘ ที่กำหนดให้ศาลฎีกาเป็นผู้อนุญาตให้ฎีกา  
แต่สถานเดียว เห็นว่าการดำเนินคดีอาญาในประเทศไทยตามประมวลกฎหมาย  
วิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติส่วนหนึ่ง นอกจากศาลแล้วยังได้บัญญัติให้อำนาจ  
อัยการสูงสุดรับรองฎีกาได้ เพราะเป็นผู้ฟ้องคดีในนามของรัฐ จึงอยู่ในฐานะที่  
คดีมีเหตุสมควรได้รับการพิจารณาในชั้นศาลฎีกาหรือไม่ และในทางปฏิบัติที่ผ่านมา  
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็มีได้มีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีแต่อย่างใด ทั้งยังเป็นการสะดวก  
เพราะพนักงานอัยการสามารถเสนอเรื่องต่ออัยการสูงสุด เพื่อพิจารณารับรองได้โดยตรง  
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีอาชญากรรม โจทก์ คือพนักงานอัยการเท่านั้นที่เป็นผู้ดำเนินคดี  
มาตั้งแต่ต้น การรับรองฎีกาจึงควรให้อัยการสูงสุดเป็นผู้รับรอง น่าจะเป็นการถ่วงดุล  
อำนาจตุลาการทางหนึ่ง ส่วนตามร่างมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัตินี้ ที่ให้สิทธิคู่ความ  
สามารถที่จะยื่นต่อศาลฎีกาได้โดยตรงอีกทางหนึ่ง ถือเป็นกรอำนวยการอำนวยความสะดวก  
แก่คู่ความมากยิ่งขึ้น ไม่สมควรตัดอำนาจอัยการสูงสุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา  
ความอาญา เพียงเพราะให้สิทธิคู่ความยื่นเรื่องต่อศาลฎีกาตามร่างมาตรา ๑๘ ได้เท่านั้น  
ดังนั้นจึงเห็นว่าในคดีอาชญากรรมจึงควรเป็นดุลพินิจของอัยการสูงสุดที่จะเป็นผู้รับรอง  
ฎีกาได้เช่นเดิม ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา  
แล้วก็จะขอชี้แจงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๑ ซึ่งบัญญัติว่า  
ในคดีซึ่งต้องห้ามฎีกาไว้ในมาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ และมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวล  
กฎหมายนี้ ถ้าผู้พิพากษาผู้ใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้ง  
ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์พิเคราะห์เห็นว่า ข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญ  
อันควรสู่ศาลฎีกาและอนุญาตให้ฎีกา หรืออัยการสูงสุดลงลายมือชื่อรับรองในฎีกาว่า

มีเหตุอันควรที่ศาลสูงสุดจะได้วินิจฉัย ก็ให้รับฎีกานั้นไว้พิจารณาต่อไป กล่าวคือสามารถฎีกาได้ ๒ ทาง คือศาลชั้นต้น หรือศาลอุทธรณ์ผู้พิจารณาได้อนุญาตให้ฎีกาทางหนึ่ง หรืออัยการสูงสุดรับรองฎีกาอีกทางหนึ่ง ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาเสพติด พ.ศ. .... มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง บัญญัติให้ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้ฎีกานั้น กระผมเห็นว่าเป็นการใช้อำนาจแทนศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์แต่เดิม แต่ไม่น่าจะตัดอำนาจของอัยการสูงสุดที่จะรับรองฎีกา เนื่องจากพนักงานอัยการเป็นผู้ดำเนินคดีอาเสพติดแต่ผู้เดียวมาตั้งแต่ต้น ทราบข้อเท็จจริงแต่ต้นนะครับ และเป็น การถ่วงดุลอำนาจตุลาการทางหนึ่ง จึงเห็นควรให้ร่างมาตรา ๑๘ ตามร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาเสพติด พ.ศ. .... มีบทบัญญัติตามที่กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากค่ะ

นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม ชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ในฐานะกรรมาธิการนะครับ คือเหตุผลความจำเป็นที่ต้องมีการแก้ไขในเรื่องนี้ก็อย่างที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยท่านได้กล่าวไว้แล้วว่าระบบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งใช้มาแต่เดิม เวลาศาลอุทธรณ์พิพากษาแล้วนี่นะครับ ถ้าคดีใดต้องห้ามฎีกานะครับ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่จะกำหนดว่ามีบุคคลที่จะรับรองหรืออนุญาตให้ขึ้นสู่ศาลฎีกาได้ ๓ คนนะครับ คนแรกก็คือผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่พิจารณาคดีนั้น คนที่ ๒ ก็คือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ที่พิจารณาคดีนั้น แล้วคนที่ ๓ ก็คืออัยการสูงสุด แต่ว่าเหตุผลที่จำเป็นต้องแก้ไขก็เพราะว่าขณะนี้รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มาตรา ๒๑๕ วรรคสอง ท่านกำหนดค้อย่างนี้นะครับว่า คดีต่าง ๆ ที่ขึ้นสู่ศาลฎีกา ให้ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาสกรีน (Screen) คดีที่จะเข้าสู่ศาลฎีกานี้ให้ทำแต่คดีที่เป็นสาระ ต้องกราบเรียนอย่างนี้ว่าเหตุผลที่รัฐธรรมนูญต้องแก้ไขระบบที่เป็นอยู่ก็เพราะว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏ คดีที่ขึ้นสู่ศาลฎีกามีเพียงประมาณร้อยละ ๑๕ เท่านั้นที่ศาลฎีกาท่านไปเปลี่ยนแปลงผลของคำพิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นหมายความว่าคดีจำนวนถึงร้อยละ ๘๕ ที่อยู่ในศาลฎีกาปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่แล้วศาลฎีกาท่านพิพากษายืนตามศาลล่างนะครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ผลก็คือว่า ท่านต้องไปใช้เวลามากมายทำคดี ๘๕ เปอร์เซ็นต์นั้น แล้วทำให้คดีที่สำคัญ ๆ คดีที่เป็นสาระนี้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ต้องล่าช้าออกไป ซึ่งท่านสมาชิกฯ คงทราบข้อเท็จจริงในส่วนนี้ดีนะครับ เมื่อเป็นอย่างนี้กรรมาธิการฝ่ายข้างมากจึงเห็นว่าระบบในการที่จะอนุญาตให้คดีขึ้นสู่ศาลฎีกานี้ก็ควรจะเป็นระบบเดียวแล้ว ก็คือเป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ก็คือให้ศาลฎีกาท่านเป็นคนพิจารณาเสีย เพราะในที่สุดท่านจะต้องเป็นคนพิพากษาคดีนั้น ท่านจะเห็นว่าคดีไหนที่ไม่เป็นสาระอย่างไรท่านก็ยื่น อย่างนี้ท่านไม่ต้องรับขึ้นมานะครับ ท่านเอาเฉพาะคดีที่ท่านเห็นว่าศาลล่างตัดสินไม่ถูก ซึ่งก็คงจะเป็นคดีประมาณร้อยละ ๑๕ อย่างที่ผมกราบเรียน แล้วที่สำคัญก็คือว่าถ้าเรายังคงหลักการอย่างระบบเดิมโดยจำกัดไว้ว่าเฉพาะท่านอัยการสูงสุดรับรองขึ้นมาได้นี้ ผลมันก็จะเกิดไม่พึงประสงค์หลาย ๆ ด้าน ก็คือว่าจำเลยที่เขาถูกพิพากษาลงโทษในชั้นอุทธรณ์เขาจะต้องยื่นขออนุญาตต่อศาลฎีกา ในขณะที่ทางโจทก์ ซึ่งศาล ๒ ศาลพิพากษายกฟ้อง ท่านให้อัยการสูงสุดรับรองขึ้นมาได้

แล้วถ้าเกิดศาลฎีกาท่านใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑๕ วรรคสอง ตามรัฐธรรมนูญว่าคดีที่รับรอง  
ขึ้นมาไม่ควรได้รับการพิจารณาไม่เป็นสาระ มันก็จะเกิดภาพของความขัดแย้งว่า  
หน่วยงานของรัฐด้วยกัน คนหนึ่งเห็นว่าสำคัญ อีกคนหนึ่งเห็นว่าไม่สำคัญนะครับ  
จริง ๆ แล้วระบบที่ให้ศาลฎีกาอนุญาตเสียทั้งหมดนี้เรามีใช้อยู่แล้วในปัจจุบัน คือใน  
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายก็ใช้ระบบอย่างนี้ ก็คือว่าคดีไหนที่ต้องห้ามอุทธรณ์  
ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ ก็ให้ศาลฎีกาท่านเป็นคนอนุญาต ถ้าท่านเห็นว่า  
ท่านจะเปลี่ยนแปลงผล กราบเรียนว่าเป็นเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับ  
หลักการตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมการ  
เสียงข้างน้อยพอใจไหมคะ

นายถาวร พานิชพันธ์ (กรรมการ) : คือถ้าทางศาลนี้เห็นว่าคดีรับรอง  
ฎีกาจะมากจนล้นศาล ผมก็เห็นว่าถ้าจะเต็มเฉพาะว่า ในคดีที่มีโทษประหารชีวิตหรือจำคุก  
ตลอดชีวิต ซึ่งอัยการสูงสุดได้รับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันควรที่ศาลฎีกาจะได้วินิจฉัย  
ก็ให้รับฎีกานั้นพิจารณาต่อไป ก็หมายถึงว่าทางรัฐจะได้ดูแลคดีที่มีโทษสูงเพื่อจะให้  
ดำเนินคดีถึงศาลฎีกา เพราะว่าคดีอาชญากรรมคดีนี้ต้องยอมรับว่าค่อนข้างที่จะเป็นภัย  
ต่อสังคม แล้วก็ผู้กระทำผิดอาชญากรรมคดีนี้ค่อนข้างที่จะมีอิทธิพลและก็มีผลกระทบที่ยาก  
ต่อการที่จะนำสืบมาลงโทษได้ง่าย ๆ ครับ ถ้าเห็นว่าการที่จะเป็นรศฎีกามากนี้ ก็จะทำให้  
ว่าตรงที่ หรืออัยการสูงสุดได้ลงลายมือชื่อรับรองในฎีกานั้น ก็เป็นเดิมข้างหน้าเป็นว่า  
หรือในคดีที่มีโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งอัยการสูงสุดได้ลงลายมือชื่อ  
รับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันควรที่ศาลฎีกาจะได้วินิจฉัยก็ให้รับฎีกานั้นไว้พิจารณาต่อไปครับ  
กราบขอบพระคุณครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญกรรมการเสียงข้างมาก  
เชิญท่านประธานคณะกรรมการค่ะ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ความจริงหลักการใหญ่ของการเปลี่ยนแปลง  
หลักการที่จะอุทธรณ์และฎีกาคดีอาชญากรรมตามกฎหมายนี้ ในชั้นแรกทาง ป.ป.ส. เสนอให้  
พิจารณาแค่ชั้นอุทธรณ์เป็นที่สุด คือ ไม่อยากให้มิฎีกา แต่ว่าคณะกรรมการตลอดจน  
ในชั้นร่างกฎหมายชั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาก็เห็นว่า มีคดีที่มีความสำคัญส่วนหนึ่ง  
ควรจะขึ้นสู่ศาลฎีกานะครับ คราวนี้ประเด็นที่ควรจะขึ้นสู่ศาลฎีกานี้ ก็เป็นอย่างไร  
ท่านกรรมการ ได้เอ่ยมาแล้ว กรรมการเสียงข้างมากท่านหนึ่งว่าจะใช้หลักที่เป็นสากล  
คือหลักที่ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาว่าจะรับคดีใดไว้พิจารณาบ้าง ซึ่งหลักการนี้แตกต่างจาก  
หลักกฎหมายเดิมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยเข้ามา แต่หลักใหม่  
ที่ว่านี้เป็นหลักสากล และเป็นหลักที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และกฎหมายที่  
เกี่ยวกับการอุทธรณ์ฎีการะยะหลัง ๆ ก็จะเดินไปในแนวทางนี้ คือให้เป็นอำนาจของศาลฎีกา  
นะครับ ดังนั้นคดีจำคุกตลอดชีวิต ประหารชีวิต หรือคดีอะไรที่สำคัญไม่ต้องถึงโทษ  
ขนาดนั้น แต่ถ้าศาลฎีกาเห็นว่าสำคัญ ศาลฎีกาก็จะเป็นผู้อนุญาตให้ฎีกานะครับ ซึ่งอันนี้  
กฎหมายเดิมให้สิทธิคู่ความที่จะขอให้รับรองฎีกา คู่ความก็คือจำเลยด้วย ตอนนีเราตัดจำเลย  
เข้าไปแล้ว แต่ท่านอัยการท่านยังจะขออำนาจของท่านไว้ กระทบก็ให้ท่านสงวนฯ ไว้  
นะครับ เพราะว่าเป็นหลักการตามกฎหมายเดิมที่ท่านอ้าง ก็ไม่มีปัญหาอะไร ก็คือว่า  
เปลี่ยนแปลงหลักการของการที่จะรับฎีกาขึ้นมาในชั้นศาลฎีกาท่านนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ค่ะ  
ดิฉันคงจะต้องขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมซึ่งไม่มีการแก้ไข  
นะคะ ตามที่กรรมการเสียงส่วนใหญ่คงไว้เหมือนเดิม หรือจะแก้ไขเพิ่มเติมตามที่มี  
กรรมการเสียงข้างน้อยขอสงวนฯ นะคะ ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมกรุณา



กคปุม เห็นด้วย และสำหรับท่านที่เห็นควรแก้ไขให้เพิ่มเติมตามร่างที่ผู้ขอสงวนฯ กรุณา  
กคปุม ไม่เห็นด้วย ค่ะ เชิญลงคะแนนคะ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนนคะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๕๘ คะแนน  
ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน งดออกเสียง ๑ คะแนน ก็เป็นมติที่ประชุมเห็นด้วยกับตามร่างเดิม  
นะคะ เชิญท่านวัลลกคะ

นายวัลลก ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลก ผมขออนุญาต  
ท่านประธานฯ เสียมารยาทจริง ๆ นะครับ เนื่องจากเมื่อสักครู่ตอนที่พูดถึงมาตรา ๑๓/๑  
ผมเสียดายคุณด้านธุรการในการตั้งกรรมการในกฎหมายอื่นกับเจ้าหน้าที่อยู่ ก็เลยผ่านไป  
เร็วมาก ขออนุญาตท่านประธานฯ กลับมาตั้งคำถามเลยได้ไหมครับ เพราะเป็นเรื่องสำคัญ  
ครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๓/๑ ได้มีการเขียนว่าให้จัดแผนกคดีอาชญากรรมคดีขึ้นในศาล  
อุทธรณ์ ผมอยากจะถามว่า แผนกนี้แผนกใหม่ใช่ไหมครับ กฎหมายให้มีตั้งขึ้นมาหรือว่ามี  
อยู่แล้ว ท่านประธานฯ เพราะว่าถ้าใหม่แล้วจะเกี่ยวข้องงบประมาณ บุคลากรหรือไม่ครับ  
เพราะว่าอยู่ ๆ เราก็โผล่ขึ้นมา ขออนุญาตถามครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : กรรมการช่วยกรุณาอธิบาย

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ขอบคุณที่ถามนะครับ เพราะว่าจะได้  
ชัดเจน คือปกติแล้วคดีพิเศษที่มีวิธีพิจารณาคดีพิเศษไม่ว่าคดีล้มละลาย คดีภาษีอากร  
คดีแรงงาน คดีทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ  
เมื่อมีการอุทธรณ์ขึ้นไปศาลฎีกานี้ ก็จะมีการจัดตั้งแผนก ในกฎหมายทุกฉบับจะมีนะครับ  
ไม่ว่ากฎหมายจัดตั้งศาลล้มละลาย หรือกฎหมายจัดตั้งศาลภาษีอากร กฎหมายวิธีพิจารณาคดี  
ล้มละลาย กฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ดังนั้น  
ความหมายนี้ก็คือว่า ในศาลอุทธรณ์นั้นก็ต้องจัดตั้งแผนกขึ้นมา ก็คือว่าจะให้  
ผู้พิพากษาจำนวนหนึ่งในศาลนั้น ไม่ไปขออัตรากำลังอะไรใหม่ครับ ทำหน้าที่นี้

คือคัดเลือกนะครับ อย่างกระผมอยู่ศาลฎีกาตอนนี้ เพิ่งย้ายไปนี่ เขาก็ให้กระผมอยู่ในแผนก  
คดีทรัพย์สินทางปัญญา -----

- ๑๕/๑

ในขณะที่เดียวกันผมทำหน้าที่พิจารณาคดีอื่นด้วยนะครับ ดังนั้นอันนี้ไม่ได้ตั้งงบประมาณอะไรนะครับ แต่ว่ามีข้อเสนอแนะเดี๋ยวกองจะดู อันนั้นเขาบอกให้จัดตั้งศาลนะครับ คือกฎหมายเดิมนี้ออกให้จัดตั้งศาล แต่มาชั้นกฤษฎีการัฐบาลบอกไม่ให้จัดตั้ง ให้ไปทำเป็นแผนก ดังนั้นการจัดตั้งเป็นแผนกนี้ก็เพื่อการบริหารงานคดีอาเสพติดให้ผู้พิพากษาที่อยู่ในศาลนั้นใครมีหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งกำหนดอย่างนี้เพราะว่าผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ มีประสบการณ์ และจะได้ดูแลควบคุมมาตรฐานของดุลพินิจการใช้กฎหมาย ตีความกฎหมายให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันนี้ก็จำเป็นเพราะว่าเป็นขั้นที่สุดแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการต่อ นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔/๑ การบังคับโทษปรับ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอโทษค่ะ ท่านประธาน คณะกรรมาธิการต่อ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : มาตรา ๑๕ พอดีคณะกรรมาธิการตรวจดูแล้วมีถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องกับการบัญญัติกฎหมายนะครับ มาตรา ๑๕/๑ นะครับ พรรคแรกนะครับ ยังไม่ถึงหรือครับ โทษครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการต่อ นะคะ นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๔/๑ การบังคับโทษปรับ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๕/๑ คณะกรรมาธิการ เพิ่มขึ้นใหม่”



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านประธาน  
คณะกรรมการ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คือวรรคหนึ่งนี่นะครับ ตามฟอร์มของกฎหมายนะครับ  
ดำเนินการยัด มันต้องหรืออ้ายคนะครับ อันนี้เป็นฟอร์มอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา  
เพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีดำเนินการยัดหรืออ้ายด ทำอย่างหนึ่ง  
อย่างไร ทรรศนะของผู้ต้องโทษแทนค่าปรับได้นะครับ ส่วนบทบัญญัติในวรรคสาม  
วรรคท้ายตามแบบที่กฤษฎีกาแจ้งมาบอกว่าตัดคำว่า ของ บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบ  
ต่อการ ของ ตัดออกครับ ขอบพระคุณครับ วรรคท้ายตัดคำว่า ของ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็ถือตามนั้นนะคะ  
แก้ไขที่วรรคหนึ่ง คือเพิ่ม หรือ แล้ววรรคท้ายตัดคำว่า ของ นะคะ เชิญท่านเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๕ อายุความ  
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล  
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็จบทุกมาตรานะคะ  
ขอเชิญที่ประชุมพิจารณาว่าจะมีการแก้ไขถ้อยคำในร่างมาตราใดหรือไม่คะ  
เชิญท่านอาจารย์วัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ ครับ ผมไม่แน่ใจว่า  
มีการแจ้งในใบแก้คำผิดหรือยัง ในมาตรา ๑๖ บรรทัดที่ ๕ คำว่า อุทธรณ์ นี้ไม่มี ๓ หายไป  
คำหนึ่งครับ ถ้าแจ้งแล้วก็ไม่มีปัญหา ขอบพระคุณครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กำลังจะแจ้งอยู่  
พอดีครับ ท่านวัลลภแจ้งเร็วกว่าครับ ขอบคุณครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีมาตราอื่นอีกไหมคะ  
นอกจากการเพิ่ม ๓ ในอุทธรณ์

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็เป็นการจบ  
การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปดิฉันขอมติในวาระที่ ๓ นะคะว่า ที่ประชุมจะเห็นสมควร  
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้  
เป็นกฎหมาย กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย แล้วสำหรับท่านที่ไม่เห็นสมควรประกาศใช้เป็น  
กฎหมาย ก็กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยนะคะ เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนน  
ค่ะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๐๓ คะแนน  
 นออกเสียง ๑ คะแนน ก็ถือเป็นมติที่ประชุม เห็นชอบให้ประกาศเป็นกฎหมายนะคะ  
 เนื่องจากทางคณะกรรมการมีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้  
 และบันทึกข้อสังเกตไว้แล้วนะคะ จึงจะขอรอที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต  
 ของคณะกรรมการหรือไม่ หากที่ประชุมเห็นชอบก็จะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรี  
 พิจารณาคำเนินการต่อไปนะคะ จะมีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น ไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ถือว่าที่ประชุม  
 เห็นชอบนะคะ ขอบพระคุณทางท่านกรรมการทุกท่านนะคะ จบการพิจารณา  
 เรื่องด่วนที่ ๓ ค่ะ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงาน  
 แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งทางคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกฯ ค่ะ โดยที่  
 ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องด่วนที่ ๕ คือร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงาน  
 แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งท่านโสภณ สุภาพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ แล้วก็  
 ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการตามข้อบังคับฯ  
 และได้ส่งกลับคืนมา โดยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาด้วยนะคะ โดยที่  
 ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับมีหลักการทำนองเดียวกันนะคะ เพื่อประโยชน์ในการ  
 พิจารณาจึงขอปรึกษาวางจะขอรวมพิจารณาร่างทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปพร้อม ๆ กัน ท่านสมาชิกฯ  
 เห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ เห็นชอบนะคะ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงคณะ  
นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :  
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์  
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอ  
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....  
ซึ่งมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

#### “หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ  
พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดให้กรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติต้องไม่เป็นผู้ถือหุ้น  
ในรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานหรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในนิติบุคคล  
ที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงาน เว้นแต่เป็นกรณีที่กรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาตินั้น  
เป็นข้าราชการประจำซึ่งได้รับมอบหมายจากทางราชการหรือคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ  
นั้น มอบหมายให้ดำรงตำแหน่งกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นในรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินธุรกิจ  
เกี่ยวกับพลังงานนั้น หรือในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นผู้ถือหุ้น

#### เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕  
มิได้มีบทบัญญัติใดที่กำหนดห้ามกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นผู้ถือหุ้น  
ในรัฐวิสาหกิจหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงาน  
ดังนั้น เพื่อให้บุคคลซึ่งมาดำรงตำแหน่งดังกล่าวดำเนินการในลักษณะที่ไม่เป็นการขัดกัน  
แห่งผลประโยชน์ของการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวกับพลังงาน สมควรกำหนดข้อห้ามในลักษณะ  
ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

กระผมจึงขอเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อรับหลักการครับ



LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกฯ  
ผู้เสนอชื่อ ท่าน โสภณ ก่อ

นายโสภณ สุภาพงษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายโสภณ  
สุภาพงษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ขอบคุณที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายมาตามที่ได้แจ้ง  
ต่อสภาไว้ในเวลานะครับ กฎหมายที่รัฐบาลเสนอมาผมอยากจะให้ข้อสังเกตเพื่อกรรมาธิการ  
ได้กรูณาเข้าไปดูที่จะแก้ไขให้เป็นประโยชน์ตรงวัตถุประสงค์นะครับ ในกฎหมายนี้  
ผมอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังสมาชิกฯ ว่ามีความสำคัญมาก เพราะว่า  
เมื่อ ๒ – ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาที่สภาได้ผ่านกฎหมาย พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกัน  
ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม หรือเราเรียกสั้น ๆ ว่า พ.ร.บ.  
ขัดผลประโยชน์นั้นนะครับ ในการพิจารณาครั้งนั้นท่านกรรมาธิการและสมาชิกฯ  
ก็ได้รับทราบและรับว่า พ.ร.บ. ขัดกันระหว่างผลประโยชน์นั้นไม่ได้ครอบคลุมการขัดกัน  
ของผลประโยชน์ในเรื่องการถือหุ้น ไม่ได้คลุมเรื่องการถือหุ้นและท่านกรรมาธิการก็ได้  
ขอว่าในเรื่องการถือหุ้นซึ่งขัดกันซึ่งผลประโยชน์นี้ให้ไปกำหนดในกฎหมายเฉพาะที่เป็น  
องค์กรเกี่ยวกับองค์กรที่ควบคุมเรื่องนโยบายและการกำกับ-----

เพราะฉะนั้นการที่จะต้องกำหนดไว้ในกฎหมายนี้จึงมีความสำคัญอย่างมาก เพราะว่าใน พ.ร.บ. ผลประโยชน์ขัดกันและ พ.ร.บ. ป.ป.ช. ไม่ได้ครอบคลุมประเด็นนี้ จึงมีความจำเป็น อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่เห็นความจำเป็น แต่ในประเด็นสำคัญที่กฎหมายที่รัฐบาล ได้เสนอเข้ามามีประเด็นว่าในหลักการใหญ่ขาดหรือบกพร่องค่อนข้างมาก ก็คือว่า ในร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้เสนอมาในมาตรา ๓ ให้แก้ไขมาตรา ๕/๑ (๑) บอกว่า ต้องไม่ใช่ผู้ถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงาน ตรงนี้เป็นประเด็น สำคัญครับ เพราะว่ากฎหมายที่เสนอโดยกลุ่ม สนช. พูดว่าจะต้องไม่ใช่ผู้ถือหุ้นในบริษัท และห้างหุ้นส่วนที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงาน ความหมายก็คือว่าคณะกรรมการซึ่งดูแล หรือกำกับธุรกิจพลังงานต้องไม่ใช่ถือหุ้นในนิติบุคคลซึ่งดำเนินธุรกิจพลังงานทั้งหมด แต่รัฐบาลไปทำให้แคบเพียงเหลือว่า ไม่ใช่ถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจ ผมคิดว่าประเด็นนี้ เป็นประเด็นหลักการใหญ่ทีเดียว เพราะว่าถ้ากรรมการนโยบายซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบาย กำหนดราคา กำหนดกติกาการแข่งขันสามารถไปถือหุ้นในธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวกับธุรกิจ ที่ตัวเองกำลังกำกับอยู่จะสร้างความไม่เป็นธรรมต่อประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องราคา นอกจากนั้นก็สร้างความไม่เป็นธรรมสำหรับธุรกิจเอกชนด้วยกันเองด้วยนะครับ เพราะว่า เมื่อตัวเองไปอยู่ในเอกชนรายใด เอกชนรายอื่นก็จะไม่เป็นธรรม เมื่อกรรมการไปได้ ผลประโยชน์เสียเอง และคิดว่าไม่เป็นธรรมต่อรัฐวิสาหกิจเองด้วย เพราะว่าถ้ากรรมการ นโยบายไปเป็นกรรมการที่ถือหุ้น ไม่ใช่แค่เป็นกรรมการ ไปถือหุ้นหรือไปเป็นเจ้าของ บริษัทธุรกิจพลังงานซึ่งเป็นของเอกชนก็จะไม่เป็นธรรมต่อรัฐวิสาหกิจเองด้วยซ้ำไป นอกจากนั้นไม่น่าจะสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ ที่ให้มีการค้าเสรีและเป็นธรรม เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้ารัฐบาลจะช่วยทบทวนและแก้ไขประเด็นนี้ให้ตรงกับหลักการ ที่เป็นธรรมน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่ามาก

ในประเด็นที่ ๒ คือนอกจากการที่กำหนดไว้แคบ ๆ เฉพาะรัฐวิสาหกิจ ไม่ครอบคลุมธุรกิจเอกชนทั้งหมดแล้ว ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมคิดว่าได้ตกลงไปอย่างมาก ไม่ทราบว่าเพราะลืมหรือเป็นเพราะอะไร คือไม่มีบทกำหนดโทษ กฎหมายที่ห้าม แต่ไม่มีบทกำหนดโทษ ก็คือการที่ทำให้กฎหมายนั้นไม่มีผลในทางปฏิบัติจริง จะไม่มีประโยชน์ใดเลย ผมคิดว่ามี ๒ ประเด็นที่คงจะต้องช่วยรับไปดู แต่ในประเด็นที่ดี

ก็คือว่าได้เขียนมาว่า การห้ามนี้ให้ใช้บังคับกับคู่สมรสด้วย อันนี้ก็คงเป็นประเด็นที่ดี แต่ถ้าใช้กับคู่สมรส แต่ไปห้ามแคบ ๆ แล้วไม่มีบทกำหนดโทษก็จะไม่มีประโยชน์อะไร อีกเหมือนกัน ผมอยากจะได้รับความเห็นนี้และช่วยดูแลเพื่อที่จะให้รัฐบาลสร้างความมั่นใจได้ว่าได้ดูแลเรื่องการมีผลประโยชน์ทับซ้อน และการทุจริตของประเทศให้สะอาดขึ้น อย่างจริงจัง ไม่ใช่ไปป้องกันเขา ก็อยากได้รับ ๒ ประเด็นนี้ ผมมีข้อสังเกตอย่างนั้นนะครับ  
ขอบคุณครับ

- ๒๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ค่ะ  
(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีท่านสมาชิกฯ  
อภิปรายนะคะ ฉะนั้นดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ  
คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ  
หรือไม่คะ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกรรณาคดปุม เห็นด้วย สำหรับ  
ท่านผู้ไม่เห็นควรรับหลักการก็กรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย ค่ะ เชิญลงคะแนนได้ค่ะ เรียบร้อย  
แล้วช่วยรวมคะแนนได้นะคะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๕๑ ไม่เห็นด้วย  
๑ นะคะ ก็เป็นมติที่ประชุมรับหลักการนะคะ ต่อไปดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า  
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)  
พ.ศ. .... ซึ่งท่านโสภณ สุภาพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร  
รับหลักการกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ไม่เห็นควรรับหลักการก็กรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย ค่ะ  
เชิญลงคะแนนได้นะคะ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนนค่ะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๗๖ ไม่เห็นด้วย  
๑๐ งดออกเสียง ๖ ไม่ลงคะแนน ๑ นะคะ ก็ถือว่ารับหลักการนะคะ ต่อไปคณะกรรมการ  
เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : รัฐบาล  
ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๑๕ ท่านครับ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : คณะรัฐบาลเสนอ  
กรรมวิธีการวิสามัญ ๑๕ ท่าน ท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ เห็นชอบนะคะ  
เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ ๓ ท่านค่ะ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : ๓ ท่าน  
ในส่วน of รัฐบาล รัฐบาลขอเสนอ ดังนี้ นะครับ

๑. นายณอคุณ สิทธิพงศ์
๒. นายวีระพล จิรประดิษฐกุล
๓. นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกฯ เสนอ  
ส่วนที่เหลือ ๑๒ ท่านนะคะ เชิญอาจารย์ประกอบค่ะ

นายประกอบ วิโรจนุกฎ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ  
ผม นายประกอบ วิโรจนุกฎ ขอเสนอรายชื่อสมาชิกฯ วิสามัญจากสมาชิก สนช. จำนวน  
๑๒ ท่าน นะครับ

๑. นายสมโภชน์ กาญจนากรณ์
๒. นายพรชัย รุจิประภา
๓. พลเรือเอก สุชาติ ญาโณทัย
๔. นายประเจ็ด สุขแก้ว
๕. นายชลิต แก้วจินดา
๖. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
๗. นายโสภณ สุภาพงษ์
๘. นายณรงค์ โชควัฒนา
๙. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๐. นางมาณี ไชยธีรานุกัฒศิริ

๑๑. นายพรเพชร วิชิตชลชัย และ

๑๒. นายภัทรธำ คำพิทักษ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอผู้รับรองละ  
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องณะกะ  
จะมีสมาชิกฯ เสนอท่านอื่นอีกไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ  
เชิญท่านเลขานุการค่ะ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน  
เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ  
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงาน  
แห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน ๑๕ ท่าน

๑. นายณอคุณ สิริพิงศ์

๒. นายวีระพล จิรประดิษฐกุล

๓. นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย

๔. นายสมโภชน์ กาญจนภรณ์

๕. นายพรชัย รุจิประภา

๖. พลเรือเอก สุชาติ ญาโณทัย

๗. นายประเจ็ด สุขแก้ว

๘. นายชลิต แก้วจินดา

๙. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

๑๐. นายโสภณ สุภาพงษ์



๑๑. นายณรงค์ โชควัฒนา
๑๒. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๓. นางมาณี ไชยธีรานุวัตศิริ
๑๔. นายพรเพชร วิชิตชลชัย และ
๑๕. นายภัทรธำ คำพิทักษ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : กำหนดเวลาแปรญัตติ  
ที่วันคะ ท่านรัฐมนตรีเชิญคะ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :  
ขอแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีเสนอ ๗ วัน  
มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น ไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ถือเป็นมติ  
ที่ประชุมนะคะ จะขอเรียนถามที่ประชุมว่าจะใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลัก  
ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ คะ เชิญท่านรัฐมนตรีคะ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :  
รัฐบาลขอเสนอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ  
เห็นเป็นอย่างอื่น ไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ  
เป็นมติใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักนะคะ เป็นการจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๔  
และเรื่องด่วนที่ ๕ คะ

เรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี  
เป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกฯ คะ ดิฉันได้รับการประสานจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง  
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

และสิ่งแวดลอมซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการเสนอและชี้แจงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แจ้งว่า  
ยังติดภารกิจสำคัญ จึงขอเลื่อนการพิจารณาออกไปเป็นเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา  
จะมีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ เห็นชอบนะคะ  
ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ....

ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ดิฉันได้รับหนังสือจากเลขานุการรัฐมนตรีว่าการ  
กระทรวงกลาโหมแจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีภารกิจสำคัญ  
จึงขอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปเป็นลำดับสุดท้าย  
คือลำดับที่ ๖ ท่านสมาชิกฯ ชัดข้องหรือเปล่าคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : คงไม่มีนะคะ ก็เห็นตามนั้น  
ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ  
โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งนายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่ทราบอาจารย์วิริยะ  
อยู่ไหมคะ หรือมอบท่านใดเสนอหรือเปล่าคะ ตามที่อาจารย์วิริยะได้เสนอ  
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภา ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ตั้งกรรมาธิการ  
วิสามัญพิจารณา ก่อนรับหลักการ บัดนี้ คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วและนำเสนอ  
รายงานต่อสภา รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แจกแล้ว ก็ขอเชิญท่านคณะกรรมการ  
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าพร้อมแล้วขอเชิญ  
ท่านประธานคณะกรรมการค่ะ

นายทศพร ศิริสัมพันธ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายทศพร ศิริสัมพันธ์  
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๖/๒๕๕๐  
วันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณา  
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่บุคคล พ.ศ. ....  
ก่อนรับหลักการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๐ วรรคสองนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว  
เสร็จแล้ว โดยที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเห็นสมควรให้ถอน  
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปก่อน โดยมีข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

ข้อ ๑ ควรนำความในมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย  
การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งนายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์  
กับคณะ เป็นผู้เสนอไปพิจารณาเพื่อบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ  
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐



ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวภายในเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรี  
ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๖ ประกอบกับมาตรา ๓๐๓ (๑) ของรัฐธรรมนูญ  
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

- ๒๔/๑

ข้อ ๒ ในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรพิจารณาให้มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจชี้ขาดว่ากรณีใดมีการกระทำที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

ข้อ ๓ ควรกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมี คณะอนุกรรมการด้านเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและคนพิการ เพื่อดูแลคุ้มครองและปกป้อง เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและคนพิการด้วย คณะกรรมาธิการวิสามัญของรายงานผลการพิจารณา ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานที่ได้้นำเรียนเสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติทุกท่านแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ที่ประชุมรับทราบผลการ ศึกษาของกรรมาธิการวิสามัญคณะ และคณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอว่าขอให้สมาชิก ผู้เสนอร่างได้ถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปก่อน ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่จะ (ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะค่ะ ก็ถือเป็น มติที่ประชุม ยินดีให้ถอนร่างออกมาก่อน ขอบพระคุณทางกรรมาธิการค่ะ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. ....  
ซึ่งท่านสุนันทา สมบุญธรรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ตามที่ท่านสุนันทา  
สมบุญธรรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ ตามที่ท่านสุนันทา สมบุญธรรม กับคณะได้เสนอ  
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔๒ ของรัฐธรรมนูญ  
แห่งราชอาณาจักรไทยและในคราวการประชุมสภาในครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่  
๖ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับ  
หลักการ บัดนี้ ทางคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว และได้เสนอรายงานต่อสภาตาม  
รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้แจกให้กับท่านสมาชิกฯ แล้ว ขอเชิญคณะกรรมการ  
คะ หากพร้อมเชิญท่านประธานคะ

ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา (ประธานคณะกรรมการ) :  
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๘  
กันยายน ๒๕๕๐ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. ....  
โดยคุณสุนันทา สมบุญธรรม และคณะ เป็นผู้เสนอ และมีมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น  
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวก่อนรับหลักการ ตามข้อบังคับฯ  
ข้อ ๑๑๐

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว  
เสร็จแล้ว และมีมติเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ  
โดยรายละเอียดจะขอให้คุณสุนันทา สมบุญธรรม เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ  
เป็นผู้เสนอ ขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสุนันทาคะ  
นางสุนันทา สมบุญธรรม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน  
สภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ ดิฉัน สุนันทา สมบุญธรรม ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการ  
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ใคร่ขอเรียนว่าคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา  
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. .... ก่อนรับหลักการได้ปรับปรุง

แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างเดิมที่ได้เสนอแต่แรก โดยรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสาระสำคัญของร่างที่แก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ดังกล่าวคือ

๑. เพิ่มเติมนิยามคำว่า อาหารศึกษา

๒. ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการอาหารแห่งชาติให้สมบูรณ์ และเพื่อให้คล่องตัวมากขึ้น โดยสาระสำคัญให้ประกอบด้วยรัฐมนตรีของกระทรวงที่มีภารกิจเกี่ยวข้องและให้เพิ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการอาหารแห่งชาติด้วย

- ๒๕/๑

๓. ในส่วนของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่มีสาระสำคัญ คือ

๓.๑ ได้ตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ ตามร่างเดิมของคณะ สนช. ในส่วนที่คณะรัฐมนตรีกังวล และให้ข้อสังเกตว่าจะซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของกฤษฎีกาออกไป กล่าวคือ ได้ตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการจัดทำระบบมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหารออกไป

๓.๒ เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์ จัดทำแผนเผชิญเหตุและระบบเตือนภัยทางด้านอาหาร และให้เพิ่มเติมในอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่ที่ต้องสงวนไว้เพื่อประโยชน์ด้านความมั่นคงทางอาหาร และปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการอาหารแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของแต่ละหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของอาหาร ความปลอดภัยด้านอาหาร ความมั่นคงทางอาหารและอาหารศึกษา

รายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. .... ตามที่คณะกรรมการวิสามัญ ได้ศึกษาก่อนรับหลักการ และได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ดังปรากฏตามรายงานที่คณะกรรมการวิสามัญได้แจกให้ทุก ๆ ท่าน แล้วนะคะ ดิฉันใคร่ขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาวะมีความเสี่ยงต่อการเผชิญโรคร้ายอันเนื่องมาจากการบริโภคอาหารที่ไม่ปลอดภัย โดยเฉพาะอาหารที่มีสารปนเปื้อนจำพวกสารเร่งเนื้อแดง บอแรกซ์ (Borax) ฟอรัมาลิน (Formalin) และยาฆ่าแมลง ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งในร่างกาย ดังรายงานล่าสุดของการแถลงของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการสาธารณสุข ท่านวัลลภ ไทยเหนือ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะคะ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แจ้งว่า คนไทยรับประทานอาหารที่มีสารพิษตกค้างเป็นมะเร็งเสียชีวิตเกือบปีละ ๖๐,๐๐๐ ราย



การที่มีคณะกรรมการอาหารแห่งชาติตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์  
ก็เพื่อเป็นองค์กรกลาง องค์กรหลักทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการ  
ระบบอาหารของประเทศให้เกิดความมั่นคงทางด้านอาหาร ความปลอดภัยทางด้านอาหาร  
โดยเฉพาะอาหารที่ปลอดภัยเท่านั้นที่จะวางขายจำหน่ายในตลาดได้ อันเป็นหลักสากลของ  
โลกนะคะ ตามที่ ดับบลิวเฮลธโอ (WHO) และ เอฟเอโอ (FAO) ได้กำหนด นอกจากนี้  
วัตถุประสงค์เพื่อป้องกันสิทธิของประชาชนที่จะได้รับบริการจากสาธารณสุขด้านอาหาร  
ที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพด้วยขบวนการการกำกับ ติดตาม ดูแล  
และประสานงาน การปฏิบัติตามนโยบายและแผนการระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรที่  
เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียว ให้มีการโปร่งใส ให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย  
ให้มีการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดการ การพัฒนา รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านอาหาร  
ทั้งระบบ หรืออาหารศึกษานั้นเองนะคะ ตลอดห่วงโซ่ของอาหารให้มีมิติในทุกมิติ  
ในภาพรวมของประเทศ ให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ  
อาหารและช่องว่างของกฎหมายได้ที่ยังไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบนะคะ ให้มีความพร้อม  
ทั้งในภาวะปกติหรือภาวะที่จะต้องเผชิญภัยพิบัติ สาธารณภัย หรือการก่อการร้าย  
ประการสำคัญเพื่อให้รัฐมีกรอบแนวทางในการเจรจาการค้าและการร่วมมือระหว่างประเทศ  
เกี่ยวกับคุณภาพอาหาร ความปลอดภัย และความมั่นคงทางด้านอาหาร และอาหารศึกษาด้วย  
ซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับการศึกษาดังข้างต้นนี้ ปัจจุบันถือว่าโลกเราเปรียบเสมือนประเทศ  
เดียวกันที่จะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด โดยในขณะเดียวกันแต่ละประเทศก็ต้องระมัดระวัง  
ผลประโยชน์ของประเทศตนด้วย เนื่องจากแต่ละประเทศก็ต้องค้าขายร่วมมือกัน ซึ่งจำเป็น  
จะต้องมีองค์กรหลักของประเทศในลักษณะที่ถาวรนะคะ จึงสมควรมีคณะกรรมการ  
อาหารแห่งชาติ จึงกราบเรียนท่านสมาชิกฯ มาเพื่อโปรดพิจารณารับหลักการกฎหมาย  
ฉบับนี้ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่งค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ ประสงค์  
จะอภิปรายหรือซักถามอะไรไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)



LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉัน  
จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใด  
เห็นสมควรรับหลักการกรรณาคดปุม เห็นด้วย สำหรับท่านที่ไม่เห็นควรรับหลักการก็กรรณา  
กคปุม ไม่เห็นด้วย นะคะ เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนนนะคะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

- ๒๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๕๔ ไม่เห็นด้วย ๑  
 นะคะ ก็เป็นมติที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะคะ ต่อไปที่ประชุม  
 จะให้ใช้คณะกรรมการคณะใดพิจารณาจะเชิญท่านอำพลคะ

นายอำพล จินดาวัฒนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ  
 ครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ จะขออนุญาตเสนอใช้  
 คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๘ ท่าน ก็คือคณะกรรมการวิสามัญชุดเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางท่านเสนอ ๑๘ ท่าน  
 เป็นกรรมการชุดเดิมนะคะ มีท่านใดขัดข้องหรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ซึ่งใน ๑๘ ท่าน  
 นั้นก็จะเป็นส่วนของทางรัฐบาล ๓ ท่าน ได้ทราบว่าได้มอบให้ท่านอำพลช่วยกรุณาเสนอ  
 ฝ่ายรัฐบาลเชิญคะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ  
 กรรมการ ๑๘ ท่าน ทางฝ่ายรัฐบาลมี

ท่านที่ ๑ นายมรกต กรเกษม

ท่านที่ ๒ นายนิพนธ์ โพธิ์พัฒนชัย

ท่านที่ ๓ นายประเวศ อรรถสุภผล

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอ ๑๕ คน

ท่านผู้หญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

นายสมโภชน์ กาญจนากรณ์

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์

นายสุพัทธ์ พุ่มภา



LIRT

นางสุนันทา สมบุญธรรม

นายอำพล จินดาวัฒนะ

นางมาณี ไชยธีรานุกูลศิริ

นายภัทรระ คำพิทักษ์

นายวรรษย์ ชวพงศ์

นายพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์

บุคคลภายนอกครับ

นายไกรสิทธิ์ ตันศิริรินทร์

นายยุคล ลิ่มแหลมทอง

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็น  
อย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชื่อว่าคงมีผู้รับรองถูกต้อง  
แล้วใช่ไหมคะ เพราะแต่แรกชุดเดิมใช่ไหมคะ มีเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ ไม่มี  
เชิญท่านเลขาธิการฯ กรณฯ อ่านอีกครั้ง

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ  
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ  
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. .... จำนวน ๑๘ ท่าน

๑. นายมรกต กรเกษม

๒. นายนิพนธ์ โพธิ์พัฒนชัย

๓. นายประเวศ อรรถสุภผล

๔. ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา



LIART

๕. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๖. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
๗. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
๘. นายสุพัทธ์ พุ่มกา
๙. นางสุนันทา สมบุญธรรม
๑๐. นายอำพล จินดาวัฒนะ
๑๑. นางมาณี ไชยธีรานุวัณศิริ
๑๒. นายภัทร คำพิทักษ์
๑๓. นายวรรษย์ ชวพงศ์
๑๔. นายพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์
๑๕. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
๑๖. นายไกรสิทธิ์ ตันศิริรินทร์
๑๗. นายยุคล ลิ้มแหลมทอง
๑๘. นางอภิรดี ตันตราภรณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : กำหนดวันแปรญัตติและ  
 เชิญคณะ

ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา (ประธานคณะกรรมการ) :  
 ขอ ๗ วันคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เสนอ ๗ วันตามข้อบังคับฯ  
 มีสมาชิกฯ ขัดข้องไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ถือเป็นมติที่ประชุม



LIRT

นะคะ ขอขอบคุณท่านคณะกรรมการธิการทุกท่านนะคะ ก็จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ  
คณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. .... ค่ะ

ต่อไปเรื่องที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้นามบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งท่านจรัล  
วิจิตรวาทการ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านผู้เสนอ  
เสนอร่างค่ะ

นางจุรี วิจิตรวาทการ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ เหตุผล  
การที่เสนอ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นด้วยเหตุผลที่ว่า คำนำหน้านามของสตรีนั้นเนื่องจากไม่มี  
ทางเลือกและถูกบังคับทำให้บางครั้งมีปัญหาเกี่ยวกับสตรีในการใช้คำนำหน้านามในบางกรณี  
ไม่ว่าในเรื่องการศึกษาของบุตรหรือการทำธุรกรรมหรือปัญหาอื่น โดยที่รัฐธรรมนูญของเรา  
ฉบับปัจจุบันนี้ได้พูดถึงสิทธิเสรีภาพแล้วก็โอกาสที่ไม่ควรมีการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล -----

- ๒๗/๑

เพราะฉะนั้นคณะผู้เสนอถึงได้เห็นว่าจะมีการเปลี่ยนคำนำหน้านามให้โอกาสให้ผู้หญิงได้ใช้คำนำหน้านามในลักษณะที่ไม่ถูกเลือกปฏิบัติและไม่เป็นธรรมมากขึ้น โดยไม่ได้ไปกระทบกับบุคคลที่ยังประสงค์จะใช้คำนำหน้านามเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นในการเสนอในครั้งนี้เป็นการเสนอที่ให้มีโอกาสได้เลือกใช้ตามสมัครใจ อย่างเช่น ผู้หญิงที่อายุ ๑๕ ขึ้นไปสามารถจะใช้คำว่า นางสาว แต่ถ้าแต่งงานแล้วถ้ายังประสงค์จะใช้นางสาวก็สามารถจะใช้ได้ หรือว่าถ้าประสงค์ใช้นางก็ไม่ขัดข้อง ในเวลาเดียวกันสำหรับบุคคลที่อาจจะได้จดทะเบียนหย่าขาดจากกันแล้วมีสิทธิที่จะเปลี่ยนจากนางกลับมาเป็นนางสาวได้ เป็นต้น

ที่นี้ในการพิจารณาของเราเราก็พบว่า มีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งได้รับเลือกปฏิบัติและมีความทุกข์ทรมานหลายอย่าง สืบเนื่องจากการใช้คำนำหน้านาม นั่นคือบุคคลที่ได้แปลงเพศเรียบร้อยแล้ว ผู้ชายที่แปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้ว โดยเพศสภาพเป็นผู้หญิงแล้วนะคะ แต่ว่าคำนำหน้านามเป็นนายในการทำงานก็ถูกกีดกัน ไม่ได้เข้าทำงานตามที่ต้องการ หรือว่าในการที่จะทำธุรกรรม จะขอสินเชื่อหรือว่าขอทำธุรกรรมหลายอย่างก็จะถูกเลือกปฏิบัติ ในเวลาเดียวกันในการเดินทางไปต่างประเทศก็ถูกปฏิเสธและเลือกปฏิบัติ ด้วยเหตุผลอันนี้เราจึงคิดว่าผู้ที่ได้แปลงเพศเรียบร้อยแล้ว และได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการทางการแพทย์จะได้ใช้คำนำหน้านามตามเพศสภาพใหม่ด้วย ก็มีสาระอยู่แค่นี้คะ ดิฉันคิดว่าอาจจะเป็นเรื่องใหม่ที่เรายังไม่ค่อยได้เปิดเวทีคุยกันในสังคมไทยนะคะ กฎหมายนี้อาจจะเป็นกฎหมายที่นำหน้าชนิดหนึ่ง แต่ว่าในหลาย ๆ ประเทศเขาก็มีการใช้กันอยู่แล้วนะคะ

ที่นี้สอดคล้องกับอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ประเทศไทยเราได้ร่วมลงนามเป็นภาคีสันติสัญญาหลายอย่างว่าด้วยการไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยเรื่องเพศสภาพ หรือว่าร่างกายหรืออะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีกฎหมายนี้ก็จะทำให้เราเข้าสู่กระบวนการของนานาชาติที่เราได้ทำสนธิสัญญาไว้ว่าเราไม่ได้เลือกปฏิบัติต่อบุคคล ขอบพระคุณมากคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงนันทกาคะ  
คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ  
นันทนา สุประภาตะนันท์ นะคะ ร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นถือได้ว่าเป็นเจตนาอันดีของ



ท่านเจ้าของญัตติที่หวังจะให้เกิดความเสมอภาคระหว่างชายหญิง แต่ว่าถ้าเผื่อว่าจะพิจารณาในด้านนี้ละคะ เรามีข้อที่น่าจะพิจารณา เช่น เป็นต้นว่าการที่จะให้สตรีที่สมรสแล้วมีสิทธิเลือกใช้คำนำหน้านามว่า นางก็ได้ นางสาวก็ได้ที่อยู่ในมาตรา ๕ หรือว่าการจะให้ผู้แปลงเพศจากชายเป็นหญิง หญิงเป็นชายอะไรนี้ก็ให้ใช้คำนำหน้านามตามเพศที่ตนแปลงได้อยู่ในมาตรา ๗ มาตรา ๘ นั้นละคะ ก็ตามเหตุผลที่ระบุไว้ในร่างกฎหมายนี้ ที่นี้ตามเหตุผลที่ว่านี่ก็จะเห็นได้ว่าเราก็ไม่ได้คำนึงถึงชนบประเพณีที่ปฏิบัติกันมาช้านานแล้วก็ตาม แต่ว่าที่สำคัญกว่านั้นดิฉันเกรงว่าถ้าออกกฎหมายนี้มาใช้บังคับ เราจะเห็นว่าเป็นการไปออกกฎหมายมาใช้บังคับที่จะไปกระทบกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทะเบียนบุคคล ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับกันอยู่ในขณะนี้ละคะ ซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขกันพอสมควรทีเดียว เพราะฉะนั้นดิฉันจึงเห็นว่า น่าจะได้ส่งร่างนี้ให้รัฐบาลไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อนโดยรอบคอบ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีคะ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี รัฐบาลขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก่อนอื่นขอฟังท่านสมาชิกฯ นะคะ ท่านอาจารย์วัลลภ เชิญค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ในฐานะประธานคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์นะครับ ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับที่รับภาระที่หนักนี้ไปแบกไว้ ๓๐ วันที่พูดเช่นนี้เพราะอย่างนี้ครับท่านประธานฯ กฎหมายฉบับนี้สัมพันธ์กับ ๒ เรื่อง เรื่องแรกคือหลักวิธีคิดที่ว่า ทำไมเราจึงเสนอกฎหมายนี้เข้าสู่ที่ประชุมของสภา ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องรายละเอียดที่ประกอบหลักการอันนี้นะครับ ผมเข้าใจว่าหลักการอันนี้ยืนอยู่บนพื้นฐาน

๒ ส่วนด้วยกัน ซึ่งท่านสมาชิกฯ ก็ได้อภิปรายไปแล้ว ส่วนที่ ๑ ก็คือหลักการความเสมอภาค  
ระหว่างหญิงชาย ซึ่งบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญว่าชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน  
นี่เป็นหลักที่ ๑ นะครับ -----

- ๒๘/๑

หลักที่ ๒ ก็คือว่าจำได้ว่าตอนที่ ส.ส.ร. คณะนี้ได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาได้มีบรรดากลุ่มบุคคลเพศที่ ๓ ขอเรียกอย่างนั้นก็แล้วกัน ไม่ว่าจะ เป็นชายที่มีจริตเป็นหญิง หญิงที่มีทักษะเป็นชายนะครับ หรือมีจริตเป็นชายนะครับ ก็มีความพยายามที่จะให้บัญญัติถ้อยคำบางคำไว้ในรัฐธรรมนูญว่าอย่าได้ฟังลิ้มบุคคลที่เป็นเพศที่ ๓ ซึ่งอันนี้ก็ตรงกับหลักของโลกทั้งโลกที่คิดไปล่วงหน้าแล้วว่า โลกมนุษย์นี้มีบุคคลอยู่ ๓ เพศ ก็คือชายจริง หญิงแท้และบุคคลที่กลาง ๆ ที่ยังบอกตัวเองไม่ได้ว่าเป็นชายหรือเป็นหญิง ฉะนั้นหลักคิดอันนี้เป็นหลักคิดที่กลุ่มบุคคลที่ ๓ พยายามที่จะเข้ามานำเสนอตั้งแต่ในขั้นตอนของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วยหลัก ๒ อันนี้นะครับจะเห็นว่า มีรายละเอียดประกอบอยู่ไปพอสมควร ซึ่งยังไม่ได้ข้อยูติดต้องขออนุญาตยืนยันต่อสภาแห่งนี้ว่ารายละเอียดประกอบหลักความคิดเรื่องความเสมอภาคหญิง ชาย ตามที่คุณหญิง ได้พูดไว้เป็นรายละเอียดว่า เมื่อแต่งงานแล้วเป็นนาง เมื่อหย่าจะมาเป็นนางสาวนี้จะสับสนวนวายหรือไม่ รายละเอียดอาจจะกลายเป็นว่า ผู้หญิงอาจจะใช้คำนำหน้าเดียวเลยก็ได้ ว่าตั้งแต่เป็นเด็กหญิงพัน ๑๕ ปีมาก็เป็นนางสาว แต่งงานก็ยังเป็นนางสาวตลอดไปเหมือนผู้ชายที่เป็นนายหนุ่มและนายตลอดไป อย่างนี้เป็นต้น รายละเอียดนี้เป็นรายละเอียดประกอบนะครับ แต่สิ่งที่ เป็นปัญหาอยู่พอสมควรก็คือบุคคลที่เป็นบุคคลเพศที่ ๓ ซึ่งขณะนี้ก็มี ๒ แนวคิดท่านประธานฯ ครับ แนวคิดที่ ๑ บัญญัติไว้ตามกฎหมายว่า ชายหรือหญิงใดเมื่อผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว บวกด้วยการมีหมอรับรองว่าได้เป็นเพศนั้น โดยสมบูรณ์ก็ให้ไปเป็นเพศตามที่ได้ผ่าตัดเอาไว้ อีกแนวคิดหนึ่งบอกว่ามีชายจำนวนมากที่มีจริตเป็นผู้หญิง แต่ไม่อยากจะผ่าตัด แต่ตัวเองเป็นผู้หญิงไปแล้วละ ก็อยากจะขอคำนำหน้าว่าเป็นหญิงด้วย อันนี้ก็ เป็นรายละเอียดที่ยังเห็นแย้งต่างกัน ก็มีคำถามตามมาอีกว่าเมื่อเกิดกรณีบางกรณีขึ้นในต่างประเทศซึ่งเกิดขึ้นจริงครับท่านประธานฯ ครับ มีกระหาชายนายหนึ่งก็ไปแต่งงานกับหญิงนางหนึ่ง แต่งไปแล้วหลายปีไม่มีลูกก็ไปค้นพบว่าที่ไม่มีลูกเพราะเป็นผู้ชายแปลงเพศ ก็เกิดการฟ้องร้องกันวุ่นวาย ผมก็นำข้อเสนอนี้ถามไปในบรรดาชายแปลงเพศทั้งหลายและชายที่นิยมจะแปลงเพศทั้งหลายว่าท่านพร้อมหรือไม่ที่จะกำหนดรายละเอียดว่าหากท่านจากนายไปเป็นนางสาวหรือจากนางสาวไปเป็นนางแล้ว (ข) ได้หรือไม่ว่าท่านเคยเป็นชายมาก่อน อย่างนี้เป็นต้น เขาก็ไม่ปฏิเสธนะครับ เขาบอกอะไรก็ได้



ขอให้เมื่อเขาได้แปลงเพศแล้วเป็นเพศนั้นจริง ๆ และเขาก็ยินดีจะไม่หลอกลวงประชาชนว่า เขาเคยเป็นลักษณะเพศแต่เดิมมาก่อน เมื่อแปลงแล้วเป็นเพศใหม่เขายังยืนยันว่าเขาสามารถ จะ (ข) ให้ได้ เพื่อไม่ต้องให้เขาไปทำที่หลอกลวงผู้อื่น ฉะนั้นผมคิดว่านี่เป็นรายละเอียด ประกอบหลักการ ท่านประธานฯ ครับ ผมจึงขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ท่านเอาภาระนี้ไปแบก ไว้ ๓๐ วันนะครับ แล้วก็ค่อย ๆ แบก ค่อย ๆ คุยกันครับ เมื่อถึงวันนั้นก็คุยกันอีกทีครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัฒนา

นายวัฒนา สวรรยชาติ : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา สวรรยชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมมีคำถามที่จะฝากไปถึงท่านรัฐมนตรี นิดเดียวครับ คือมาตรา ๗ นี้บอกว่าชายที่ดัดแปลงเพศเป็นหญิงแล้วนี้จะใช้คำนำหน้านาม ตามมาตรา ๔ ก็คือนางสาวนะครับ ตอนนี้คำถามก็คือถ้าคนที่แต่งงานแล้วนี้ ผู้ชายที่ แปลงเพศเป็นหญิงแล้วนี้ไปแต่งงานนะครับ จะใช้ชื่อว่าอย่างไรครับ ตามมาตรา ๕ ซึ่งใช้ คำว่า นาง ก็ได้ หรือ นางสาว ก็ได้ ตามความสมัครใจ และถ้าเพื่อหย่าอีกทีหนึ่งจะใช้ชื่ออะไร ครับ ผมฟัง ๆ แล้วผมกึ่ง ๆ ครับ ขอฝากคำถามไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : คณะรัฐมนตรีได้ขอรับไป พิจารณา ๓๐ วันก่อนรับหลักการ มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ เชิญท่าน พลเอก อู๊ด ไซ้ไหมคะ อยู่ข้างหลัง เชิญท่านค่ะ

พลเอก อู๊ด เบื้องบน : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลเอก อู๊ด เบื้องบน สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ความจริงแล้วผมได้คุยกับคุณจรีผู้ที่เสนอญัตตินี้เข้ามา จะมีผลกระทบต่องานการสัสดีของกระทรวงกลาโหมเป็นอย่างมาก เพราะว่าตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๗ ได้ระบุไว้ว่า ชายที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมายมีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน และในขณะเดียวกันนั้นตามมาตรา ๑๖ ได้ระบุไว้ว่าบรรดาชายซึ่งมีสัญชาติไทย เมื่อมีอายุย่างเข้า ๑๘ ปีในปีพุทธศักราชใด ให้ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินภายในปีพุทธศักราชนั้น ในมาตราที่ ๒๕ ทหารกองเกินที่มีอายุย่างเข้า ๒๑ ปีในปีพุทธศักราชใด ต้องไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกที่อำเภอท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาทหารของตนภายในปีพุทธศักราชนั้น ปัญหาที่จะเกิดก็คือว่า ถ้าสมมติว่าไปขึ้นทะเบียนทหารกองเกินเมื่ออายุ ๑๗ แล้ว ไปแปลงเพศเมื่ออายุ ๑๘ การที่จะคัดเลือกเมื่อมีอายุครบ ๒๑ จะเกิดปัญหาอย่างไรหรือไม่ ที่ผมพูดให้ฟังนี้ไม่มีข้อโต้แย้งหรืออะไร อยากจะให้ไปเป็นข้อสังเกตแก่รัฐบาลที่จะรับไปให้ช่วยดู เพราะอย่างที่ท่านคุณหญิงได้พูดไว้แล้วว่าจะมีผลกระทบต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ หน่วยงานด้วยกัน เพราะฉะนั้นในส่วน of กระทรวงกลาโหมผมคิดว่าจะมีผลกระทบต่องานการสัสดีอย่างมากนะครับ ผมขอให้ข้อสังเกตไปยังรัฐบาลแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญนายแพทย์อำพลค่ะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขออนุญาตแสดงความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งทางรัฐบาลจะได้รับ ไปดูแล แล้วก็เราก็ได้กลับมาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง อันนี้เพื่อความรอบคอบของการออกกฎหมายฉบับนี้ กระผมมีความเห็นอยู่ประมาณ ๔ - ๕ ประการครับ

ประการที่ ๑ คือเหตุผลในการเสนอกฎหมายนี้เพื่อจะปรับเรื่องค่านำหน้านามตามกฎหมาย โดยปกติแล้วเหตุผลหนึ่งในการกำหนดให้มีการใช้ค่านำหน้านามตามกฎหมายก็เป็นการใช้เพื่อแยกความแตกต่างของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างทางเพศ สถานะทางการสมรส กฎหมายฉบับนี้ก็ให้เหตุผลไว้ว่า การใช้ค่านำหน้านามจะทำให้เกิด

ซึ่งก็จะมีผลกระทบต่อสตรี แล้วก็ต่อการดำรงชีวิต แล้วก็เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งการพิจารณากฎหมายฉบับนี้น่าจะมีการพิจารณาให้รอบคอบอย่างน้อย ๆ ๔ - ๕ ประเด็น ครับ

ประเด็นที่ ๑ คำนำหน้านาม คำว่า นาง นั้นใช้เพื่อแยกแยะระหว่างผู้หญิงที่จดทะเบียนสมรสและไม่ได้จดทะเบียนสมรส การให้ผู้หญิงที่จดทะเบียนสมรสแล้วใช้ คำนำหน้านามว่า นางสาว ได้นั้น จะทำให้ไม่สามารถแยกได้ว่าบุคคลนั้นเคยสมรสมาแล้วหรือไม่ การสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดให้ต้องจดทะเบียน ส่วนหนึ่งของปัญหาการสมรสซ้อนของผู้ชายก็เนื่องจากไม่สามารถแยกแยะได้ว่าผู้ชายคนนั้นจดทะเบียนสมรสแล้วหรือไม่ ทำให้เกิดการสมรสซ้อน ถ้าไม่สามารถแยกว่า ผู้หญิงจดทะเบียนสมรสแล้วหรือไม่ก็อาจจะมีผลกระทบตามมาเรื่องของการจดทะเบียนสมรสซ้อน โดยกรณีผู้หญิงได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ การให้ผู้ชายผ่าตัดแปลงเพศใช้คำนำหน้านามว่า นาง หรือ นางสาว ตามมาตรา ๔ หรือให้ผู้หญิงผ่าตัดแปลงเพศใช้คำนำหน้านามว่า นาย ได้ โดยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการทางการแพทย์นั้น ประเด็นสำคัญอยู่ตรงนี้ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเพราะกระทบต่อสถานะของบุคคล แต่คณะกรรมการทางการแพทย์ที่เขียนไว้นี้ก็มีความสำคัญ แต่ในกฎหมายมิได้พูดถึงรายละเอียดครับว่า คณะกรรมการเหล่านี้คือใคร องค์กรประกอบประกอบด้วยใคร ใครเป็นคนแต่งตั้ง มีกฎหมายรองรับ กรรมการนี้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ การทำให้ผู้ชายที่ผ่าตัดแปลงเพศเป็นผู้หญิงโดยใช้คำนำหน้านามว่า นางสาว นั้น จะทำให้เกิดการสมรสโดยสำคัญผิดได้หรือไม่ เนื่องจากไม่สามารถแยกได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ทุกวันนี้เราจะเห็นว่าผู้ชายบางคนก็แปลงเพศแล้วมาออกทีวีเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็มี เราไม่ทราบเลยครับว่าเขาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เพราะฉะนั้น โอกาสอย่างนี้จะทำให้เกิดการสำคัญผิดได้หรือไม่ที่ทำให้เกิดการสมรสแล้วก็จะมีความหวั่นไหวตามมาหรือไม่ครับ



ประเด็นที่ ๔ เมื่อมองถึงปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมในปัจจุบัน ผู้กระทำผิดอาจจะใช้วิธีการเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนนามสกุลเพื่อหลีกเลี่ยงการสอบสวนจับกุม ในอนาคตอาจจะมีกรณีที่มีการเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนคำนำหน้านาม เปลี่ยนคำนำหน้าชื่อเพื่อให้เกิดความสับสนและยากในการจับกุมหรือไม่

ประเด็นที่ ๕ กฎหมายฉบับนี้บัญญัติไว้เพียงเรื่องการเปลี่ยนคำนำหน้านาม อาจจะมีได้มองถึงส่วนอื่น ๆ ในสังคม หรือประเด็นอื่น ๆ นะครับ เช่น สิทธิในการสมรส การเกณฑ์ทหาร ซึ่งมีท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กรุณากล่าวไปถึงแล้ว หรือแม้แต่การอุปสมบท ถ้าเป็นผู้หญิงแปลงเพศแล้วใช้คำนำหน้าว่า นาย จะอุปสมบทได้หรือไม่อย่างไร สิ่งเหล่านี้จะกระทบต่อสังคมโดยรวมหรือไม่ จะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในสังคม ซึ่งกระทบต่อทางด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณี และกิจการยอมรับที่เกิดในสังคม

ท้ายที่สุดกระผมอยากจะกราบเรียนว่าในบางครั้งนั้นความแตกต่างหรือความหลากหลายที่มีอยู่ในสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ เป็นธรรมชาติ อาจจะไม่ควรมองว่าความหลากหลายนั้นเป็นการเลือกปฏิบัติ บางครั้งนั้นการบัญญัติสิทธิให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นพิเศษนอกเหนือจากบุคคลทั่วไป ก็อาจจะเข้าข่ายเป็นการเลือกปฏิบัติได้เช่นเดียวกัน โดยรวมแล้วกระผมกราบเรียนว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีความสำคัญครับ แล้วก็เจตนาที่ทางผู้เสนอร่างก็มีเจตนาที่ดี แต่กระผมคิดว่าโดยรวมแล้วอาจจะต้องพิจารณาให้รอบคอบรอบด้านอย่างมากที่จะได้พิจารณากันในการรับหลักการในวาระ ๑ ในโอกาสหน้าต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวรชัยค่ะ

นายวรชัย ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม นายวรชัย ชวพงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ในกฎหมายฉบับนี้ผมมีความเห็นว่าหลายประการได้เกี่ยวกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตค่อนข้างที่จะมากในระบบของธุรกิจ หรือระบบกฎหมาย นอกจากกฎหมายทหารอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้บรรยายไปแล้ว อันหนึ่งที่เห็นก็คือว่าในเรื่องของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ได้เป็นไปตามร่างก็ค่อนข้างจะมีปัญหากับการทำนิติกรรมของบุคคลเป็นอย่างมาก แล้วก็จะเกิดปัญหามากทีเดียว ต่อมาที่เห็นในเรื่องของกรรมการแพทย์ อันนี้ไม่แน่ใจว่ากรรมการแพทย์จัดตั้งขึ้นหรืออย่างไร หรือเป็นหลัก เป็นบรรทัดฐานตลอดไป หรือเป็นสภาแพทย์ที่มีอยู่ประจำ อันนี้เป็นข้อสังเกต เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ฝากทางรัฐบาลไปดูด้วยว่าเกี่ยวพันหลายเรื่องหลายราว ถึงแม้เราจะแก้ไขกฎหมายเป็นบางมาตราก็ตาม จะมีปัญหาตามมาค่อนข้างที่จะมากเกี่ยวกับสิทธิ อันนี้ก็เห็นด้วยนะครับเกี่ยวกับสิทธิของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นี้ก็คงจะต้องมีอยู่ แต่อย่างไรก็ตามผมก็ฝากความเห็นไว้ดังที่กล่าวแล้ว กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ท่านสมาชิกฯ ค่ะ เมื่อสักครู่ทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอแล้วนะค่ะว่า จะขอรับร่างฉบับนี้ไปพิจารณา ๓๐ วันก่อนรับหลักการ มีท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะค่ะ ถือเป็นมตินะค่ะ เมื่อสักครู่ดิฉันได้ข้ามเรื่องที่ ๔ ไป ต้องขอภัยผู้เสนอนะค่ะ

ขออนุญาตกลับมาที่เรื่องที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติใกล้เกลี่ยข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวน พ.ศ. .... ซึ่งท่านพลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเรียนเชิญท่านผู้เสนอ  
เชิญท่านพลตำรวจโท วัชรพล กะ

พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ : กราบเรียนท่านประธาน  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติ  
แห่งชาติ ได้รับมอบหมายจากพลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ คณะกรรมการการยุติธรรม  
การตำรวจและสิทธิมนุษยชน และเพื่อนสมาชิกฯ ให้เป็นผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติ  
ไต่ถามข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวน พ.ศ. ....

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการไต่ถามข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวน

เหตุผล

โดยที่สมควรให้มีการไต่ถามข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวนที่เกี่ยวกับ  
ความผิดอันยอมความได้ ความผิดที่ได้มีการกระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และ  
ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินห้าปี ด้วยการกำหนดแนวทางสมานฉันท์  
เพื่อการไต่ถามข้อพิพาทคดีอาญามาใช้ จะทำให้ผู้เสียหายและผู้ต้องหาได้มีโอกาส  
ประนีประนอมยอมความกัน เมื่อผู้ต้องหาสำนึกผิดและยินยอมปรับพฤติกรรม-----



ตัวผู้เสียหายเองได้รับการเยียวยาและได้รับการชดใช้ค่าเสียหายโดยรวดเร็วและทันที ซึ่งจะเป็นผลดีต่อคู่กรณี และเป็นประโยชน์ต่อสังคมเพราะสามารถลดระยะเวลาและความยุ่งยากซับซ้อนในการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมของคู่กรณี เป็นการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล ลดปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ลดปัญหาการทุจริตของเจ้าพนักงาน และลดงบประมาณภาครัฐ รวมทั้งเป็นการที่จะส่งผลให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกและป้องกันอาชญากรรมเพื่อเสริมสร้างให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติใกล้เคียงข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวน พ.ศ. .... คือ

๑. เป็นกระบวนการยุติธรรมทางเลือกเพิ่มจากการดำเนินคดีอาญาตามปกติ โดยความเห็นชอบของคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย

๒. เรื่องที่จะทำการใกล้เคียงจะต้องเป็นเรื่องพิพาทเล็กน้อยไม่ร้ายแรง ซึ่งอยู่ในขอบเขตที่คู่กรณีสามารถร้องขอให้มีการใกล้เคียงได้ อันประกอบด้วยความผิดต่าง ๆ ดังนี้ ความผิดอันยอมความได้ ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ คดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ยกเว้นคดีความผิดตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ คดีความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปี ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

สาระสำคัญที่ ๓ การใกล้เคียงนี้จะต้องกระทำโดยเปิดเผยต่อหน้าคณะกรรมการ และเมื่อมีการใกล้เคียงเยียวยาเสร็จสิ้นลงแล้วให้ถือว่าคดีอาญาในเรื่องนี้ยุติลง

สาระสำคัญที่ ๔ คณะกรรมการใกล้เคียงจะประกอบด้วย หัวหน้าสถานีตำรวจเป็นประธานกรรมการ หัวหน้างานป้องกันและปราบปรามเป็นกรรมการ ผู้แทนประชาชนในคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจระดับสถานีตำรวจเป็นกรรมการ โดยมีหัวหน้างานสอบสวนเป็นกรรมการและเลขานุการ และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สำหรับกระบวนการและขั้นตอนการไต่ถามไต่สวน เมื่อพนักงานสอบสวน  
 รับแจ้งความร้องทุกข์แล้ว หากเห็นว่าคดีสามารถไต่ถามไต่สวนได้ให้แจ้งสิทธิแก่คู่กรณีทราบ  
 ในกรณีที่คู่กรณีสมัครใจที่จะให้ไต่ถามไต่สวนให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบความประพฤติและ  
 พฤติการณ์ การกระทำพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ หากคณะกรรมการ  
 เห็นสมควรไต่ถามไต่สวนก็ให้ดำเนินการไต่ถามไต่สวนหรือมอบหมายให้อนุกรรมการดำเนินการ  
 ไต่ถามไต่สวนแทน การดำเนินการไต่ถามไต่สวนโดยกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการเยียวยาชดใช้  
 ทั้งนี้ก็เพื่อให้ข้อพิพาทยุติ ดังนั้นเมื่อมีการดำเนินการตามข้อตกลงและเงื่อนไขครบถ้วนแล้ว  
 ให้คณะกรรมการรายงานพนักงานสอบสวนและถือว่าคดีเป็นอันยุติ-----

- ๓๒/๑

นอกเหนือจากนั้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังจะมีการดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทก่อนการกระทำความผิด ซึ่งถ้าหากมีข้อพิพาทเกิดขึ้นและจะมีผู้กระทำความผิดต่อชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของผู้อื่นก็ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมข้อมูลและความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใกล้เคียงซึ่งจะเป็นการป้องกันการกระทำความผิดที่จะเกิดขึ้นด้วยหลักการและเหตุผล และสาระสำคัญที่ได้กราบเรียนที่ประชุมและเพื่อนสมาชิกฯ พวกกระผม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเห็นความจำเป็นที่สภาแห่งนี้จะได้ร่วมกันพิจารณาเพื่อตราพระราชบัญญัตินี้ต่อไป”  
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาว พงนิย ธรวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านพลตำรวจเอก บุญศรี เชิญค่ะ

พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ  
กระผม พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอเสริมท่าน  
วัชรพลเล็กน้อยครับ กฎกระทรวงที่จะออกเพื่อควบคุมการใกล้เคียงตามพระราชบัญญัตินี้  
ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕ กฎกระทรวงที่ออกนั้น โดยเฉพาะในความผิดเกี่ยวกับการกระทำ  
ผิดโดยประมาท คดีความผิดที่มีโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๕ ปีนั้น การจะออกกฎกระทรวง  
ต้องคำนึงถึงความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ความรุนแรงของพฤติการณ์ที่กระทำ  
ระดับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน สภาพร่างกายและจิตใจ ความสัมพันธ์  
ระหว่างคู่กรณี ประโยชน์สาธารณะและได้รับอนุมัติจาก ก.ต.ช. นะครับ ก.ต.ช. นั้นเป็น  
คณะกรรมการตำรวจแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติปี ๔๙ ซึ่งประกอบด้วย  
ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการ  
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการ  
ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นกรรมการ เลขาธิการความมั่นคงแห่งชาติเป็นกรรมการ ผบ.ตร.  
เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๔ ท่าน เป็นคณะกรรมการ ซึ่งท่านเหล่านี้จะต้องมา  
พิจารณาออกกฎกระทรวงเพื่อรับรองเกี่ยวกับใกล้เคียงว่าขอบเขตขนาดไหนนะครับ  
และผมขอเรียนเพิ่มเติมอีกว่า คณะกรรมการระดับโรงพักที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการ

ไกล่เกลี่ยนั้น ผู้แทนประชาชนในคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามซึ่งระบุปรากฏตามร่างมาตรา ๗ นั้น นอกจากประกอบด้วยผู้กำกับสถานีเป็นประธานแล้ว ยังประกอบด้วยผู้แทนนายอำเภอ ตัวแทนฝ่ายการศึกษา นายกเทศมนตรี นายก อบต. กำนัน ประชาชน ไม่น้อยกว่า ๖ คน และไม่เกิน ๕ คน แล้วก็พนักงานอื่น ๆ อีก ๓ คน ฉะนั้นจึงเห็นว่าคณะกรรมการไกล่เกลี่ยตามร่าง พ.ร.บ. นั้น ได้กำหนดไว้อย่างรอบคอบแล้วก็มีส่วนร่วมหลายคน ซึ่งตามปกติถ้าจะถามว่าทุกวันนี้ได้มีการไกล่เกลี่ยไหม ขอตอบว่า มีครับ ประกอบด้วย ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา และพนักงานสอบสวนเท่านั้น ซึ่งประชาชนหรือบุคคลอื่นไม่มีส่วนรู้เห็นด้วย อาจจะเป็นช่อง แล้วถามว่ากระทำได้อย่างไร กระทำไปโดยที่มีกฎหมายรับรอง ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นต้องเสนอ พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ (นางสาว พงนิย ฌนวนานิช รองประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีท่านสมาชิกฯ ประสงค์จะอภิปรายนะคะ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสถานีวิทยุแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาล รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวน พ.ศ. .... ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วัน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ (นางสาว พงนิย ฌนวนานิช รองประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางคณะรัฐมนตรีเสนอขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วัน มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาว พจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ถือเป็นมติ  
ของที่ประชุมคณะ

ต่อไปเรื่องที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา  
พ.ศ. .... ซึ่งท่าน พลเอก ปรีชา โรจนเสน กับคณะ เป็นผู้เสนอ

- ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญผู้เสนอ  
ร่างพระราชบัญญัติ

นายวรเดช อมรรวิพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ  
แห่งชาติที่เคารพครับ กระผม นายวรเดช อมรรวิพัฒน์ รองประธานคณะกรรมการ  
การศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม คนที่หนึ่ง ได้รับมอบหมายจากท่าน  
พลเอก ปรีชา โรจนเสน ประธานคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะ  
และวัฒนธรรม ให้เป็นผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้  
เสนอในนามของคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม โดยลงนาม  
ร่วมกันทั้งหมด ๑๗ ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วยชาวพุทธ ๗ ท่าน มุสลิม ๕ ท่าน และคริสต์  
๑ ท่าน และได้รับความกรุณาจากท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมลงนามด้วย  
รวมทั้งสิ้นทั้งหมด ๑๘๐ ท่านนะครับ มีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ โดยที่  
พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิด  
ของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ดีงามของไทย และเป็นเครื่อง  
ยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันพระพุทธศาสนา  
ถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัยจำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่าง  
จากพระพุทธศาสนาและขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งขณะนี้  
มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์  
ที่มีขอบเขตจำกัดเฉพาะในการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งคณะสงฆ์ทั้งหมด  
มีทั้งสิ้น ๓ แขนงรูป จากชาวพุทธทั้งหมดทั่วประเทศประมาณ ๖๐ ล้านคน ซึ่งคิดเป็นเพียง  
ร้อยละ ๐.๕ หรือครึ่งเปอร์เซ็นต์ของพุทธศาสนิกชนทั้งหมด ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการ  
อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวมและครอบคลุมถึงฝ่ายฆราวาส  
ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ ๕๕.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ จึงสมควรที่รัฐ  
และพุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา  
ให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถาบันหลักของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชน



และประเทศชาติได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๕ บัญญัติให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครอง พระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความจริงในมาตรา ๗๕ ของรัฐธรรมนูญมีกำหนดว่า รัฐต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น แต่เนื่องจากศาสนาแต่ละศาสนามีเอกลักษณ์เฉพาะของตน การออกกฎหมายอุปถัมภ์ และคุ้มครองจึงจะต้องแยกกันแต่ละศาสนาไป ตัวอย่างที่เห็นชัดอย่างเช่น ในขณะนี้ ศาสนาอิสลามท่านมีพระราชบัญญัติที่ประกาศใช้อยู่แล้ว ๒ พระราชบัญญัติที่สำคัญ ก็คือ พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งก็ครอบคลุม ทุกแง่มุมของศาสนาอิสลามทั่วประเทศไทยนะครับ แล้วก็มีพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการ ฮัจญ์ พุทธศักราช ๒๕๒๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๔ แล้วขณะนี้กำลังพิจารณา ปรับปรุง ยกร่างปรับปรุงพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์อยู่ แล้วก็มีร่างพระราชบัญญัติกองทุน ชะกาตซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ แล้วมีร่างพระราชบัญญัติอาหารฮาลาลที่กำลังพิจารณาอยู่ และสำหรับในฝ่ายของคริสต์ศาสนาก็มีร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ พุทธศักราช ซึ่งรัฐบาลได้กรุณาไปพิจารณา ๓๐ วัน เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา ในชั้นการขอ ข้อมูล เนื่องจากคณะกรรมการตระหนักดีว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวข้องกับชาวพุทธ ทุกหมู่เหล่า เพราะฉะนั้นก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการกฎหมายเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ขึ้นเป็นการเฉพาะ เมื่อเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ ที่ผ่านมา คณะอนุกรรมการ มีที่ปรึกษารวมกันทั้งหมดทั้งสิ้น ๓๐ กว่ารูปและคน อย่างเช่น ท่านอธิการบดีของ มหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง ๒ แห่ง พระเถระผู้เชี่ยวชาญทางพระธรรมวินัยทั้งพระธรรม และพระวินัย มีพระเถระนักเผยแผ่ มีแม่ชีผู้แทนของสถาบันมูลนิธิแม่ชีไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีนายกสมาคมทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานมูลนิธินายกสมาคมผู้นำองค์กรทางพระพุทธศาสนา ตลอดจนนักกฎหมายมหาชน หลายท่านที่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่แล้วเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังได้จัด ให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นกับบุคคลภายนอกกับกรรมการมหาเถรสมาคมบางท่าน มหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง ๒ แห่ง สถาบันแม่ชีไทย สมาคม มูลนิธิ ชุมรม ตลอดจนกลุ่มชาวพุทธ



ต่าง ๆ ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกว่า ๑๐ ครั้ง เพื่อให้ได้การยกย่อง  
ที่รอบคอบและได้รับการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากชาวพุทธทุกหมู่เหล่า-----

- ๓๔/๑

เมื่อคณะอนุกรรมการยกร่างเสร็จแล้วก็ได้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมชุดใหญ่เป็นจำนวนหลายครั้ง ซึ่งที่ประชุมก็ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้นำเสนอพระราชบัญญัตินี้ในนามของคณะกรรมการ แล้วก็อย่างที่กระผมได้กล่าวแล้วว่าได้รับความกรุณาจากเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ช่วยกรณาลงนามเสนอ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๘๐ ท่าน หลักการสำคัญก็คือ ให้มีการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาในด้านต่าง ๆ ครอบคลุมพระพุทธศาสนาโดยรวมทุกด้าน ครอบคลุมทั้งฝ่ายฆราวาส แล้วก็ในขณะเดียวกันก็ครอบคลุมทางคณะสงฆ์ด้วยว่าให้การอุปถัมภ์คุ้มครองคณะสงฆ์เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ ก็คือพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่มีอยู่แล้ว ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ทางคณะสงฆ์ท่านได้เคยเสนอร่าง แล้วก็ติดอยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา ๔ ปีกว่าแล้วในขณะนี้คณะสงฆ์ท่านเห็นว่ายังไม่จำเป็นจะต้องปรับปรุงก็ไม่ได้มีความเคลื่อนไหวในส่วนนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อที่จะได้สามารถครอบคลุมพระพุทธศาสนาโดยทุกด้านและครอบคลุมถึงชาวพุทธทุกหมู่เหล่าทั่วประเทศอย่างที่กล่าวแล้วนะครับ โดยมีการอุปถัมภ์คุ้มครองรายละเอียดจะออกในหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในกฎกระทรวงต่อไป พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดให้มีคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งมีหมวดแม่ชีเพื่อรับรองสถานภาพแม่ชี พร้อมทั้งส่งเสริมพัฒนาแม่ชีให้มีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลพร้อมกันนั้นก็ยังมีหมวดกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองซึ่งอันนี้โทษที่กำหนดมาค่อนข้างจะแรง เพราะว่าคณะกรรมการเห็นว่าเพื่อเป็นการป้องปรามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่วุ่นวาย แล้วก็มั่วหมองซึ่งเกิดกับพระพุทธศาสนาอยู่เนื่อง ๆ ซึ่งในขณะนี้ไม่มีมาตรการอะไรที่จะสามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดโทษให้ค่อนข้างแรงรุนแรงเพื่อที่จะเป็นการป้องปรามไว้ด้วยตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงอยู่เนื่อง ๆ การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้รับการพิจารณาด้วยความรอบคอบอย่างที่ได้กล่าวแล้ว กระผมจึงขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอบพระคุณครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัฒนาค่ะ

นายวัฒนา สวรรยาศิปติ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา  
สวรรยาศิปติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเป็นอีกท่านหนึ่งที่ลงนามสนับสนุน  
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ผมอยากจะขอเสริมจากที่ท่านได้นำเสนอเมื่อสักครู่นี้คิดหนึ่ง  
คือ ในมาตรา ๑๐ (๕) ก็คือ เรื่องของการส่งเสริมการศึกษาปรัยัติธรรม ปฏิบัติธรรมอะไรนี้  
คือในนี้บอกพร้อมให้มีการใช้สื่อมวลชนทุกประเภทอันนี้ก็เห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง  
ก็คือ สื่อใหม่ ๆ ที่เยาวชนเขานิยมกัน แต่ในกรณีที่มีสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานี  
วิทยุโทรทัศน์พระพุทธศาสนา สำหรับสถานีวิทยุกระจายเสียงอาจจะทำได้ง่าย แต่ก็คงไม่มี  
ประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่วนสถานีวิทยุโทรทัศน์ก็คงจะเป็นเรื่องที่ยากสักหน่อยหนึ่ง  
ผมอยากจะเสนออย่างนี้ครับ ก็ฝากไว้พิจารณาก็คือ ให้ทุกสถานีไม่ว่าจะเป็นทีวีหรือว่า  
จะเป็นวิทยุให้เวลาเท่าที่เห็นสมควรกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาทุกสถานี วิทยุมี  
๕๐๐ แห่ง ก็เอาทั้งหมด หรือวิทยุชุมชน ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ แห่ง ก็เอาทั้งหมดจะครึ่งชั่วโมง  
๑ ชั่วโมงหรืออะไรก็ได้แต่ ถือว่าเป็นระเบียบเลย ส่วนทีวีก็เช่นเดียวกันอาจจะครึ่งชั่วโมง  
หรืออะไรก็ได้แต่ ถ้าโดยวิธีนี้การเผยแพร่โดยสื่อมวลชนก็จะแพร่หลาย แล้วก็กว้างขวาง  
และทั่วถึงยิ่งกว่าที่จะไปตั้งสถานีของตัวเอง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านดอกเตอร์โคทม  
นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายโคทม อาริยา  
ผมมีความเห็นที่จะกราบเรียนเสนอเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครอง  
พระพุทธศาสนา ดังนี้ ในส่วนที่เป็นหลักการสำคัญ คือการให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครอง  
ตามมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญนั้น ก็คิดว่าเป็นหลักการที่ชอบนะครับ และผมขอชื่นชม  
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในส่วนที่เป็นหมวด ๔ เรื่องแม่ชีนะครับ เพราะจะทำให้สถานภาพ  
ซึ่งปัจจุบันมีความไม่ชัดเจนนะครับ ว่าแม่ชีถือเป็นนักบวชหรือไม่ ซึ่งในมาตรา ๑๖  
ก็บัญญัติชัดเจนนะครับ และมาตรา ๑๗ ก็เช่นเดียวกันนะครับ ว่าแม่ชีผ่านพิธีการ  
เป็นนักบวชสตรี เพียงแต่ฝากไว้คิดเดียนะครับว่า แม่ปัจจุบันยังไม่ยอมรับการมีภิกษุณี  
แต่ว่าก็ยังมีภิกษุณีอยู่ ในหลายประเทศในขณะนี้ ไม่ทราบจะมีช่องทางเพิ่มเติมไปได้หรือไม่  
ในโอกาสอันควรนะครับ ถ้ามีภิกษุณีก็จะได้รับการคุ้มครองและอุปถัมภ์  
ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ แต่ท่านประธานฯ ครับผมก็มีข้อวิจารณ์ ไม่อย่างนั้น  
ก็คงไม่ลุกขึ้นมาอภิปรายตรงนี้นะครับ ข้อวิจารณ์หรือข้อคิดเห็นที่อยากจะฝากไว้

ข้อแรกนะครับ ก็ดูในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ นั้นมีบางเรื่องที่ท่านก็อยากจะ  
ให้เกิดขึ้น แต่รู้สึกจะเป็นมาตรการที่อาจจะต้องทบทวนหรือไม่ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ  
ท่านหนึ่งก็ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ ว่าการจะเขียนไว้ให้มีสถานีวิฑูโรททัศน  
พระพุทธศาสนาขึ้นมา นั้น คงจะต้องพิจารณาความเหมาะสมต่อไป หรือแม้กระทั่ง  
การให้ในระบบการศึกษาของชาติทุกรูปแบบและทุกระดับมีเวลาเรียนอย่างน้อย  
๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคการศึกษา และทุกชั้นปีนะครับ และต้องสอบได้นะครับ  
เป็นข้อความใน (๖) มาตรา ๑๐ ผมก็ตีความว่าอันนี้ก็ไปถึงระดับปริญญาเอกด้วยหรือเปล่า  
สมมุตินะครับ ก็ต้องมาเรียนพระพุทธศาสนากัน ๒ ชั่วโมง และก็ต้องสอบได้อะไรต่าง ๆ  
ผมก็คิดว่าบางอย่างไม่อยากจะให้บัญญัติไว้ตั้งเกินไปนะครับ เพราะว่าถ้าตั้งเกินไปแล้ว  
ปฏิบัติยากแล้วก็จะตีกลับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมมีความไม่สบายใจนะครับ เกี่ยวกับ  
มาตรา ๕ มาตรา ๕ นะครับ ยกเว้นองค์พระศาสนา นะครับ มีการกล่าวถึงศาสนธรรม ศาสน  
ศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ ศาสนาพิธี มินิยามเอาไว้ นะครับ

ผมก็มีความเห็นว่าศาสนาธรรมความจริงมีหลายนิกาย มีหลายกลุ่มความเชื่อ นะครับ ก็ยังได้เถียงกันอยู่ว่าใครถือศาสนาธรรมนิกายไหน ฝ่ายไหน ถูกต้อง คลาดเคลื่อน หรือมีการตีความได้หลายแบบ ศาสนศึกษาท่านรวมไปถึงลีลาการแสดงธรรม การศึกษาเล่าเรียน ซึ่งกว้างขวางมาก ศาสนบุคลลถำรวมไปถึงอดีตด้วย ศาสนสถานรวมไปถึงศิลปะรวมทั้งศาสนสมบัติ รวมไปถึงคำศัพท์ที่ใช้ในศาสนานั้น ๆ ศาสนพิธีก็กว้างขวางมาก เช่นเดียวกัน นะครับ เช่น ท่านไปบอกว่าศาสนาพิธีนั้น ให้รวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของศาสนาหรือไม่ยังเป็นที่ยังสงสัย ทีนี้ท่านก็ไปบอกว่าการจับจ้วงละเมิดลอกเลียนบิดเบือน รวมถึงการกระทำอื่นใดที่ทำให้เสียหาย เสื่อมเสีย มัวหมอง คำพูดนั้นก็กว้างขวางมากมาอีกเช่นเดียวกัน นะครับ ผมจะยกตัวอย่างนิดหนึ่ง นะครับ ผมยังสงสัยว่าถ้าท่านมีกฎหมายเช่นนี้ออกมา ผมจะมีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์จตุคาม ไหมครับ จตุคามรามเทพนี่นะ ผมสงสัยมากเลยนะครับ เป็นศาสนวัตถุหรือเปล่า เป็นศาสนาพิธีมีขนบธรรมเนียมประเพณีจริงหรือเปล่า แล้วถ้าผมบอกว่าไม่น่าจะใช้นะครับ ก็จะมีคนบอกอยู่เรื่อยเลย ว่า ไม่เชื่ออย่าลบหลู่ แต่ผมคิดว่าบางเรื่องต้องวิจารณ์ครับ เราเชื่อต่างกัน ได้ เราเห็นต่างกัน ได้ แต่ถ้าท่านเขียนไว้เช่นนี้ นะครับ แล้วท่านบอกว่า ต้องมียาแรง ๆ นะครับ ยาแรง ๆ นี้ทำได้ ๒ อย่าง นะครับ แก้ได้จริงหรือว่าคนไขช็อค (Shock) ไปเลยนะครับ แล้วยาของท่านนี้ก็แรงมากนะครับ ในมาตรา ๒๑ ท่านไม่มีจำคุกเบา ๆ เลยนะครับ ถ้าใครทำผิดมาตรา ๕ เกี่ยวกับศาสนธรรมอย่างนี้ นะครับ เช่น ผมไปมีความเห็นเกี่ยวกับศาสนธรรม ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับสายหลัก ความคิดหลัก ท่านจะเอาผมเข้าคุกอย่างน้อย ๑๐ ปี นะครับ ไม่มีต่ำกว่า ๑๐ ปีเลยนะครับ เพราะฉะนั้น ผมก็ปิดปากซิครับ ผมจะไปพูดอะไรเดี๋ยวด่าพิงไปถูกผิดอย่างไรก็ไม่ทราบ ก็อาจจะทำให้เกิดการปฏิบัติซึ่งไม่มีการทบทวนนะครับ-----



ถ้าหากว่าเป็นเรื่องอื่นนะครับ ศาสนศึกษา ศาสนบุคคลอะไรต่าง ๆ นี่จำคุกตั้งแต่ ๕ ปี อย่างน้อยก็ ๕ ปีต่ำสุด ผมก็ว่าหนักไปนะครับ แล้วท่านยังแถมทำวรรคสองของมาตรา ๒๒ “ผู้ใดร่วมประเวณีไม่ว่าโดยวิธีการใดกับภิกษุ สามเณร หรือแม่ชีต้องจำคุกห้าปี” อีกเหมือนกัน ผมก็รู้สึกลำบากใจว่าแล้วท่านคิดหรือไม่ว่าการร่วมประเวณีต้องทำกัน ๒ ฝ่าย ท่านจะเอาโทษฝ่ายเดียวนะครับ แล้วฝ่ายที่เป็นภิกษุ สามเณร แม่ชี ท่านไม่ร่วมประเวณีกับอีกฝ่ายหนึ่งหรือครับ ผมคิดว่าถ้าจะเขียนกฎหมายนี้ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งถ้าเป็นเรื่องของการอุปถัมภ์ ค้ำครอง ส่งเสริม สนับสนุนให้พระพุทธศาสนาที่เขียนไว้ว่ามั่นคง สถาพร ให้เจริญในไตรสิกขาตามแนวทางของศาสนธรรม แต่ในขณะที่เดียวกันการที่ท่านมีบทลงโทษจมน้ำขนาดนี้ แล้วตอนนี้ก็มีการทำกิจกรรมเรียกว่าอะไรก็ไม่ทราบ ผมจำไม่ค่อยได้แล้วและมีรูปวาด ซึ่งเจตนาของศิลปินนั้นเขาต้องแสดงให้เห็นว่ามีพฤติกรรมบางอย่างซึ่งอาจจะไม่ถูกต้อง อันนี้ท่านก็บอกเลยว่าเป็นการจางจ้วงก็อย่างอย่างต่ำ ๕ ปี ผมรู้สึกว่าจะทำให้สังคมของเรานี้กลายมาอยู่ในลักษณะที่สุดโต่งหรือไม่ เราก็ทราบว่าบางศาสนาเราก็พลอยไปวิจารณ์เขาด้วยว่าสุดโต่ง พอเขียนการ์ตูนไปล้อเลียนนิดหนึ่งเขาโกรธมากมาย แล้วเราก็ไม่ว่าอะไรเขียนการ์ตูนล้อเลียน ท่านก็เอาเข้าคุกทันที ผมคิดว่าอยากจะฝากไป ผมเชื่อว่ารัฐบาลอาจจะรับไปพิจารณาต่อ ก็ฝากว่าพุทธศาสนานั้น พุดถึงทางสายกลาง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์

ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ คือกฎหมายนี้ทั้งฉบับนี้ ๕๐ เปอร์เซนต์ เราทำได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ถ้าบังคับใช้ออกมาแล้ว จะติดคุกกันประมาณครึ่งประเทศ เหตุที่พูดเช่นนี้เพราะว่าถ้าท่านประธานฯ ฟังท่านอาจารย์ โททมและฟังที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้จะตอบคำถามได้ค่อนข้างดี ท่านประธานฯ ดูเพียง ๓ มาตราเท่านั้นในกฎหมายฉบับนี้ ๑. ก็คือมาตรา ๕ ๒. คือมาตรา ๒๑ และ ๓. คือ มาตรา ๒๒ ๓ มาตราที่สัมพันธ์ก็คือมาตรา ๕ เป็นมาตราหลักในการบัญญัติว่าห้ามทำอะไร ส่วนมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ เป็นมาตราที่บอกว่าถ้าทำอะไรอย่างนั้นแล้วจะมีโทษ ใดๆ ดังที่ปรากฏไว้ในเอกสารที่ท่านมีอยู่ในมือแล้ว ประเด็นที่ ๑ เอาเรื่องหลักคิด

ในเรื่องความเชื่อทางศาสนาธรรม สังคมไทยขณะนี้ มี ๓ แนวคิดทางศาสนาที่เป็นหลัก ๆ อยู่ แล้วก็เถียงกันทุกวัน ฟ้องร้องกันอยู่ ๑. ก็คือแนวคิดจากสวนโมกข์ ก็คือท่านอาจารย์พุทธทาส แนวคิดที่ ๒ เป็นแนวคิดแบบสันตือ โสภซึ่งเน้นศีลเป็นหลัก ของอาจารย์พุทธทาส เน้นปัญญาเป็นหลัก ของธรรมกายเน้นสมาธิเป็นหลัก ๓ แนวคิดนี้เป็น ๓ แนวคิดที่กำลังแผ่อิทธิพลทางความคิดเข้ามาในสังคมไทย ถามว่าเราใช้อะไรเป็นแนวคิดหลักในเชิงศาสนา แล่นี่ติดคุกกัน ๒ แนวคิดแล้ว ในความเห็นของผม มีใบที่จะต้องพูดถึงรายละเอียดของบางส่วน ยกตัวอย่างเช่น ศาสนวัตถุ ซึ่งหมายรวมถึงข้อมูลและหนังสือ เพียงแค่ทำหนังสือให้เสียหายนี้ติดคุก คือผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เป็นความปรารถนาดีจริง ๆ ผมเข้าใจ แล้วผมก็ลงชื่อไปด้วย การลงชื่อเป็นการลงชื่อแสดงเจตนาผมเห็นว่าเห็นด้วยที่ท่านจะเสนอกฎหมายเข้าไป แต่มีใบจะเห็นด้วยกับรายละเอียดทั้งหมดของกฎหมาย อันนี้ยืนยันและท่านสมาชิกฯ ๑๐๐ กว่าคนจะตกใจเหมือนกรณีห้วยบนดิน บอกลงชื่อแล้วต้องเห็นด้วยกับเราทั้งหมด คงมีใบกระมัง ในหลักการนี้การมีกฎหมายพิทักษ์ศาสนาเป็นสิ่งที่ดี ทุกคนเห็นด้วย แต่พอลงรายละเอียดอยากจะฝากรัฐบาลจริง ๆ รัฐบาลในฐานะต้องไปบริหาร ถ้าท่านจะส่งกลับมาคืนภายใน ๓๐ วัน ขอให้ท่านช่วยดูมาตรา ๕ ให้ดี มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ถ้าท่านอ่านให้ดี จำคุกและปรับ ไม่ใช่หรือ ไม่ใช่มีทางเลือกทางใดทางหนึ่ง ติดคุกลูกเดียว นี่เป็นความหฤโหดของกฎหมายฉบับนี้ค่อนข้างมาก ที่ผมยืนยันคนจะติดคุกมหาศาลเลย บุคคลที่ขายพระเครื่อง ถ้าใครที่ไปเดินดูพระเครื่อง วางอยู่กับพื้น ปู่เสื่อขายนี้ติดคุกเลยนะครับ แล้วคุณนั้นเป็นคุกที่หนักมาก อย่างต่ำ ๕ ปี สูงหน่อยคือ ๑๐ ปี ขยับไป ๒๐ ปี แล้วปรับหลักแสนขึ้น-----



ผมคิดว่าวิธีคิดแบบนี้ ผมไม่มีความเชื่อว่าวิธีการบัญญัติแบบนี้จะทำให้ศาสนารุ่งเรืองสถาพร ผมไม่เชื่อ ผมเชื่อว่าการสร้างวินัยเชิงบวกต่างหาก การเดินทางสายกลางที่พระพุทธเจ้า สอนเอาไว้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง การเดินสายทางที่เข้มงวดเช่นนี้รังจะนำศาสนาไปสู่หายนะ ผมพูดเช่นนี้เพราะว่าผมเป็นคนหนึ่งที่เชื่อให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ฉะนั้น พูดได้เต็มทีครับ มิได้รังเกียจเคียดฉุนเลย เพียงแต่ต้องการดึงว่ารับไป ท่านรับไปเถอะ ไม่ว่า แต่ขอให้รัฐบาลช่วยดูให้ดีว่ามาตรา ๘ มาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๒ ในมุกกลับกัน จะเป็นบูมเมอแรง (Boomerang) ที่ทำให้ศาสนาเราเสียหายมากยิ่งขึ้น และกฎหมายนี้ จะเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่เขายกเป็นกฎหมายเผด็จการทางความคิดในเชิงศาสนา ซึ่งอันตรายมาก ก็ขออนุญาตฝากรัฐบาลว่ารับไปแล้วดูให้ดี หรือถ้าท่านดูไม่ดีมา ผมจะเสนอตัดทอนในขั้นตอนกรรมาธิการเอง ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้มาชี้แจง เกี่ยวกับเรื่องนี้ค่ะ

ประการแรก ผมต้องขอชื่นชมในความปรารถนาดีของท่านสมาชิกฯ ที่ได้ยื่นเสนอร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งถือว่าเป็น สิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเรื่องของศาสนานี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญแล้ว ก็ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในมาตรา ๗๕ ก็บัญญัติให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุนี้ ก็เป็นเรื่องที่ต้องขอชื่นชมในความปรารถนาดีของท่านสมาชิกฯ แต่ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายด้วยกัน แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประการหนึ่ง ก็คือเรื่องที่จะต้องพิจารณาในความซ้ำซ้อน ในบางส่วนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่ดี รวมถึงกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่ได้ออกมา



แล้วก็ดี แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายโดยเฉพาะสถาบันที่มีความสำคัญ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องของคณะสงฆ์ ก็คือมหาเถรสมาคม ซึ่งที่ผ่านมานั้นเข้าใจว่ามี ร่างพระราชบัญญัติในทำนองนี้ได้เสนอไป ซึ่งผมได้ทราบข้อมูลว่าทาง มหาเถรสมาคมได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณาเรื่องนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความรอบคอบสมบูรณ์และอย่างที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านก็ได้ให้ทัศนะแล้วก็ท้วงติง ในหลายประการด้วยกันนะครับ รัฐบาลจึงขอรับร่างนี้มาพิจารณาก่อนที่จะรับหลักการ ๓๐ วันตามข้อบังคับฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางคณะรัฐมนตรีขอ ท่านวรเดชมีอะไรจะชี้แจงก่อนคะ เชิญ

นายวรเดช อมรรวิพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติที่เคารพครับ กระผมและคณะก็ยินดีรับฟังข้อท้วงติงจากท่านเพื่อนสมาชิกฯ นะครับ สำหรับเรื่องนี้เราได้คิดวิธีการต่าง ๆ ก็อย่างที่ว่าก็คงจะเดินทางสายกลาง อย่างแน่นอน ผมจะขอชี้แจงสั้น ๆ ประเด็นสำคัญ ๆ ท่านช่วยกรุณามาตรา ๔ ในนิยาม พระพุทธศาสนา หมายความว่าพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท คือหมายความว่าเราจะคุ้มครอง พระพุทธศาสนาเถรวาท ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ ศาสนาหลักของไทย ถ้าหากว่าคุณอ้างว่า คุณสอนตามพระพุทธศาสนาเถรวาทคุณก็ต้องเข้าหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ แต่ถ้าบอกว่า เป็นความคิดที่คุณคิดขึ้นเองตั้งขึ้นเองอะไรใหม่ไม่มีปัญหา มีเสรีภาพบริบูรณ์จะคิดอย่างไร ตั้งอะไรก็ได้ ถ้าไม่มาอ้างชื่อ อ้างแบรนด์เนม (Brand name) ของพระพุทธศาสนา อันนี้ ประการหนึ่ง แล้วการลงโทษไม่ใช่ลงโทษง่าย ๆ ในมาตร ๕ ที่เราบอกว่าเป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง หมายความว่าถ้าคุณละเมิดไม่ได้ไปลงที่ มาตรา ๒๑ มาตร ๒๒ เลยนะครับ จะมีมาตรการว่าเราจะมีคณะกรรมการทางวิชาการ แต่ละด้านขอเชิญมาทำความเข้าใจ แล้วก็อาจจะมีค่าอะไรตกลงกันเบื้องต้น ถ้า ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง จนกระทั่งแน่ใจว่ามีเจตนาถึงจะมีการลงโทษ -----



แล้วที่บัญญัติไว้แรง โทษแรงให้จำกับปรับอย่างเดียวไม่มีหรือ เพราะถือว่าเป็นสถาบันหลักของชาติ สถาบันศาสนา โดยเฉพาะพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาหลักของชาติ ซึ่งมีเรื่องมั่วหมองมากมายที่เราที่บ่น แล้วก็มีการทบทวนทุกวัน ซึ่งพิสูจน์มาแล้วเป็นเวลากว่าสิบปีว่า วิธีการ มาตรการที่เรามีอยู่ปัจจุบันไม่สามารถแก้ไขได้ จะต้องยกเครื่องครั้งใหญ่ทำความเข้าใจความเข้าใจ พระราชบัญญัตินี้อย่างที่บอก วัตถุประสงค์ของการอุปถัมภ์คุ้มครองเพื่อให้พุทธบริษัททุกหมู่เหล่าเจริญในไตรสิกขาตามแนวศาสนธรรม ถ้าคุณบอกเป็นชาวพุทธ คุณก็ต้องมีความรู้ความเข้าใจต่ออันนี้เป็นกระบวนการให้ความรู้ส่วนสุดท้ายโทษนั้นสุดท้ายจริง ๆ ถึงจะลงโทษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎกระทรวงอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งก็แน่นอนว่าไม่มีใครจะให้ไปเป็นเผด็จการทางความคิด หรือว่าการลงโทษที่เกินเลยอยู่แล้ว ก็ยินดีรับฟัง แล้วก็อย่างไรในขั้นหลักการรายละเอียดหรือการแปรญัตติอะไรก็ควรจะปรับปรุงกันได้ สำหรับทางการประสานกับหน่วยต่าง ๆ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีกรุณาบอกทางมหาเถรสมาคมก็ได้ประสานเบื้องต้นไว้แล้ว ก็จะไปชี้แจงหลังจากที่ทางรัฐบาลรับไป คณะกรรมาธิการก็จะมีผู้แทน ไปชี้แจงกับท่านเป็นทางการอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจ แล้วก็ให้ความร่วมมือ ช่วยกรุณาวิจารณ์เพื่อปรับปรุงให้ดีที่สุด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เมื่อสักครู่ทางคณะรัฐมนตรีขอรับร่างฉบับนี้ไปพิจารณา ๓๐ วัน ก่อนรับหลักการ มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ถือเป็นมติเห็นชอบตามนั้น ท่านสมาชิกฯ ดิฉันขอกลับไปเรื่องด่วนที่เราค้างเอาไว้ ซึ่งขณะนี้ก็ได้เวลาตามที่รัฐมนตรีขอไว้ คือ

เรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งร่างฉบับนี้ก็เคยมีท่านพลเอก สุรินทร์ พิкулทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ ซึ่งก็คือ

ในเรื่องด่วนที่ ๗ แล้วก็ทางรัฐบาลได้รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการแล้ว แล้วทั้ง ๒ ฉบับนี้  
ก็มีหลักการทำนองเดียวกัน และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ดิฉันจะขอปรึกษาที่ประชุม  
ว่าจะขอให้รวมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปพร้อม ๆ กัน มีท่านสมาชิกฯ  
ขัดข้องไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ถ้อยเป็นมติ ขอเชิญ  
ท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผล

นายชยยุทธ ยุทธวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)  
: กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชยยุทธ ยุทธวงศ์  
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการ  
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เป็น  
ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
พิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

#### “หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

#### เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น  
ปัญหาน้ำขาดแคลน การแย่งชิงน้ำ การใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือย น้ำท่วม การก่อให้เกิดมลพิษ  
ทางน้ำ การบุกรุกและการเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำ การดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว  
ได้กระทำโดยหลายหน่วยงานตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายหลายฉบับ  
โดยไม่มีกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ทำให้การดำเนินงานแก้ไขปัญห  
ขาดความเป็นเอกภาพ ประกอบกับการจัดทำกิจกรรมและโครงการบางอย่างเพื่อแก้ไข  
ปัญหาดังกล่าวนั้นขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และบางครั้งยังส่งผลกระทบต่อ  
อย่างร้ายแรงต่อวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นอีกด้วย ดังนั้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเพื่  
วางหลักเกณฑ์และมาตรการในการรับประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการ  
เข้าถึงน้ำ การควบคุมการใช้น้ำ การบริหารจัดการน้ำ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและ

ยั่งยืน การพัฒนา การคุ้มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ การป้องกันและแก้ไขปัญหา  
น้ำท่วมและน้ำขาดแคลน การตั้งกองทุนทรัพยากรน้ำ การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วม  
ของประชาชนในลุ่มน้ำ ตลอดจนการจัดตั้งองค์กรที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ  
ทั้งในระดับชาติและระดับลุ่มน้ำ รวมทั้งองค์กรผู้นำน้ำให้มีการดำเนินการเป็นไป  
ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์  
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่าน  
พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ค่ะ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนท่านประธานสภา  
ที่เคารพครับ ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำที่รัฐบาลเสนอก่อน หรือที่สมาชิกฯ โดยคณะกรรมการ  
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำ และ  
เพื่อนสมาชิกฯ ได้ร่วมกันเสนอ รัฐบาลรับไป แล้วกลับเข้ามาพร้อมกับร่างของรัฐบาลนั้น  
ในส่วนของ สนช. นั้นกระผมได้เคยชี้แจงหลักการ เหตุผลมาแล้วครั้งหนึ่ง ขออนุญาต  
ไม่กล่าวซ้ำ แต่เมื่อทางรัฐบาลได้เสนอมาประกบกันแล้ว ขออนุญาตพิจารณาเปรียบเทียบ  
สักเล็กน้อย เพื่อให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วเจตนาดีด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย แต่เป็นมีความแตกต่างกัน  
อยู่บ้าง ตั้งแต่เริ่มต้นหลักการและเหตุผลก็มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนี้  
ต้องการให้มีกฎหมายแม่บท อันนี้เป็นส่วนที่เหมือน ๆ กัน ร่างของรัฐบาลมี ๕๔ มาตรา  
มีหลักการชัดเจน เพราะทรัพยากรน้ำแล้วใช้หลักนิติศาสตร์นำ โดยมีการกำหนดสิทธิที่เน้น  
อำนาจ ข้อห้าม โทษ และมีข้อชี้ว่าประชาชนเป็นผู้ใช้น้ำตามที่ปรากฏอย่างค่อนข้างจะชัดเจน  
ทั้งในบททั่วไปได้กำหนดความหมายทรัพยากรน้ำเป็นของรัฐ รวมทั้งกำหนดไว้ในหมวด ๑  
เรื่องแหล่งน้ำของรัฐ คือมองว่าประชาชนเป็นเพียงผู้ใช้น้ำ รัฐเป็นผู้พัฒนาจัดการ  
ซึ่งในส่วนนี้ก็มีความขัดแย้งกันเองกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำ  
และคณะกรรมการลุ่มน้ำของรัฐบาล แต่ในร่างของ สนช. นั้นมีเพียง ๕๕ มาตรา แต่อาจมี  
ข้อจำกัดที่ไม่สามารถกำหนดมาตราที่เกี่ยวข้องกับเงินไว้ได้ นั่นจึงทำให้อันนี้อาจจะขาดไป  
แต่เมื่อรัฐบาลเสนอมาก็เป็นส่วนที่เติมเต็มในส่วนที่ขาดนี้ แต่อย่างไรก็ตามของ สนช.  
มองว่าการจัดการทรัพยากรน้ำโดยใช้หลักรัฐศาสตร์นำหลักนิติศาสตร์ โดยมุ่งหวัง  
ให้พระราชบัญญัตินี้แก้ปัญหาหลักคือประสานการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่จำเป็น  
ต้องใช้ความร่วมมือกันทั้งภาครัฐกับรัฐ ชุมชนกับชุมชน เอกชนกับเอกชน และเอกชนกับ  
ชุมชน ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมกันตามที่ปรากฏในหมวดที่ ๑ สิทธิในทรัพยากรน้ำ



และหมวดต่าง ๆ ที่มุ่งหวังให้ทุกฝ่ายมีหน้าที่รับผิดชอบในทรัพยากรน้ำแล้วจึงมีสิทธิการ  
จัดสรรเพื่อมุ่งหวังให้ทรัพยากรน้ำเป็นของประชาชน ซึ่งแตกต่างกับของรัฐบาลชนิดหนึ่ง  
คือว่าใน สนช. นั้น น้ำ ทรัพยากรน้ำเป็นของประชาชน ที่รัฐกับประชาชนร่วมกันทำงาน  
พัฒนา รักษา จัดสรร และร่วมกันใช้ทั้งในระบบ โดยเฉพาะปกติและในยามวิกฤต  
และที่สำคัญร่างของรัฐบาลนั้นให้อำนาจกับคณะกรรมการทรัพยากรน้ำ ที่มีกรมทรัพยากร  
น้ำ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่านั้นที่จะกำหนดนโยบาย  
แผน กรอบการทำงาน รวมทั้งกำหนดไว้ในกำหนด ๘ การควบคุมและการตรวจตรา  
ทรัพยากรน้ำ กับผู้จัดการกองทุน ซึ่งทาง สนช. เสนอกองทุนไม่ได้ แต่ร่างของ สนช.  
นั้นใช้หลักธรรมาภิบาล การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรน้ำที่ชัดเจน  
ดังปรากฏในหมวด ๓ นโยบายทรัพยากรน้ำ หมวด ๖ การบริหารจัดการน้ำท้องถิ่น  
และหมวด ๑๐ การประเมินและติดตาม ซึ่งแสดงการกระจายอำนาจการทำงาน  
การรวมทิศทาง นโยบาย และการประเมินให้เป็นที่สอดคล้องกัน หน่วยงานหลัก  
ในการทำงานก็มีกำหนดให้ทั้งกรมทรัพยากรน้ำ กรมชลประทาน และกรมส่งเสริม  
การปกครองท้องถิ่นเข้าร่วมดำเนินการ ปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนก็คือ  
ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง ซึ่งควรอย่างยิ่งจะต้องแก้ไขไปพร้อม ๆ กัน เพราะประเทศไทย  
เป็นประเทศที่อยู่ในเขตรมรสุม เหตุภัยแล้งเกิดจากกักเก็บน้ำไว้ไม่ได้ในช่วงน้ำหลาก-----

ซึ่งพระราชบัญญัติของรัฐบาลนั้นกำหนดให้ไว้ในหมวด ๖ การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมเท่านั้น ในขณะที่พระราชบัญญัติที่ สนช. เสนอนั้นกำหนดให้ไว้ในหมวด ๕ การจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ คือทั้งน้ำท่วม น้ำแล้งและน้ำเสีย ซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ยังมีรายละเอียดอีกพอสมควร ซึ่งคิดว่าน่าจะรับหลักการทั้ง ๒ ร่าง แต่เมื่อดูภาพรวมแล้วของ สนช. ดูจะมีผลกระทบมาภิบาลที่ครบถ้วนมากกว่าของรัฐบาล ก็อยากจะเสนอให้ที่ประชุมได้พิจารณาต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัฒนาค่ะ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม วัฒนา สวรรยาธิปิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมได้ศึกษาทั้ง ๒ ร่างแล้วก็เห็นว่าหลักการอะไรทุกอย่างก็คล้ายคลึงกัน แต่ประเด็นที่อยากจะนำเสนอเพียงประเด็นเดียวก็คือกลไกที่จะมาบริหาร พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผมขอยกของ สนช. ก่อน สนช. นี้จะให้อธิบดีกรมชลฯ กรมทรัพยากรน้ำ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดนโยบายขึ้นมาแล้วก็เสนอคณะรัฐมนตรี แล้วก็ให้บรรจุไว้ในแผนของสภาพัฒน์ฯ ซึ่งตามความคิดผมแล้วนี่คงจะไม่สามารถที่จะทำอะไรได้มาก เพราะว่าแต่ละอธิบดีก็จะดูแลเฉพาะส่วนของตัวเอง เฉพาะที่รับผิดชอบ แล้วก็ผลต่อ ๆ จะขัดแย้งกันด้วย อะไรกันด้วย อันนี้คือสิ่งที่ เป็นห่วงของ สนช. ส่วนของรัฐบาล อันนี้ให้เป็นคณะกรรมการ เรียกว่า กรรมการบริหาร ทรัพยากรน้ำหรือ กนช. มีนายกฯ เป็นประธาน แล้วก็ มีปลัดกระทรวง

มีรัฐมนตรีกระทรวงทรัพย์ฯ เป็นรองฯ แล้วก็ มีปลัดกระทรวงอีกหลายกระทรวง มีผู้ทรงคุณวุฒิอะไรต่าง ๆ เป็นต้น คือโดยระบบการบริหารราชการของบ้านเราคงจะเป็นในลักษณะนี้ ก็คือเป็นรูปของคณะกรรมการ ก็คงไม่มีทางทำอย่างอื่นได้ เพราะว่าเราแบ่งแยกกันบริหารงาน ก็โดยวิธีนี้เท่านั้นแหละที่จะบูรณาการกันได้ เพราะฉะนั้น

โดยกลไกที่จะไปบังคับใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็จะมาเป็นรูปแบบของที่ทางรัฐบาลส่งมา

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะยกขึ้นมาประกอบการพิจารณาเพื่อที่

ท่านสมาชิกฯทั้งหลายจะได้เห็นควรที่จะสนับสนุนของฝ่ายใด ก็คือมาตรา ๒๑

คณะกรรมการชุดนี้จะมีการปรับนโยบายแผนต่าง ๆ ทุก ๕ ปี ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่ดีมาก

คือไม่ใช่มีขึ้นมาแล้วก็หายเงียบไปเลย เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ จะเปลี่ยนไปอยู่เรื่อย ๆ ก็จะมีการปรับ การทบทวน การพิจารณา อะไรต่าง ๆ

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นส่วนที่คิดว่าดี ก็คือกล่าวถึงผู้มีส่วนได้เสียหรือว่าสเตคโฮลเดอร์ (Stake holder) ในงานนี้ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าเกิดปัญหาขึ้นอยู่บ่อย ๆ ยกตัวอย่างเช่น เราผันน้ำไปเข้าท่วมที่หนึ่งเพื่อให้อีกที่หนึ่งปลอดภัย อันนี้คนที่เกี่ยวข้องทั้ง ๒ ส่วนไม่ได้เป็นผู้ใช้น้ำเลย คนที่ถูกน้ำท่วมก็ไม่ได้ใช้น้ำ คนที่บ้านไม่น้ำท่วมก็ไม่ได้ใช้น้ำ แต่ก็เป็นผู้มีส่วนได้เสีย อันนี้มีปรากฏอยู่ในนี้ ซึ่งผมว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก นอกเหนือจากความร่วมมือของประชาชน โดยทั่วไปแล้ว การมีส่วนร่วมของประชาชนแล้วยังพูดถึงผู้มีส่วนได้เสียใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วย ก็ขอเสนอประเด็นเดียว เพื่อประกอบการพิจารณาว่าควรจะทำอย่างไร แต่ผมว่าควรจะทำบูรณาการทั้ง ๒ พ.ร.บ. เข้าด้วยกัน เอาส่วนดีทั้ง ๒ ส่วนเข้ามารวมกัน แต่ตรงประเด็นกลไกที่จะบริหารให้ได้ผล ได้มีประสิทธิภาพ ผมขอเสนอของทางรัฐบาล ก็คือมีรูปคณะกรรมการ ที่เรียกว่า กนช. นี้จะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ดวงคะ นายดวง อันตะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง อันตะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ว่าผมกังวลในรายละเอียด ผมกำลังมองเห็นว่า ถ้าท่านสมาชิกฯ ไปดูในรายละเอียดจะพบว่ากฎหมายฉบับนี้จะไปละเมิดสิทธิแก่ชาวบ้าน ประการสำคัญก็คือว่า ต่อไปนี้ชาวบ้านทำนามีสิทธิที่จะต้องติดคุก ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้ ผมขอประธานอนุญาตได้กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าสิ่งที่ผมเห็นด้วยนั้นคืออะไรบ้าง สภาพปัจจุบันเราจะเห็นได้ชัดเจนว่าบางแห่งอีกฟากหนึ่งชาวบ้านมาขอกระสอบทรายเพื่อไปกั้นน้ำ อีกฟากหนึ่งมาขอรถน้ำ เนื่องจากว่าแห่ง อันนี้เกิดขึ้นเมื่อ ๓ เดือนที่แล้วหลายจังหวัด -----



หรือประการที่ ๒ ที่เราพบอยู่ประจำก็คือว่าองค์กรที่จัดการเกี่ยวกับน้ำของประเทศไทยนั้น อยู่กระจัดกระจาย เพียงเราบอกว่าห้วย หนอง คลอง บึง เราพูดถึงเขื่อน ก็มีคนที่รับผิดชอบ ในแต่ละแห่งนั้นแตกต่างกันไป ครั้นจะปิดเขื่อนน้ำก็จะล้น ครั้นจะเปิดเขื่อนน้ำก็ไปท่วม ชาวบ้าน เรามีปัญหาเรื่องการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบมานานแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ถ้าจะมีกฎหมายลักษณะออกมาอย่างนี้น่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ถึงจุดฝน เราก็นั่งดูน้ำหลาก น้ำท่วม ถึงหน้าแล้งเราก็ดูความแห้งแล้งเกิดขึ้นประเด็นที่ผมห่วงใย ก็คือว่า ท่านประธานฯ ถ้าพลิกกลับไปดูมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ ท่านประธานฯ จะพบ ข้อเท็จจริงที่ห่วงใยของพี่น้องประชาชน ความจริงผมก็เป็นคนหนึ่งในการที่สนับสนุน ให้มีกฎหมายลักษณะอย่างนี้ แต่พี่น้องประชาชนก็กังวลเรื่องนี้มากที่สุดถ้าออกกฎหมาย มาอย่างนี้ก็จะไปละเมิดสิทธิของประชาชน ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๖๑ บอกว่า “ผู้ใดใช้น้ำประเภทที่ ๒ โดยไม่ได้รับอนุญาตจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท” ตามมาตรา ๔๖ (๒) ท่านประธานฯ พลิกไปดูมาตรา ๔๖ (๒) นั่นคือ การใช้น้ำเพื่อการเกษตร หรือการเลี้ยงสัตว์ ผมเอาเพียงมาตราเดียวมาอธิบายเพื่อที่จะ กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้าอย่างนั้น โอกาสที่ประชาชนจะใช้น้ำไม่ว่าจะเป็น ตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ ก็ตาม โอกาสที่จะติดคุกนั้นมีสูง

ประการที่ ๒ ที่ผมห่วงก็คือว่าในกฎหมายฉบับนี้ให้น้ำหนักกับผู้ใช้ น้ำ เป็นกลุ่ม หรือองค์กรมากกว่ารายย่อย ซึ่งขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริงของสังคมไทย ที่อยู่ในชนบท นั้นหมายความว่าชาวบ้านใช้น้ำไม่ได้เป็นองค์กร ไม่ได้เป็นกลุ่มนะครับ ถ้าเราอยู่บนความเป็นจริง สังคมไทยนั้นเราไม่ได้ห่วงใยกับกลุ่มเกษตรกรรายย่อย ไม่ได้ ห่วงใยคนใช้น้ำตาสี ตามี ตามา แม่ใหญ่จันทร์หาที่อยู่ตามหัวไร่ปลายนานา เรากลับมองว่า เป็นองค์กร ไม่ใช่ เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง

ประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ข้อห่วงใยของผมก็คือว่า ผมห่วงใยเรื่องการเมือง มี ส่วนร่วมของประชาชนเป็นเพียงวาทกรรม ที่สุดแล้วกฎหมายฉบับนี้ถ้าไม่ได้มีความ รอบคอบเพียงพอก็จะเป็นเครื่องมือของรัฐในการก่อกวนเกลี้ยประชาชนเหมือนกับกฎหมาย หลายฉบับ ท่านประธานฯ จำได้ไหมครับว่าเราออกพระราชบัญญัติคุ้มครองป่าเรื่องป่าสงวน



แห่งชาติ ประชาชนอยู่กับป่าดี ๆ ที่สุดป่าก็เป็นของรัฐไม่ใช่ของประชาชน เราจะออกกฎหมายว่าด้วยการจัดการเรื่องน้ำ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง หรือน้ำแม่มูล ลำน้ำชีก็ตาม ก็จะเป็นของรัฐไม่ใช่ของประชาชน ประเด็นตรงนี้คือประเด็นที่ชาวบ้านห่วงว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากว่าจัดการน้ำบนพื้นฐานที่มองว่าน้ำขาดแคลน แต่แท้จริงน้ำมีมากเกินไป

ประการสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธานฯ พลิกไปดูบัญชีแบบท้ายว่าด้วยใบอนุญาตในการใช้น้ำ ผมคิดว่าแพงเกินไปสำหรับเกษตรกร ท่านประธานฯ ลองไปดูใบอนุญาตใช้น้ำประเภทที่ ๒ ที่ผมพูดถึงเมื่อสักครู่นี้ ใบละ ๑๐,๐๐๐ บาท ทำนา ๑ ปีก็ไม่ได้ท่านประธานฯ ครับ นั่นคือข้อสังเกตที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า วันนี้เอาล่ะเราหวังจะมีกฎหมายที่จะเป็นกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการจัดทรัพยากรน้ำ ผมกลับมามองอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมเห็นด้วยในหลักการก็คือว่า ควรจะเป็นกฎหมายในการจัดการคนที่มีส่วนรับผิดชอบในน้ำ คนที่เป็นคนดูแลน้ำ ไม่ใช่กฎหมายไปจัดการกับคนใช้น้ำ คือชาวบ้าน เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กรมชลประทาน เป็นต้น กฎหมายเหล่านี้ต้องไปควบคุมกลไกเหล่านี้ให้อยู่ที่เดียวกัน แต่จะต้องไม่ไปควบคุมคนใช้น้ำชาวบ้านที่เป็นวิถีชีวิตของเขาข้อสังเกต ๒ ประการที่ผมเห็นด้วยและห่วงใยเป็นข้อกังวล จึงฝากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่าจะทำอย่างไร เวลาเขียนกฎหมาย ออกกฎหมายจะได้คำนึงถึงชาวบ้านและความเป็นอยู่ที่แท้จริงของประชาชน ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางพจนีย์ ธนวานิช  
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านพลศักดิ์ค่ะ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานฯ สภานิติบัญญัติฯ  
ที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติ ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียน  
ท่านประธานฯ ว่า ผมเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำที่รัฐบาล  
และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้ได้เสนอเข้าสู่การพิจารณา ท่านประธานฯ ที่เคารพ  
ครับ น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อชีวิต แล้วก็มีความสำคัญต่อทางด้าน  
เศรษฐกิจ โดยเฉพาะการอุปโภค บริโภค การเกษตร การประมง นอกจากนี้ น้ำยังสามารถ  
เป็นเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งคมนาคม แล้วมีผลต่อสภาวะการดำรงชีวิตของประชาชน  
ทั้งหลาย ในเวลาที่ผ่านมาในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนี้เรื่องน้ำผมขอกราบเรียน  
ท่านประธานฯ ว่า ถูกเลยมาตลอด หน่วยงานที่สำคัญของรัฐบาลในการจัดการเรื่องน้ำ  
ก็คือกรมชลประทานในอดีต ปัจจุบันจะมีกรมทรัพยากรน้ำ แต่ในการดำเนินการต่าง ๆ ที่ได้  
กระทำมาดังกล่าวนั้น หากได้มีแผนแม่บทที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการน้ำไม่ แต่ละปี  
เราจะเห็นว่าในช่วงหน้าฝนน้ำก็จะท่วม พอช่วงหน้าแล้งก็ไม่มีน้ำที่จะอุปโภคบริโภค  
โดยเฉพาะในภาคอีสานยังปล่อยให้การบริหารจัดการน้ำเป็นไปตามยถากรรม ผมขอ  
กราบเรียนเป็นข้อสังเกตผ่านไปยังคณะกรรมการถ้าเป็นไปได้อยากจะให้คณะกรรมการ  
น้ำระดับชาติ ซึ่งท่านนายกฯ กับรัฐมนตรีนั้น ได้กำหนดแผนแม่บท ผมคิดว่ามีความจำเป็น  
แล้วที่จะต้องกำหนดให้มีการสำรวจแล้วก็ถ้าจำเป็นก็ต้องขุดคลองขึ้นมา หรือขุดแม่น้ำขึ้นมา  
เพื่อกักเก็บน้ำที่มากในฤดูฝนเพื่อที่จะนำมาใช้ในหน้าแล้ง ไม่เช่นนั้นก็จะทำให้เกิดปัญหา  
อย่างที่ผ่านมาแล้วแต่ละปีน้ำฝนที่ตกลงมาแล้วทำให้เกิดน้ำท่วมนั้นก็ไหลลงทะเลทิ้งไป  
โดยเสียเปล่าประโยชน์หลายหมื่นล้านลูกบาศก์เมตร หรืออาจจะเป็นแสนล้านลูกบาศก์เมตร  
ซึ่งเราก็ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เลย โดยเฉพาะพื้นที่ดินในภาคอีสาน ผมคิดว่าภาคเหนือ  
ก็จะเหมือนกันการเอาที่ดินที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในทางการผลิตนั้น ถ้าว่าไปแล้วมี  
การเอาที่ดินมาใช้เป็นประโยชน์ในทางการผลิตทางการเกษตรนั้นไม่ถึง ๖ เดือน ส่วนเวลา  
ที่เหลือนั้นก็ปล่อยให้ดินรกร้างว่างเปล่า แทนที่จะเอามาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้า



เกษตร เรามีนโยบายว่าประเทศไทยจะเป็นครัวของโลก แต่เรื่องการเกษตรล้าหลังมาก เพราะระบบชลประทาน ระบบการบริหารจัดการน้ำไม่เป็นไปเพื่อประชาชน ทำให้ประชาชนในภาคอีสานหรือว่าภาคเหนือ ส่วนที่ขาดน้ำนั้นเขาต้องละทิ้งถิ่นฐานถิ่นที่อยู่ ออกมา นอกจากนี้เรื่องน้ำยังเกี่ยวพันกับวิถีชีวิตของประชาชน เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ในชุมชนที่แหล่งน้ำดี อย่างในจังหวัดสมุทรสงคราม มีแหล่งน้ำอยู่ มากมาย เพราะว่ายู่ใกล้ทะเล อยู่ใกล้ปากแม่น้ำก็จะเป็นชุมชนที่มีความสงบ แล้วก็สามารถ รักษาจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียน ท่านประธานฯ ว่าคณะกรรมการบริหารอนุรักษ์น้ำดังกล่าวนี้ ก็อยากจะให้มีอำนาจหน้าที่ เพิ่มเติม เมื่อมีแผนแม่บทแล้วต้องสามารถดำเนินการได้ อาจจะต้องมีการเวนคืนที่ดิน เพื่อทำการขุดคลองหรือทำเป็นแม่น้ำเพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง -----

ในอนาคตเนื่องจากปัจจุบันนี้เกิดภาวะเรือนกระจกทำให้การที่จะเก็บน้ำไว้ต่อไปในอนาคต น้ำจะหาได้ยากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในผืนดินที่ห่างไกลทะเล จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาแหล่งเก็บน้ำ และประโยชน์ต่อมาก็คือสามารถใช้ในการประมงได้ ใช้ในการขนส่งสินค้า ซึ่งจะทำให้ประหยัดค่าขนส่ง เพราะว่าการขนส่งทางน้ำเป็นการขนส่งที่ราคาถูกที่สุด ก็อยากกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังคณะกรรมการ

และอีกประเด็นหนึ่งก็คือปัญหาของการปล่อยสารพิษหรือว่าโรงงาน ก็ต้องใช้น้ำ เมื่อใช้น้ำแล้วก็ไม่มีการบำบัดให้ดีก็ปล่อยลงในแหล่งน้ำทำให้แหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็มีอุบัติเหตุในทางน้ำ ผมคิดว่าเรื่องน้ำเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ก็ขอฝากทางกรรมการโปรดไปพิจารณาแล้วก็กำหนดมาตรการต่าง ๆ แต่ถ้าถามใจผมแล้ว ผมอยากให้ทำกฎหมาย ไม่ใช่กฎหมายลักษณะนี้ แต่เป็นกฎหมายประมวลกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ เพราะนอกจากพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฉบับนี้แล้ว เมื่อคุณกฎหมายในอดีต นั้นยังมีพระราชบัญญัติการชลประทานหลวงตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ มีพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ มีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางน้ำ ทางการเกษตร ผมไม่แน่ใจว่าเกี่ยวกับการประมงก็น่าจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง น่าจะมีการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทางน้ำนี้มาประมวลเป็นกฎหมายหลักฉบับเดียว เพราะว่าไม่อย่างนั้นก็จะเกิดความซ้ำซ้อน อย่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ เมื่อไปดูเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ดังกล่าวนี ก็จะมีบทบัญญัติในเรื่องเดียวกัน แต่ไปคนละทางกัน เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นมาเพื่อศึกษา เพื่อโปรดพิจารณากฎหมายอื่น ๆ มาประกอบด้วยและในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติดังกล่าวนี ก็มีปลัดกระทรวงหลายกระทรวง โดยมีท่านนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผมคิดว่าน่าจะมีปลัดกระทรวงคมนาคมด้วย เพื่อมาช่วยในเรื่องของการทำแผนแม่บทให้สอดคล้องกันแล้วก็สามารถใช้น้ำในการคมนาคมขนส่งทางน้ำด้วยครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ



(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของ  
ที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวินัยครับ

นายวินัย สมะอุณ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วินัย สมะอุณ  
ครับ ขอเรียนต่อท่านประธานฯ ฝากไปยังผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งไปเป็นกรรมการ  
ขอใช้เวลาเพียงนิดเดียวเสนอประเด็นที่ประสบการณืมาจริง ๆ ว่าปัญหาเรื่องสิ่งที่เป็นพิษอัน  
มาจากโรงงานก็ดีหรือมาจากหมู่บ้านจัดสรรก็ดีไม่ต้องไปถึงต่างจังหวัดไกล ๆ หรือครับ  
ผมอยู่บ้านนอกของกรุงเทพฯ ก็อยู่ตรงชานเมืองเราก็เจอปัญหานี้ เท่าที่ผ่านมานั้นจำเป็น  
จะต้องใช้พลังประชาชนเข้าไปต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมในเรื่องของการใช้น้ำซึ่งน่าจะเป็น  
การใช้น้ำที่สามารถจะให้ความเป็นธรรมแก่คนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในฐานะเจ้าของโรงงาน  
หรือจะเป็นชาวนาผู้ยากไร้ก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่าเท่าที่ผ่านมานี้ผมสนับสนุนให้ชาวบ้านที่อยู่  
ริมคลองแสนแสบในส่วนที่ผมดูแลอยู่นี้ ในเมื่อเราพัฒนาลำคลองน้ำดีเรียบร้อยแล้ว  
เราก็สนับสนุนให้เขาเลี้ยงปลาในกระชัง แต่ปรากฏว่าโรงงานส่งน้ำเสียลงมาปลากระชัง  
จำเป็นจะต้องเสียชีวิตทั้งหมดเลย นั่นคือประเด็นที่ ๑ ที่ผมมีประสบการณืมาก็มาเรียนให้  
ที่ประชุมนี้ทราบ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเป็นประเด็นที่ลักษณะของความเปลี่ยนแปลงของน้ำ ออกมาเป็นเรื่องของพิษร้ายนี้ก็คือว่า จากวิถีชีวิตที่เราคงเลี่ยงไม่ได้ ในเมื่อการเกษตร ปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นยาฆ่าแมลง ไม่ว่าจะเป็ยปุ๋ยที่ใช้ในเรื่องของการทำนา ทำไร่อะไรก็ตาม ก็ปรากฏว่าปุ๋ยเหล่านั้น ยาฆ่าแมลงเหล่านั้นมีสารพิษอยู่เต็มไปหมด ผลที่เกิดขึ้นมาก็คือว่า ในเมื่อเราทำนา ทำสวนกันบนพื้นแต่ก็น้ำไหลลงไปสู่ลำคลอง ผลสุดท้ายลำคลองก็กลายเป็นลำคลองที่เสียหายไป ก็ฝากเอาไว้แก่ท่านที่เป็นกรรมาธิการด้วย ประสบการณ์ตรง ๆ ในเรื่องของลำคลองที่เป็นตรงนี้ก็คือมีอยู่ครั้งหนึ่งผมไปเยี่ยมเพื่อนที่อยู่ใกล้ ๆ กรุงเทพฯ แล้วก็อยากจะไปชื่นชมกับน้ำว่าน้ำในลำคลองนี้ช่างใสสะอาดดีเหลือเกิน ผมก็ไปที่ ชายคลองแล้วก็จะวกน้ำขึ้นมาล้างหน้า เพราะว่าเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง เจ้าของบ้าน บอกว่าอย่า อย่าไปใช้น้ำที่นั่นเพราะตรงนั้นน้ำนั้นเดี๋ยวดาบอดนะ ลักษณะอย่างนี้ ผมไม่ทราบว่าคุณหมายกัจุบันนี้ที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ไปแก้ไขได้หรือเปล่า ถ้าหากว่า แก้ไขได้ก็จะเป็นผลดีแก่ประชาชนของเรา และจะเป็นเนื่อานบุญอันยิ่งใหญ่ที่พวกเรา จะได้ขึ้นมาจากการที่ช่วยกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอัมมาร์ครับ

นายอัมมาร์ สยามวาลา : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม อัมมาร์ สยามวาลา ครับ เริ่มต้นขอเรียนว่าผมก็สนับสนุนให้มีการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าประเทศไทยต้องการ พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำอย่างเร่งด่วน แต่ว่าเมื่อบอกว่าต้องการ อย่างเร่งด่วน ไม่อยากให้อพิจารณาอย่างเร่งด่วน แล้วผมก็หนักใจอยู่ว่าเหลือเวลาอีก ๒ เดือน นี้จะพิจารณาได้สมบูรณ์หมดหรือเปล่า เพราะว่าปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการใช้น้ำเป็นเรื่องที่มี รายละเอียดซับซ้อนยกย่อนมากเป็นพิเศษ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่าประเทศไทย โดยเฉพาะภาคการเกษตร และเกษตรกรของเราประสบปัญหาเรื่องที่ดินมาเป็นเวลานาน อย่างน้อย ๕๐ – ๖๐ ปีที่ผ่านมาในช่วงชีวิตผมก็มีปัญหานี้มาโดยตลอด เริ่มจากสภาพที่ ประเทศไทยมีที่ดินเหลือเฟือ มีให้ใช้เยอะแยะไปหมด คนก็ไปบุกเบิกหาที่ทำกินอะไรต่าง ๆ อย่างเพิลิดเพิลินมาโดยตลอด จนกระทั่งที่ดินเริ่มขาดแคลนและก่อนที่จะขาดแคลนจริงจัง



คนที่เริ่มทราบว่า จะขาดแคลนก็เริ่มตระครุบกันเป็นการใหญ่ รวมทั้งบรรดาเจ้าพ่อทั้งหลาย อดิเรกต่าง ๆ ที่เราก็คงได้ทราบกันดี จนกระทั่งที่ดินเป็นของที่ขาดแคลนอย่างแรงในประเทศไทย และก็เป็นที่บ่งบอกของความขัดแย้งอย่างมโหฬาร ผมคาดว่าปัญหาที่ดินในอนาคต จะทุเลาลง เพราะข้อที่ ๑ เกษตรกรไม่สามารถทำอาชีพเกษตรกรรมไปได้ในปริมาณเท่าเดิมแล้ว หลายคนก็หนีออกจากอาชีพเกษตรกรรม เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องที่ดินที่เคยขาดแคลนมากจะค่อย ๆ ซอฟต์ (Soft) ปัญหาเอง แต่ผมคิดว่าปัญหาเรื่องน้ำจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศเรา จะเป็นวาระที่สำคัญของประเทศเรา และคราวนี้เกษตรกรก็เป็นผู้ใช้รายใหญ่อีกครั้งหนึ่งเหมือนกับในกรณีที่ดิน แต่ก็ต้องมาแย่งปริมาณน้ำที่มีอยู่กับภาคส่วนอื่น ๆ ซึ่งล้วนเป็นผู้มีอิทธิพลมากกว่าภาคเกษตรกรรม เช่น โรงงานอุตสาหกรรม สนามกอล์ฟ อดิเรกต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้น้ำมีการขาดแคลนเกิดขึ้น แต่ปัญหาน้ำผมเรียนตอนต้นเมื่อสักครู่นี้ว่ายอกย้อนและซับซ้อนมากเป็นพิเศษ ก็เพราะว่าที่ดินนั้นเราปิดหมวด ๔ หมวดเราก็ได้ที่ดินมาแปลงหนึ่ง สามารถให้นิยามชัดเจนว่ากรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นอย่างไร-

แต่สิทธิในการใช้น้ำปริมาณเท่าใดมากน้อยเพียงเท่าใดไม่ตรงไปตรงมาอย่างนั้นเพราะเวลาเราใช้น้ำไม่ใช่ว่าตักออกมาเท่าไรก็ใช้น้ำเท่านั้น เพราะน้ำที่เราใช้ทุกครั้งเมื่อใช้แล้วเราก็เทออกไปทิ้งไป ถ่ายออกไปหลายอย่างครับ มีลักษณะของการกลับคืนมาอาจจะไม่ใช่ในสภาพเดิม เกษตรกรที่ใช้น้ำก็จะรดน้ำเข้ามาแล้วก็เลี้ยงข้าวเลี้ยงอะไรต่าง ๆ เสร็จแล้วถึงเวลาหนึ่งก็ปล่อยน้ำนั้นออกไป ปริมาณน้ำที่ใช้โดยสุทธิก็ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระบวนการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องมีการละเอียดค่อนข้างมาก ผมขอฝากกรรมการว่าเวลาพิจารณากฎหมายอันนี้ ก็มิได้หลายทางนะครับ ก็คือลงรายละเอียด แต่ถ้าลงรายละเอียดมากเกินไปโอกาสพลาดจะสูงจะไม่เข้าใจประเด็นหรือว่าจะวางกฎระเบียบที่แข็งตัวเกินไปที่คาดไม่ถึงมีหลายอย่างที่อาจจะคาดไม่ถึง แล้วถ้าเขียนอะไรที่รัดตัวเกินไปก็จะมีปัญหา แต่ว่าหลักการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกฎหมายนี้แล้วก็หลักบางอย่างผมไม่ค่อยชอบจะบอกว่าไม่เห็นด้วย ก็ต้องบอกว่าให้ปฏิเสธในวาระ ๑ เลย แต่ผมคิดว่าหลักสำคัญอันหนึ่งเกี่ยวกับสิทธิในการใช้น้ำจะเห็นได้ว่ากฎหมายของรัฐบาลนั้นเขียนมาก่อนข้างคุณคือคุณเป็นพิเศษหมวดแรก ๆ นะครับ ใช้คำว่า แหล่งน้ำของรัฐเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน แต่การที่บอกว่าของรัฐนั้นหมายความว่ารัฐมีลักษณะเป็นเจ้าของอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง แต่ว่าตามมาด้วยน้ำเป็นของส่วนรวมบุคคลมีสิทธิใช้น้ำได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในอดีตที่ผ่านมาไม่ได้เป็นทรัพย์สินของใคร น้ำเป็นสิทธิของทุกคนที่จะตักตวงได้ โรงงานจะสูบเท่าไรก็ได้ ผมจะได้น้ำเท่าไรก็ได้ ทุกคนจะใช้น้ำอย่างไรก็ได้ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษเพราะว่าเป็นศัพท์เทคนิคนิดหน่อย เรียกว่าเป็น โอเพินแอกเซส (Open Access) ก็คือว่าใคร ๆ ก็เอาได้ หยิบเอาได้ตามใจชอบเป็นทรัพยากร ในอดีตจะเป็นลักษณะอย่างนั้น แต่เดี๋ยวนี้เรากำลังค่อยไปถึงจุดที่จำเป็นต้องมีการจำกัดจำเขี่ยเพราะน้ำในฤดูแล้งมีไม่พอ ผมขอเน้นนะครับ น้ำในฤดูแล้งน้ำของเรานั้น ในฤดูแล้งจะมีการขาดแคลนถ้าใช้ภาษาเศรษฐศาสตร์ก็ต้องบอกว่ามีราคาหรือมีมูลค่าเป็นบวกแต่น้ำในฤดูฝน ฤดูน้ำหลาก อย่างเช่นในปัจจุบันนี้มีมูลค่าเป็นติดลบ ใครได้น้ำอยากจะขจัดออกไป อยากจะให้เอาออกไปจากใกล้ ๆ ตัวมากที่สุด เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะดูแลแล้วก็จัดการของมันนี้ มันจะทำแบบทรัพยากรอื่น ๆ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นระบบกฎหมายอะไรต่าง ๆ ที่ให้สิทธิเกี่ยวกับน้ำเป็นเรื่องที่เราจะต้องใช้ความระมัดระวังและใช้ความละเอียดเป็นอันมาก ขอฝากประเด็นไว้หลาย ๆ

อย่างน้ครึบ ประเด็นที่สำคัญที่สุดก็คือมาตรา ๔๖ ว่ามีการแยกประเภทที่มีการใช้น้ำ  
 ประเภทต่าง ๆ ก็มีการลำดับว่ามีน้ำประเภทที่ ๑ ใช้ในแหล่งน้ำสาธารณะเพื่อการดำรงชีพ  
 การอุปโภคบริโภคแล้วก็การเกษตรเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ ไม่ใช่เกษตรทั่วไป แล้วประเภทที่ ๒  
 ใช้เพื่อเกษตรและเลี้ยงสัตว์เพื่อพาณิชย์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การผลิตพลังงานไฟฟ้า  
 ประปาและกิจการอื่น-----

แล้วประเภทที่ ๓ การใช้น้ำเพื่อกิจการขนาดใหญ่ ผมคิดว่าการบอกอย่างนี้ก็เป็นลักษณะหนึ่ง แต่ไม่ได้ลำดับความสำคัญ ลำดับว่าใครได้ก่อน ใครได้หลัง แล้วก็ใครมีสิทธิก่อน ใครมีสิทธิหลัง ในการที่จะเป็นกรอบ ในการที่รัฐจะจัดสรรน้ำในแต่ละฤดูแล้ง และขอเน้นคำว่า “ฤดูแล้ง” ที่เป็นห่วงกันก็คือว่า ประเภทที่ ๒ กับประเภทที่ ๓ ผู้ใช้น้ำขนาดใหญ่ สิทธิที่เขาได้จะสร้างบนฐานข้อมูลที่เรามี แต่ว่าเกษตรกรขนาดเล็กใช้น้ำเท่าไรในปีหนึ่ง ๆ แต่ละคนจะใช้น้ำเท่าไร ๆ ที่จะจัดสรรให้เขาได้เพียงพอ เราจะไม่มีข้อมูล เพราะฉะนั้นเวลาเอาเข้าจริงแล้ว การลำดับความสำคัญนั้น ประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ จะมีก่อน ตัวอย่างที่มีมาที่เราคุ้นเคยเพื่อประโยชน์ของอุตสาหกรรมและกีของภาคเมืองอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นที่ทราบกันดี ผมคิดว่าวิธีการที่อยากเสนอ ซึ่งผมต้องขออนุญาตใช้ความเห็นของคนอื่นมา รายงานต่อ ซึ่งผมก็เห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ว่าควรลำดับสิทธิต่าง ๆ ว่าลำดับแรกนั้นใช้ในการอุปโภค บริโภค ใช้ในการรักษาระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมไปถึงการผลักดันน้ำเค็มและการใช้น้ำเพื่อการขนส่ง

สิทธิลำดับที่ ๒ ลำดับนี้สำคัญนะครับ น่าจะได้แก่เกษตรกรที่ทำการเกษตรเพื่อยังชีพ ไม่ใช่การค้าเป็นอาชีพหลัก แล้วอาจจะกำหนดว่าไม่เกิน ๒ ไร่ หรือไม่เกิน ๕ ไร่ หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ อันนี้สิทธิในฤดูแล้ง ก็ต้องให้ลำดับที่สำคัญน้อยกว่า ผู้ที่ถูกต้องทางขอให้เป็นพื้นที่ที่เป็นที่พักน้ำ แก้มลิงในฤดูฝน อย่างเช่น ในกรณีของรัฐไม่ได้ชัดเจน และอันนี้ผมก็รู้สึกมาโดยตลอดว่า ๒ ปีที่ผ่านมาเรากำลังสร้างภาระให้กับเขตรอบนอกกรุงเทพมหานครเพื่อประโยชน์ของพวกเขาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

ลำดับสุดท้ายน่าจะเป็นการใช้น้ำเพื่อทำมาค้าขายของทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม อันนั้นเป็นลำดับสุดท้าย แต่ว่าลำดับ ๒ ลำดับแรกน่าจะมาก่อน และการลำดับสิทธิเป็นส่วนสำคัญของกฎหมาย แต่ว่าอย่างที่ผมเรียนให้ทราบเมื่อสักครู่ สิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ต้องนิยามให้ชัดเจน และก็จะต้องพูดถึงสิทธิโดยสุทธิ เวลาเขาคืนน้ำให้จากการใช้ไปแล้ว อะไรไปแล้ว คือน้ำให้ น้ำจะให้นั้นมีคุณลักษณะอย่างไรก็ต้องมีการตรวจสอบด้วยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องรายละเอียดและก็มีเรื่องที่มีความสำคัญ แล้วเป็นเรื่องที่กล่าวถึงสิทธิและพฤติกรรมของประชาชนทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการจะเอาแต่เขียนกฎหมายสั้น ๆ ง่าย ๆ คงจะยาก ผมยังอยากจะว่าเราคงจะต้องเริ่มกระบวนการ ผมคิดว่า

ผมมองกฎหมายฉบับนี้เป็นการเริ่มกระบวนการ ซึ่งคงไม่จบอยู่ในสภานี้หรือรัฐบาลนี้  
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตก็คีครับ

นายอดีตก็คี ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
ผม นายอดีตก็คี ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในประการแรก  
ผมเห็นด้วยกับหลักการที่จะให้มีพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ดู  
เหตุผลที่เสนอ โดยร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ผมเห็นว่าความครอบคลุมหรือการที่จะ  
ระบุเหตุผลที่เหมาะสมยังไม่ค่อยชัดเจนนัก แต่ถ้าหากว่านำของทั้ง ๒ ฉบับมาพิจารณา  
ร่วมกันแล้วก็น่าจะมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมจึงเห็นว่า น่าจะได้มี  
การทบทวนหรือปรับปรุงในชั้นกรรมาธิการในเรื่องของเหตุผล เช่น น้ำเป็นพื้นฐานทางด้าน  
เศรษฐกิจ สังคมและการพัฒนา คือฉบับหนึ่งพูดถึง ฉบับหนึ่งไม่ได้พูดถึง ทั้ง ๆ ที่ผมเอง  
เห็นว่าเป็นพื้นฐานมาก ๆ ขาดเอกภาพในการบริหารงาน ขาดการมีส่วนร่วมของภาคส่วน  
อื่น ๆ ซึ่งก็มีผลต่าง ๆ ผมคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องที่ ๒ ที่ผมเห็นว่าน่าจะได้มีการทบทวนหรือ  
ปรับปรุงในเรื่องของเหตุผลที่เสนอสำหรับที่จะใช้ต่อไป

ประการที่ ๓ ผมเห็นว่าขอบเขตของเรื่องที่จะดำเนินการดูจากเหตุผลก็น่าจะทำให้พอมองเห็นขอบเขตได้ แต่พอไปดู โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนิยามของคำว่า ทรัพยากรน้ำ จะเห็นว่าทั้ง ๒ ฉบับรวมทั้งของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยทรัพยากรน้ำจะมองเห็นได้เลยว่ามีขอบเขตที่ชัดเจน เพราะความหมายของคำว่า ทรัพยากรน้ำจะเป็นคำที่มีความสำคัญมากต่อร่างพระราชบัญญัติหรือต่อพระราชบัญญัติที่เรากำลังจะพิจารณากันต่อไป ผมจะลองอ่านให้ทางกรรมาธิการของที่ประชุมได้พิจารณาดูนะครับ ในร่างของคณะรัฐมนตรี ทรัพยากรน้ำ หมายถึง น้ำ แหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งเก็บกักน้ำ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น คลองส่งน้ำและสิ่งอื่นที่ใช้เพื่อการจัดการน้ำ นี่คือการจำกัดความทรัพยากรน้ำซึ่งเป็นถ้อยคำเดียวกับชื่อพระราชบัญญัติร่างของ สนช. ความหมายคือน้ำในบรรยากาศ น้ำผิวดินที่ไหลตามธรรมชาติ น้ำใต้ดิน น้ำในทะเลอาณาเขต คลอง แม่น้ำ หนอง บึง พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งต้นน้ำและแหล่งน้ำระหว่างประเทศที่ประเทศไทยอาจนำมาใช้ นี้ของร่าง สนช. นะครับ ลองดูระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ซึ่งได้ออกมาแล้วเมื่อ ๖ เดือนที่แล้ว คือ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ความหมายของทรัพยากรน้ำ คือน้ำบนผิวดิน น้ำใต้ดินและน้ำในทะเลอาณาเขตที่อยู่ในแหล่งน้ำธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งแหล่งน้ำระหว่างประเทศที่ประเทศไทยอาจนำมาใช้ประโยชน์ได้ คำว่า ทรัพยากรน้ำ ๓ ฉบับที่อยู่ในเวลาใกล้ ๆ กันนี้ ความหมายจะไม่ค่อยเห็นชัดเจนเลยว่าจะไม่ค่อยไปด้วยกันมากนักนะครับ ทั้ง ๆ ที่เป็นถ้อยคำหรือเป็นคำที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าในการดำเนินการพิจารณาคงจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งจะเป็นการตีขอบเขตของเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประการที่ ๔ ในเรื่องขององค์กรการบริหารในเรื่องของทรัพยากรน้ำ ถ้าดูจากร่างทั้ง ๒ ฉบับ ร่างคณะรัฐมนตรีจะเน้นไปที่ทางกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหนึ่งเป็นหน่วยงานหลักของเรื่องนี้ ในขณะที่ร่างของ สนช. จะรวมของ ๓ ส่วนราชการที่มีการเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะ ๒ กรมหรือ ๒ กระทรวงที่ไม่ได้เอ่ยถึง คือกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จริง ๆ แล้วทั้ง ๒ ส่วนมีบทบาทเป็นอย่างยิ่งกับเรื่องของน้ำหรือทรัพยากรน้ำ ดังนั้นตรงนี้ก็เป็นเรื่อง

ที่น่าจะต้องพิจารณาว่าในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะองค์กรการบริหารในอนาคตน่าจะเป็นลักษณะใดนะครับ ผมเองยังเห็นว่าในลักษณะของร่างของ สนช. น่าจะเหมาะสมกับการที่จะเป็นองค์กรร่วมในการบริหารทั้งในเชิงนโยบาย แผนงานและมาตรการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงเห็นว่าน่าจะต้องมีการทบทวนในเรื่องการจัดองค์กรที่พูดถึงนี้ เฉพาะภาครัฐเท่านั้น ยังไม่ได้รวมองค์กรของผู้ใช้น้ำที่จะกำหนดให้มีการจัดตั้งขึ้นมาใหม่

ประการที่ ๕ ที่ผมดูแล้วน่าวิตก ก็คือว่าปัจจุบันนี้เรามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำหรือทรัพยากรน้ำอยู่หลายฉบับ เมื่อสักครู่นี้ก็มีท่านสมาชิกฯ ได้เอ่ยขึ้นมาจำนวนหนึ่ง ผมเห็นว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เราใช้เวลาเหลือไม่มากนัก เพียงประมาณ ๒ เดือน แล้วก็คงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในระหว่างการพิจารณา พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำที่กำลังพูดถึงจะต้องเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่เช่นนั้นจะมีปัญหาในเรื่องของกฎหมายที่มีความขัดแย้งระหว่างกัน ตรงนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องระมัดระวังในระหว่างการพิจารณา

ในชั้นกรรมาธิการ-----

ในเรื่องของบทเฉพาะกาลผมก็มีความเห็นที่คิดว่าการที่มีบทเฉพาะกาลนั้นเป็นความจำเป็นที่จริง แต่ไม่ควรจะปล่อยให้เนิ่นนานจนเกินไปในบางเรื่อง แล้วก็คงจะต้องกำหนดในบางเรื่องให้ชัดเจนว่าจะให้กรอบเวลาเท่าไร ผมยกตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ อย่างเช่น บอกว่าการกำหนดลุ่มน้ำ ถ้าหากว่ายังกำหนดไม่ได้อันนี้ให้เวลา ๒ ปี ไม่เช่นนั้นก็จะใช้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีไปก่อน ตรงนี้ก็จะต้องไปทบทวนจริง ๆ ว่า จำเป็นต้องใช้เวลาราว ๒ ปีหรือไม่ หรือในเรื่องของการคัดเลือกผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งผู้ทรงคุณวุฒิ ตรงนี้ไม่ได้พูดถึงกรอบเวลาไว้ชัดเจน แต่บอกว่าถ้ายังเลือกไม่ได้ก็ไปใช้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีต่อไป ผมเห็นว่าจำเป็นจะต้องกำหนดกรอบเวลาจะเป็นเท่าไรก็จะต้องร่วมกันพิจารณา หรืออีกอันหนึ่งอันนี้ไม่กำหนดกรอบเวลาเลย ซึ่งไปเกี่ยวข้องกับที่จะใช้น้ำประเภท ๒ ประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๖ ประเภท ๒ ประเภท ๓ ก็ค่อนข้างจะไปทางเชิงพาณิชย์ ซึ่งจะต้องขออนุญาต บทเฉพาะกาลบอกว่าถ้ากฎหมายมีผลบังคับใช้แล้วก็ต้องมาขออนุญาตใช้ ไม่ขออนุญาตใช้ก็เป็นการลักลอบก็ผิดกฎหมายโดนปรับ โดนอะไรก็ว่าไป แต่พอบอกว่าพอขออนุญาตแล้วให้ใช้ได้เลย แล้วก็พิจารณากันว่าจะเป็นอย่างไรก็ต่อเมื่อมีคำสั่ง ตรงนี้ถ้าเกิดว่าเกิดมีคนคิดไม่ดี ไม่ออกคำสั่งเสียที่ไม่พิจารณาเสียที่ว่าที่ขออนุญาตจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต ก็หมายความว่าใช้ได้ตลอดไป ตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมเห็นว่าจำเป็นจะต้องมีการกำหนดกรอบเวลา ครบ ทั้งหมด ๕ - ๖ ประการที่ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่กรรมการจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบและในเวลาที่เหลืออยู่ประมาณ ๒ เดือน สำหรับประเด็นที่มีการกล่าวถึงที่สมาชิกฯ กล่าวถึงและผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในเรื่องของการใช้และการจัดสรรน้ำ ซึ่งอยู่ในมาตรา ๔๕ ที่มีการแบ่งการใช้น้ำหรือการจัดสรรน้ำออกเป็น ๓ ประเภท ประเภทที่ ๓ กับประเภทที่ ๑ คุณเหมือนจะมีความชัดเจนในตัว หรือพวก ๑ นี้ก็เป็นพวกยังชีพหรือใช้น้อย ๆ ส่วนประเภทที่ ๓ ก็เป็นประเภทใช้เยอะ ๆ ๒ อันคือ ๑ กับ ๓ ค่อนข้างจะกำหนดได้ชัดแต่อันที่ ๒ ที่คิดว่าคงจะต้องไปหาทางกำหนดให้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเพื่อการเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์



แยกค่อนข้างยากแต่ก็เป็นเรื่องที่ผมคิดว่ากรรมาธิการน่าจะหาทางที่จะจัดขนาดได้ว่าอย่างไร จึงจะเรียกว่าเกษตรเพื่อพาณิชย์ อย่างไรจึงจะเรียกว่าเกษตรเพื่อยังชีพเพื่อที่จะให้มีความชัดเจนในการแบ่งประเภทของการจัดสรรและการใช้น้ำของประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ ออกจากกันให้ได้ชัดเจน ส่วน ๒ ประเด็นย่อยที่ผมขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมจากการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ เรื่องแผนแม่บทการใช้ทรัพยากรน้ำของชาติ จริง ๆ แล้วก็ผมได้ยินคนเรียกร้องมาประมาณไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีครับ ถามว่ามีหรือเปล่า ต้องตอบว่ามีนะครับ แต่ถามว่าแล้วอยู่ไหนเปลี่ยนตลอดเวลาจนไม่รู้ว่าเป็นแผนแม่บทแบบไทย ๆ พอเปลี่ยนยุคหนึ่งก็เปลี่ยน เปลี่ยนยุคหนึ่งก็เปลี่ยน เพราะฉะนั้นท่านคงเคยได้ยินแผนแม่บททรัพยากรน้ำ ๔ แสนล้าน นั่นก็เป็นอีกอันหนึ่ง พอสักพักหนึ่งกลับมาที่เหลือแผนแม่บทแสนล้าน เพราะฉะนั้นจะเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ามีคามจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดและทำให้มีผลบังคับใช้โดยทางกฎหมายครับ

สุดท้ายที่ผมอยากจะเสนอสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนอกเหนือจากกรรมาธิการที่จะได้รับการแต่งตั้งก็คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกรมทรัพยากรน้ำ ก็ดี กรมชลประทานก็ดี หรือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดี หรือจะเป็นหน่วยอื่นที่ไม่ได้ระบุที่เกี่ยวข้องกับการที่จะมีส่วนในเรื่องของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงจะต้องเตรียมข้อมูลที่คิดว่าจำเป็นที่จะต้องให้กรรมาธิการได้รับทราบเพื่อประกอบการพิจารณา อย่างเช่นที่พูดไปแล้วนะครับ ก็คือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดสรรการใช้น้ำ เพื่อจะได้ให้กรรมาธิการได้นำมาใช้ประกอบการพิจารณา ผมคิดว่าด้วยการสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่อยู่แล้วจะทำให้กรรมาธิการมีโอกาสหรือสามารถที่จะพิจารณาทั้งรายละเอียดทั้งความรอบคอบในเวลาที่เหลืออยู่ประมาณ ๒ เดือน ผมเห็นความจำเป็นในเรื่องนั้นและก็อยากจะเรียกร้องให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้เตรียมการที่จะให้ข้อมูลแก่กรรมาธิการในช่วงแรก ๆ ของการพิจารณาคับ ขอบพระคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)



ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ขออภิปรายก็เป็นอันปิดอภิปราย นะครับ ต่อไปผมจะขอถามที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ที่ละฉบับนะครับ จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์นะครับ ต่อไป ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ซึ่งท่านพลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควร รับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ส่วนใหญ่เห็นด้วยนะครับ ก็เป็นอันว่า เรารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับนะครับ ที่ประชุมจะให้คณะกรรมการคณะใดพิจารณาครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายยงยุทธ ยุทธวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๒ ท่าน สัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๔ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอกรรมการวิสามัญ ๒๒ ท่าน ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอันอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)



LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์  
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงเป็นคณะกรรมการวิสามัญ  
๒๒ ท่านครับ เชิญคณะรัฐมนตรีเสนอในส่วนของคณะรัฐมนตรี

นายชงยุทธ ยุทธวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)  
: รัฐบาลขอเสนอรายชื่อกรรมการในส่วนของคณะรัฐมนตรีดังนี้ครับ

๑. นายศิริพงษ์ หังสพฤกษ์
๒. รองศาสตราจารย์อำนาจ วงศ์บัณฑิต
๓. นางสาวฉัฐภัทร ถวัลย์โพธิ
๔. นายพิพัฒน์ กัญจนพฤษ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์  
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ในส่วนของท่านสมาชิกฯ ครับ  
เชิญคุณดำรงค์ครับ

นายดำรงค์ สุมาลยศักดิ์ : กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
ที่เคารพ กระผม นายดำรงค์ สุมาลยศักดิ์ สมาชิกฯ เลขที่ สนช. ๐๔๕ ขอเสนอรายชื่อ  
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ในสัดส่วน  
ของสมาชิก สนช. จำนวน ๑๘ คน ดังรายนามต่อไปนี้ครับ

๑. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
๒. พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา
๓. นายศิวะพร ทรนทรานนท์
๔. นางมาณี ไชยธีรานูวัฒน์ศิริ
๕. นายศักดิ์สิทธิ์ ศรีเดช
๖. นายสมักร เขาวพานันท์
๗. ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก
๘. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๙. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ
๑๐. พลเอก อภรณ์ กุลพงษ์



๑๑. นางเตือนใจ ดีเทศน์

๑๒. นายบดินทร์ อัสวานิชย์

๑๓. นายรอยล จิตรดอน

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑๔. นายอิทธิพล ศรีเสาวลักษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑๕. นายประเสริฐ ตปนียางกูร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑๖. นายปานโชติ กุลวานิช

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑๗. นางศกาวรรณ จุฬามณี

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และ

๑๘. นายชนะ รุ่งแสง

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส กุลละวณิชย์  
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส กุลละวณิชย์  
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกฯ  
จะเสนอชื่ออื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส กุลละวณิชย์  
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญเลขาธิการ

นายพิเศษ จิตสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จำนวน ๒๒ ท่าน

๑. นายศิริพงษ์ หังสพฤกษ์
๒. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต
๓. นางสาวณัฐภัทร ถวัลย์โพธิ
๔. นายพิพัฒน์ กัญจนพฤษ์
๕. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
๖. พลเอก ไพศาล กตัญญู
๗. นายศิวัชร ทรรทรานนท์
๘. นางมาณี ไชยธีรานุวัตศิริ
๙. นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช
๑๐. นายสมัคร เขาวภานันท์
๑๑. ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก
๑๒. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๑๓. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ
๑๔. พลเอก อภรณ์ กุลพงษ์
๑๕. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๑๖. นายบดินทร์ อัสวานิชย์
๑๗. นายรอยล จิตรดอน
๑๘. นายอิทธิพล ศรีเสาวลักษณ์
๑๙. นายประเสริฐ ตปนียางกูร
๒๐. นายปานโชติ กุลวานิช
๒๑. นางศกาวรรณ จุฬามณี
๒๒. นายชนะ รุ่งแสง



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติครับ  
 ท่านรัฐมนตรี

นายชยยุทธ ยุทธวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)  
 : ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดการแปรญัตติ  
 ภายใน ๗ วัน ไม่มีท่านผู้ใดเห็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะเอาร่างของใคร  
 เป็นหลักครับ เชิญครับ

นายชยยุทธ ยุทธวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)  
 : ให้ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างของ  
 รัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาвање ๒ ท่านเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีสมาชิกฯ  
 เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นไปตามนั้นนะครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนนะครับ  
 เราก็อ่อนกลับมาในเรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่จะไปถึงร่าง  
 พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. .... ขออนุญาตปรึกษาหารือ  
 ท่านประธานฯ เนื่องจากก่อนหน้านี้เราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ  
 โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล พ.ศ. .... ซึ่งจำได้ว่าคณะกรรมการได้ตั้งคณะหนึ่งขึ้นมาศึกษา

โดยมีท่านทศพร ศิริสัมพันธ์ เป็นประธานคณะกรรมการ แล้วขึ้นไปรายงานต่อที่ประชุม  
 ที่ประชุมก็เห็นด้วยกับมติของกรรมการก็คือให้ถอนร่างออกไปตามข้อบังคับฯ  
 ซึ่งที่ประชุมก็ลงมติเห็นด้วย แต่เพียงแต่ว่าเมื่อผมไปตรวจสอบ สอบทานดูข้อบังคับฯ  
 ก็พบว่า การจะถอนร่างตรงนั้นต้องให้ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติเป็นผู้เสนอถอนร่างไป  
 ด้วยครับ ก็คืออาจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ จึงจะครบถ้วนตามข้อบังคับฯ ข้อ ๔๓  
 ท่านประธานฯ มิฉะนั้นจะไม่สมบูรณ์นะครับ ขออนุญาตเรียนหารือท่านประธานฯ ว่า ขอให้  
 อาจารย์วิริยะช่วยลุกขึ้นถอนร่างของตัวเองไปด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณคุณวัลลภ  
 ครับ เชิญอาจารย์วิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม  
 นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ เนื่องด้วยรัฐธรรมนูญ  
 ฉบับปัจจุบันได้กำหนดให้มีการแก้ไข พ.ร.บ. ลิขิมนุชยชนแห่งชาติให้เสร็จภายใน ๑ ปี  
 และผู้ร่างกฎหมายห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมที่ผมเสนอฉบับนี้ก็จะนำไปอยู่ใน  
 กฎหมายฉบับนั้นอยู่แล้วนะครับ ผมจึงยินดีที่จะถอนร่าง พ.ร.บ. ห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็น  
 ธรรม พ.ศ. .... ที่ผมเสนอออกจากที่ประชุมนี้ ขอให้ที่ประชุมเห็นชอบด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้อง  
 นะครับ อนุญาตนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุม  
 อนุญาตให้ถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปได้นะครับ ขอบพระคุณอาจารย์วิริยะ

เรากลับมาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ยังค้างอยู่ ก็คือร่างพระราชบัญญัติ  
 จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียน  
 ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม  
 พลเอก บุญรอด สมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในนามของคณะรัฐมนตรี  
 ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ซึ่งมีหลักการและเหตุผล  
 ดังนี้

“หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมใช้บังคับ  
 มาเป็นเวลานาน ประกอบกับสถานการณ์และระบบการบริหารราชการของประเทศ  
 ได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการจัดองค์กรและการบริหารราชการของกระทรวง  
 กลาโหมให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

โดยสรุปหลักการในการร่างมีอยู่ ๓ ประการคือ

ประการที่ ๑ สิ่งใดที่เหมาะสมแล้วให้คงไว้

ประการที่ ๒ พิจารณาปรับปรุงให้เป็นสากล

ประการสุดท้าย ให้มีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม  
 และทหารในการทำหน้าที่

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเอก โชคชัย คว้า

พลเอก ไชคชัย หงส์ทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ไชคชัย หงส์ทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมใคร่ขออภิปรายทางด้านหลักการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. .... ใน ๖ ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการทดแทนพระราชบัญญัติจำนวน ๖ ฉบับ และประกาศคณะปฏิวัติอีก ๑ ฉบับ ทั้งนี้ก็เพื่อให้การจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมสอดคล้องและรองรับกับนโยบายความมั่นคงของชาติ ของรัฐบาล และยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศกับยุทธศาสตร์ทหารของกระทรวงกลาโหมและกองทัพ

ประการที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการส่งเสริมการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมให้เหมาะสมกับสถานการณ์และภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการนำกระทรวงกลาโหมและกองทัพเข้าสู่ยุคใหม่ เพื่อจะทำให้กองทัพและกระทรวงกลาโหมมีความพร้อมรบและมีความทันสมัย ไม่ยิ่งหย่อนกว่าประเทศใด ๆ ในภูมิภาคนี้ครับ

ประการที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการจัดระเบียบกระทรวงกลาโหมในครั้งนี้เป็นการปรับปรุงในเรื่องของโครงสร้างการจัดกำลัง ในเรื่องของการควบคุมบังคับบัญชา ในเรื่องของการปฏิบัติ เพื่อให้กระทรวงกลาโหมและกองทัพสามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งในเรื่องของการพัฒนาเสริมสร้างกำลังและเรื่องของการป้องกันราชอาณาจักร รวมทั้งการปฏิบัติภาระหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งในยามปกติและยามสงคราม เพื่อให้สามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ



ประการที่ ๔ การจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มิได้เป็นการเพิ่มกำลังพลหรือบุคลากร มิได้เป็นการเพิ่ม งบประมาณ มิได้เป็นการเพิ่มอำนาจของฝ่ายทหารแต่ประการใด ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่ง ซึ่งกำลังดำเนินอยู่แล้วในปัจจุบันเป็นส่วนใหญ่ แต่เราต้องการที่จะให้มีร่างกฎหมายหรือมี กฎหมายเพื่อจะรองรับการปฏิบัติต่าง ๆ ที่กระทำอยู่ในปัจจุบันให้แน่ชัดยิ่งขึ้น

ประการที่ ๕ การจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เนื่องจากจะทำให้กองทัพสามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ อันทรงเกียรติได้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเรื่องของการรักษาความปลอดภัย ไม่ว่าจะเรื่องของการ ช่วยเหลือในการพัฒนาบ้านเมือง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการช่วยเหลือราษฎรในเรื่อง ภัยพิบัติต่าง ๆ รวมความแล้วประชาชนจะได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

และประการที่ ๖ ซึ่งเป็นประการสำคัญ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการ แบ่งแยกอำนาจฝ่ายการเมืองและอำนาจฝ่ายทหารให้อยู่ในลักษณะที่ได้สมดุลกัน มีการ ถ่วงดุลกันเพื่อป้องกันมิให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงการปฏิบัติของฝ่ายทหารมากเกินไป จากหลักการสั้น ๆ ๖ ประการที่กระผมได้กล่าวไปแล้ว ผมพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็พอยอมรับในหลักการได้ อย่างไรก็ตามก็มีรายละเอียดอีก หลายประการที่เราควรจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งคิดว่าคงจะสามารถ ปรับปรุงแก้ไขได้ในขั้นกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล : เรียนท่านประธานฯ ผม อนุสรณ์ แสงนิ่มนวล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมเห็นด้วยนะครับในหลักการ ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะเห็นว่า พ.ร.บ. ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ ถึงวันนี้ก็ ๔๗ ปีแล้วครับ สถานการณ์ต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงไปมาก เพราะฉะนั้นในการที่จะมา ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นให้มีความเหมาะสมมากขึ้น อันนั้นก็เป็นเรื่องที่ดี มีหลาย ๆ อย่าง ที่ในฐานะพลเรือนนี้เห็นแล้วก็รู้สึกที่ดี อย่างเช่น การกำหนดค่านายหน้าของ

ข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือนกลาโหม ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัด  
เจ้าหน้าที่ทางทหาร ในมาตรา ๔ ก็เลยทำให้เห็นความชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่ก็มีเรื่องหนึ่ง  
ในฐานะพลเรือนนะครับไม่ค่อยเข้าใจนิดหนึ่งในเรื่องของคำนิยาม ของคำว่า “จเรทหาร”  
นี้อาจจะเป็นตำแหน่งนะครับ แต่ว่าไม่ค่อยทราบว่าหมายถึงอะไร ซึ่งปรากฏอยู่ใน  
มาตรา ๑๒ แล้วก็มาตรา ๑๔ (๒) (๓) ซึ่งหมายถึงเป็นสมาชิกสภากลาโหมด้วย

อีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของการปรับโครงสร้างนี้ะครับก็มีการแบ่งส่วน  
ราชการออกมาเป็น ๔ ส่วนเหมือนเดิม แต่ก็มีการแก้ไขใน (๔) นะครับ ที่พูดถึงว่า  
กองบัญชาการทหารสูงสุดนี่เปลี่ยนเป็นกองทัพไทย ที่อยู่ในมาตรา ๑๐ (๔) ซึ่งคำว่า  
“กองทัพไทย” นี้ในฐานะประชาชนก็มีความรู้สึกว่าเป็นถ้อยคำที่กระชับแล้วก็ตาม  
ความหมายถึงทุกกองทัพของทหารทุกเหล่านะครับ แล้วจริง ๆ แล้วกองทัพไทย  
นี่ก็ได้มีการปรับปรุงนะครับแบ่งเป็น ๕ ส่วน ก็มีส่วนหนึ่งที่เป็นเพิ่มเติมเข้ามาคือ  
กองบัญชาการกองทัพไทย ในมาตรา ๑๗ (๕) อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับในฐานะที่มอง  
ในเรื่องของการปรับโครงสร้างนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดี ก็คือในเรื่องของการที่ให้เจ้าหน้าที่  
ทางทหารนี้เป็นเจ้าพนักงานประมวลกฎหมายอาญาตามมาตรา ๔๐ ซึ่งการที่เห็นด้วย  
ก็เพราะว่าในการปฏิบัติการภารกิจเฉพาะการนี้ก็ควรจะได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย  
แต่ก็มีข้อสังเกตนิดหนึ่งว่า คำว่า “เจ้าหน้าที่ทางทหาร” ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๔ ที่พูดถึง  
ในกรณีที่ทำเป็น เช่น เพื่อการรบหรือการสงครามนี้ คือดูแล้วนี่ก็ไม่ค่อยเข้าใจถึงความ  
แตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่ทางทหารกับข้าราชการทหารทั่วไปอย่างไร ก็เรียนถาม  
ท่านประธานฯ นะครับ ไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยครับ ขอขอบคุณครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ  
พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียน  
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สำหรับที่ท่านถามถึงคำนิยมของเจ้าหน้าที่ทางทหาร  
และข้าราชการทหาร สำหรับข้าราชการทหารนั้นก็อยู่ในมาตรา ๔ จะเห็นว่า “เจ้าหน้าที่  
ทางทหาร หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของ  
สภากลาโหมเพื่อปฏิบัติภารกิจตามพระราชบัญญัตินี้” นะครับ ส่วน “ข้าราชการทหาร  
ก็หมายถึง ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร” ครับ  
(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย  
ก็เป็นอันปิดการอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่ง  
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย  
ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ  
เชิญลงคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย  
นะครับ เป็นอันว่ารับหลักการ ที่ประชุมจะให้คณะกรรมการฯ คณะใดพิจารณาครับ  
เชิญท่านรัฐมนตรี

พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียน  
ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณาครับ โดยมี  
คณะกรรมการฯ ๑๕ คน แล้วก็ในสัดส่วนของรัฐบาล ๓ คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอตั้ง  
กรรมการวิสามัญ ๑๕ คน เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงตามนั้นนะครับ  
เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๓ คน

พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียน  
ท่านประธานฯ ในสัดส่วนของรัฐบาล ๓ คน

- |                             |                                |
|-----------------------------|--------------------------------|
| ๑. พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ  | รองปลัดกระทรวงกลาโหม           |
| ๒. พลเอก อัญญาพร เจริญพานิช | เจ้ากรมพระธรรมนูญ              |
| ๓. นางสุริศา ไชวพันธ์       | ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการบริหาร |

ราชการแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ  
เชิญคุณประภัทร์ครับ

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมประภัทร์ ศรีลัมพ์  
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รายชื่อของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา  
ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ....ในส่วนของสมาชิก  
สภานิติบัญญัติฯ ขอเสนอจำนวน ๑๖ ท่าน

๑. พลเอก โชคชัย หงส์ทอง
๒. พลเอก อู๊ด เบื่องบน
๓. พลเอก สมทัต อัดตะนันท์
๔. พลเรือเอก วิชัย ยუნางกูร
๕. พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง
๖. นายประกิจ ประจันปัจจนึก
๗. พลเอก ธวัช จารุกุล
๘. พลอากาศเอก สมหมาย คาบเพชร
๙. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ



LIART

๑๐. พลโท ประยุทธ์ จันทร์โอชา
๑๑. พลเอก ปรีชา โรจนเสน
๑๒. นายวิษณุ เครืองาม
๑๓. นายโคทม อาริยา
๑๔. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๑๕. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง และ
๑๖. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ  
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ  
 จะมีผู้ใดเสนอชื่ออื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ตกลงตามนั้น  
 เชิญท่านเลขาธิการ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร  
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)  
: รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบ  
ราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ....

๑. พลเอก อภิชาติ เพ็งญิกตติ
๒. พลเอก อัญญาพร เจริญพานิช
๓. นางสุริศา ไชวพันธ์
๔. พลเอก โชคชัย หงส์ทอง
๕. พลเอก อู๊ด เบื้องบน
๖. พลเอก สมทัต อัดตะนันท์
๗. พลเรือเอก วิชัย ยวนางกูร
๘. พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง
๙. นายประกิจ ประจันปัจจนึก
๑๐. พลเอก ธวัช จารุกัลล์
๑๑. พลอากาศเอก สมหมาย ดาบเพ็ชร
๑๒. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๑๓. พลโท ประยุทธ์ จันทร์โอชา
๑๔. พลเอก ปรีชา โรจนเสน
๑๕. นายวิษณุ เครืองาม
๑๖. นายโคทม อาริยา
๑๗. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๑๘. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง และ
๑๙. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติครับ



LIRT

พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :  
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ  
๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติใน ๗ วัน  
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอื่นนะครับ  
ตกลงตามนั้นนะครับ ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ  
กระทรวงกลาโหม พ.ศ. .... เป็นการจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วยนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม วันนี้เรามีทั้งกระทู้ถามสด  
และกระทู้ถามทั่วไป กระทู้ถามสดมี ๑ กระทู้ ก็ใช้เวลาอย่างที่ตกลงกันนะครับ ๓๐ นาที  
นะครับ

กระทู้ถามสด เรื่อง นโยบายและแผนของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา  
ความเดือดร้อนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในอาคารแฟลตดินแดง คุณวัลลภ ตั้งคณาภิรักษ์  
เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ  
 นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ  
 ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเรียนท่านประธานฯ ว่ากระพุ่มนี้  
 ผมจะใช้เวลาไม่มากนักครับ เนื่องจากว่าเป็นเรื่องที่ต้องการความชัดเจนจากรัฐบาล  
 เท่านั้น คือถ้าท่านประธานฯ ได้สดับรับฟังหรือติดตามเรื่องเกี่ยวกับเฟลตดินแดง  
 มาโดยตลอด ก็จะเห็นว่าเกิดความสับสนอลหม่านอยู่พอสมควรในแง่ของข้อมูลและ  
 ข้อเท็จจริง ซึ่งองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างอย่างน้อย ๒ องค์กรที่มีความเห็นที่  
 ไม่ตรงกัน กล่าวคืออย่างนี้ครับท่านประธานฯ ครับ เฟลตดินแดงนี้สร้างมา ๔๐ กว่าปี  
 แล้วครับ เมื่ออยู่ระยะเวลาหนึ่งนี้ประมาณปี ๒๕๔๕ รัฐบาลก็มอบหมายให้สถาบัน  
 เทคโนโลยีแห่งเอเชีย คือเอไอที (AIT) ไปตรวจสอบสภาพดูว่า มีปัญหาอะไรขึ้นหรือไม่  
 สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียหรือเอไอที ซึ่งผมจะขออนุญาตใช้ตัวย่อว่าเอไอทีนี้ นะครับ  
 ก็ไปตรวจสอบก็มีผลซึ่งน่าสนใจอยู่ ๓ – ๔ ประการครับท่านประธานฯ ครับ เขาบอกว่า

๑. ผลการใช้อาคารไม่เป็นระเบียบ มีผลต่อโครงสร้างของอาคารในเรื่องการ  
 เข้าไปตรวจสอบบำรุงรักษาทำได้ลำบาก

๒. ปล่องขยะที่ทรุดโทรมมีการสูมกองขยะเพื่อรอการนำไปทิ้ง บางจุด  
 มีน้ำขังเนื่องจากระบบระบายน้ำทิ้งไม่เพียงพอ ทำให้โครงสร้างบริเวณนี้เปียกชื้น  
 มีโอกาสเกิดสนิมได้ง่ายและเกิดการทรุดตัวของดินมากกว่าบริเวณอื่น และ

๓. ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าเป็นห่วงเป็นไยมาก เขาสรุปว่าอย่างนี้ครับ

๑. เกิดการแตกร้าวของผนังและเสาเอ็นของปล่องทิ้งขยะ
๒. เกิดการเสื่อมสภาพของ  
 คอนกรีตและเหล็กเสริมบริเวณเพื่อซักล้าง
๓. เกิดการแตกร้าวและหลุดร่อนของผิวคอนกรีต  
 บริเวณระเบียงหน้า
๔. คอนกรีตท้องพื้นหลุดร่อนเนื่องจากสนิมในเหล็กเสริม
๕. เหล็กเสริมในองค์อาคารเสาเป็นสนิม
๖. เหล็กเสริมในองค์อาคารคานเป็นสนิม
๗. ผนังบริเวณห้องน้ำส่วนติดกับพื้นที่ซักล้างแตกร้าวและคอนกรีตเสื่อมสภาพ



LIART

เหตุ ๗ ประการบวกกับ ๒ ข้อแรกน่ะครับ คณะกรรมการการเคหะฯ ก็เลยมีมติครับ ท่านประธานฯ มีมติการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เห็นว่าอาคารแฟลตดินแดงกลุ่มนี้ไม่สามารถใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน จัดเส้นใต้เลยน่ะครับ เห็นว่าอาคารแฟลตดินแดงกลุ่มนี้ไม่อาจใช้เป็นที่อยู่ของประชาชน เพราะอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัย ขณะเดียวกันกรรมการก็บอกว่า แต่เพื่อยืนยันข้อเท็จจริงทางวิชาการ ก็เลยไปขอให้หน่วยงานแห่งหนึ่งครับ ซึ่งเรียกว่า สภาวิศวกรและวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยตรวจสอบอีกทีหนึ่ง ตรงนี้เป็นปัญหาท่านประธานฯ ครับ สภาวิศวกรและวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ก็ตรวจสอบแล้วก็มีความเห็นว่า

๑. ไม่พบว่าทั้ง ๒๐ หลังทรุดตัวผิดปกติแต่อย่างใด ชัดแย้งข้อที่ ๑ แล้วยะครับ
๒. การขุดตรวจสอบฐานรากที่แฟลต ๒ พบว่าเสาเข็มที่ใช้เป็นสี่เหลี่ยมตัน สภาพสมบูรณ์ดี มีค่ากำลังรับน้ำหนักปลอดภัยอยู่ที่ ๒๕ ถึง ๓๐ ตันต่อตัน -----

- ๕๕/๑

ข้อที่ ๓ การทดสอบความแข็งแรงของคอนกรีตโครงสร้างโดยวิธีไม่ทำลาย ๓๒ จุด พบว่าคอนกรีตมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงดีมาก ๔. การตรวจสอบเหล็กเสริมโครงสร้างจากบริเวณที่ผู้กร่อนอย่างเห็นได้ชัด พบว่าเกิดผู้กร่อน ๑๗.๗ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งได้ค่าต่ำกว่ามาตรฐานโดยไม่สามารถหาค่าที่จุดคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากเกิดการปริแตกก่อนนระครับ ๕. การตรวจวัดการแทรกซึมของปฏิบัติการจากคาร์บอนเนชั่น (Carbonation) ในคอนกรีตพบว่าโดยทั่วไปส่วนที่เป็นโครงสร้างหลักของอาคารคือเสาและคานานั้นมีค่าระยะฟุ้งค่อนข้างสูง แต่ในส่วนโครงสร้างพื้นโดยเฉพาะกันสาดจะมีระยะหุ้มต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่มักตรวจพบความเสียหายที่พื้นกันสาดและพื้นที่องน้ำเป็นหลัก ๕ ข้อนี้แสดงว่าไม่มีปัญหาเลยนระครับ ข้อที่ ๖ ผลการตรวจวัดคลอไรด์ (Chloride) ในเนื้อคอนกรีตพบว่าค่าเปอร์เซ็นต์ของปริมาณคลอไรด์สูงกว่ามาตรฐาน จะทำให้เหล็กเสริมเกิดสนิมได้ง่าย อันนี้ก็เป็นข้อที่น่าห่วงเพียงข้อเดียว ข้อที่ ๗ การทดสอบพบว่าโครงสร้างหลัก เสา คานและพื้นห้องส่วนใหญ่ไม่เกิดการแยกตัวของคอนกรีตและเหล็กเสริม โครงสร้างสมบูรณ์และเหล็กเสริมยังไม่ผู้กร่อน แต่พื้นกันสาดและพื้นที่องน้ำมีการแยกตัวของเนื้อคอนกรีตและเหล็กเสริมในหลายจุด แสดงว่าเหล็กเสริมภายในเป็นสนิมแล้ว ผมอ่านดู ๒ อัน เอไอทีกับสภาวิศวกรรม กลายเป็นข้อมูลที่ตรงข้าม แต่ผลสรุปที่ฟังขามาล่าสุดว่า จะมีการทบทวน แล้วก็มีการโยกย้ายว่าส่วนหนึ่งไปอยู่ที่ไหน ส่วนหนึ่งไปอยู่ที่ไหน ทบอาคารนี้ก่อน ให้อาคารนี้สร้างเสร็จแล้วเข้ามาอยู่ต่อ แล้วก็ทบอาคารใหม่ ไล่เรียงกันไป ประชาชนเขาก็ร้องมาที่กรมการที่ผมนั่งเป็นประธานอยู่ว่าเอาอย่างไรกันแน่ เพราะข้อมูลออกมาอันหนึ่งบอกไม่ได้อันตราย อันหนึ่งบอกไม่เป็นไร ซึ่งตอนลงท้ายก็น่าแปลกครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ซึ่งเป็นที่มาของคำถาม เขาบอกว่าสภาวิศวกรตรวจสอบและเห็นว่า การเสื่อมสภาพที่สถาบันเอไอทีระบุทั้ง ๗ รายการ ส่วนที่จะมีผลต่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยมีเพียง ๒ รายการเท่านั้นที่น่าเป็นห่วงก็คือ ๑. เกิดสนิมในเสา ๒. เกิดสนิมในคาน ทั้ง ๖ อาคารนี้ แล้วเขาทบทวนโตะโป่งว่าเห็นสมควรซ่อมด่วน เขาบอกซ่อมด่วน นั่นแสดงว่าไม่ได้ทบทวน ประเด็นคำถามที่อยากจะถามท่านประธานฯ ผ่านท่านรัฐมนตรีก็คือว่านโยบายรัฐชัดเจนคืออะไรกันแน่ เขาสับสนและอลหม่านกันทั้งเมืองว่าทบทวนไม่ทบทวน ซ่อมไม่ซ่อม



ผมมีคำถามสั้น ๆ อย่างนี้ละครับ ท่านจะได้ตอบยืนยันให้กับประชาชนที่เขาได้รับผลกระทบ และผมจะไม่มีคำถามอะไรอีกเลย ขอให้ท่านตอบชัดเจนเท่านั้น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์) : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรตินะครับ กระผม นายพลเดช ปิ่นประทีป รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ถาม เรื่อง นโยบายและแผนของรัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในแฟลตดินแดน ท่านประธานฯ ครับ เรื่องของสถานการณ์ของอาคารนี้ก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวสรุปนะครับว่าเป็นอาคารสงเคราะห์ประเภทแฟลตเป็นรุ่นแรกของประเทศไทย อายุการใช้งานก็ประมาณ ๔๕ ปี ปัจจุบันก็มีความเสื่อมโทรมไปตามอายุขัยของอาคารก็นึกภาพดูว่า ๔๕ ปีจะเป็นแบบไหนนะครับ แล้วก็ยังมีประเด็นปัญหาเรื่องของการใช้อาคารในลักษณะที่ไม่ได้ดูแลที่เหมาะสมเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจุดที่เป็นจุดที่ซักล้าง แล้วก็จุดที่เป็นปล่องทิ้งขยะทำให้กลายเป็นจุดอ่อนของอาคาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวโครงสร้าง แล้วก็เกิดการเสื่อมของคอนกรีตที่เป็นคาน แล้วก็เป็นตัวเสานะครับ แล้วส่วนนี้ก็ลามไปถึงส่วนอื่น กระทั่งต่อ โครงสร้างทั้งระบบนะครับ ถ้าแฟลตดินแดนนั้นเป็นบ้านส่วนตัว หรือเป็นอาคารส่วนตัวของใครนี่ก็อาจจะไม่ยากนักนะครับ แต่ว่าบังเอิญอาคารนี้เป็นอาคารของการเคหะฯ ที่ให้ประชาชนเช่าอยู่อาศัย การเคหะฯ ก็คงต้องดูแลในเรื่องของความปลอดภัยของอาคารนะครับ ถ้าหากเกิดอะไรขึ้นมา การเคหะฯ ก็ต้องรับผิดชอบ การเคหะฯ ได้มอบหมายให้สถาบันที่เรียกว่าเอไอทีสำรวจความเสียหาย ตอนนั้นเราตั้งประเด็นว่าให้ไปสำรวจความเสียหายของแฟลตตั้งแต่แฟลตที่ ๑ ถึง ๓๒



ประการที่ ๒ นอกจากสำรวจความเสียหายแล้ว ก็จะเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๖ ซึ่งเคยสำรวจไปครั้งหนึ่งแล้วนะครับ ประการที่ ๒ ก็คือว่าให้ออกแบบวิธีการที่จะซ่อมด้วย

ประการที่ ๓ ให้คำนวณประมาณราคาซ่อมไว้ด้วย

นี่เป็นโจทย์ ๓ ข้อ ที่ให้กับทางเอไอทีนะครับ แต่เมื่อไปสำรวจแล้วปรากฏว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๖ ปรากฏว่าความเสื่อมของอาคารมีความเสื่อมอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับกันนะครับ จนเป็นที่น่าห่วงว่าอายุการใช้งานของอาคารจะยิ่งสั้นลงไปอีก ตรงนี้ก็เป็นที่มาของการที่มาทบทวนทิศทางนโยบายในการที่จะดูแลแฟลตดินแดงนะครับ ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ เรื่องของความอันตรายของอาคารนั้นก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดก็คือว่าอยู่ในจุดที่เป็นคาน แล้วก็เป็นตัวพื้นที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก จุดที่สำคัญนั้นคือคอนกรีต เหล็กที่เสริมอยู่ในคอนกรีตนั้นเป็นสนิม เมื่อเป็นสนิมแล้ว การขยายตัวของเหล็กที่เป็นสนิมนั้นจะขยายตัวประมาณ ๖ เท่า เมื่อ ๖ เท่านี้ แรงที่ขยายตัวของเนื้อเหล็กนั้นก็ดันให้เนื้อคอนกรีตกะเทาะออก นึกภาพว่ามันขยายตัว ๖ เท่า มันก็หลุดออกมาเป็นกระบิ ตรงนี้ในตอนนั้นผมได้รับทราบจากทางบอร์ด (Board) การเคหะฯ ว่าอาคารมีความอันตรายแล้ว ก็เลยดูว่าจะมีอะไรบ้างที่จะเกิดขึ้น ประการแรก ก็คือการยุบตัวของอาคาร คือทั้งอาคาร ทั้งโครงสร้าง อันนั้นก็เป็นเรื่องที่น่าห่วง แต่ว่าอาจจะไม่ได้เกิดขึ้นเร็ว ๆ ประการที่ ๒ สิ่งที่เป็นการหลุดร่อนของตัวปูนที่หุ้มเหล็กอยู่ที่เกิดจากแรงขยายตัวของเนื้อเหล็กจะหลุดกะเทาะออกมา วันดีคืนร้ายก็จะหลุดกะเทาะออกมาลงใส่ผู้ที่อยู่อาศัยในแต่ละห้องได้ เหตุที่เราคาดการณ์อย่างนั้นก็ปรากฏเป็นจริงแล้ว ตอนนี้เป็นจริงแล้ว ล่าสุดเลยครับเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคมที่ผ่านมา คือวันศุกร์ที่ผ่านมาที่แฟลต ๑๕ ชั้น ๓ ห้องที่ ๓๘ มีคอนกรีตร่อนออกจากคานในห้องหล่นลงมา หนักประมาณ ๓ - ๔ กิโลกรัม นึกภาพดูว่าไม่รู้จะแจ็กพ็อต (Jackpot) ตรงไหนนะครับ แล้วบ้านก็ห้องเป็นแคบ ๆ ตอนนั้นทางผู้อยู่อาศัยต้องแจ้งไปที่การเคหะฯ โดยด่วนให้มาจัดการดูแลและซ่อม ตอนนั้นก็เข้าไปดูแลกันนะครับ เหตุการณ์นั้นเป็นสิ่งที่เราคาดไว้ก่อนแล้วว่าสภาพของการยึดเกาะของปูนหมดสภาพจะหลุดออกมาอย่างนี้ ตรงนี้ก็เกิดขึ้นแล้วนะครับ ท่านผู้มีเกียรติครับ นโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้มีความชัดเจนครับว่า นโยบายของรัฐบาล โดยกระทรวงการพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ดูแลตรงนี้ มีนโยบายอย่างที่เรียนแล้วนะครับ ท่านประธานฯ ครับว่าจะต้องทบทวน ครั้งแรกตั้งใจที่ให้เอไอทีมาสำรวจนั้นเพื่อจะซ่อม แล้วให้วางแผนซ่อม กำหนดราคาซ่อมด้วยนะครับ แต่ว่าพอเป็นอย่างนี้จึงต้องเปลี่ยน ทบทวนทิศทางใหม่ ทิศทางจึงมีความชัดเจนครับว่าต้องเป็นทิศทางไปสู่เรื่องของการ ปรับปรุงใหม่ หมายถึงรื้อแล้วก็สร้างใหม่ แต่การรื้อแล้วก็สร้างใหม่นั้น ไม่ใช่เป็นเรื่อง ที่ทำได้ง่าย ๆ เพราะว่ามีผู้อยู่อาศัยจำนวนมากที่อยู่ตรงนั้น ทำให้จำเป็นต้องมีขั้นตอน อย่างละเอียดรอบคอบนะครับ นโยบายของรัฐบาลโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ จึงแบ่งนโยบายเป็น ๒ ชั้น ๒ ช่วง ๒ ระยะ ระยะเร่งด่วนนั้นให้มีการซ่อมแซมอาคาร ที่มีสภาพความเสียหายที่อาจจะเป็นอันตรายต่อการอยู่อาศัยของประชาชนเสียก่อน ตรงนี้ ให้ดำเนินการให้ความรู้ในการดูแลรักษาอาคารในการใช้งานต่อไปให้ได้ระยะยาวด้วย นะครับ ตอนนี้ก็ได้เข้าไปซ่อมในจุดอันตรายแล้วนะครับ แต่ว่าการซ่อมครั้งแรกนั้น เมื่อสักประมาณ ๓ - ๔ เดือนก่อนนั้นด้วยความใจร้อนและไม่ระมัดระวัง ทางทะเลาะๆ ก็ส่งทีมและเครื่องมือ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ วัสดุต่าง ๆ เข้าไปกลางดึกทำให้ประชาชน แยกตื่นสงสัยจะทุบแล้ว อะไรทำนองนั้น อันนี้ก็ป็นข้อบกพร่องของทางฝ่ายปฏิบัติ ซึ่งตอนนี้ได้แก้ไขแล้ว -----

สำหรับในระยะยาวนั้นท่านประธานฯ ครับ เรามีนโยบายให้เตรียมที่จะดำเนินการพัฒนาโครงการฟื้นฟูเมืองและชุมชนดินแดง อันนี้หมายถึงไม่ใช่เรื่องของอาคารอย่างเดียวแล้วครับ หมายถึงเรื่องของที่ตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัยความเป็นชุมชนต้องครบถ้วนทั้งหมดทั้งระบบนะครับ เพราะว่าอะไร เพราะว่าหลังจากที่มีข้อมูลของทางเอไอที และก็ทางสภาวิศวกรรมแล้ว ทางสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย อุปนายกสมาคมได้รับมอบหมายให้ลองคำนวณในเรื่องของการซ่อมคู่อีกครั้งหนึ่งนะครับว่าจะใช้งบประมาณสักเท่าไรนะครับ ปรากฏว่าอุปนายกสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยนั้นได้คำนวณในการซ่อมแซมนะครับว่า พอซ่อมแซมแล้วจะต้องทั้งหมดเลยรวมทั้งคาน รวมทั้งเสา รวมทั้งพื้น รวมทั้งระบบประปา รวมทั้งระบบไฟฟ้า รวมทั้งหมดแล้วต้องใช้งบประมาณ ๔๐๐ ล้านบาทนะครับ ใน ๔๐๐ ล้านบาทนั้นมียูนิท (Unit) ต่าง ๆ ทั้ง ๓๒ ตึกนะครับ มียูนิททั้งหมดประมาณ ๑,๕๕๔ ห้องครับ เฉลี่ยออกมาแล้วตกว่าห้องหนึ่งต้องใช้งบประมาณ ๒ แสนบาทต่อห้อง เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นจุดที่เราเดิน แล้วซ่อมเสร็จแล้วก็ไม่สามารถจะบอกได้ว่าอยู่ได้กี่ปี อาจจะ ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปี อย่างนี้แล้วในทางเศรษฐศาสตร์แล้วก็คงจะไม่คุ้ม ทีนี้ก็ประเด็นว่าเมื่อเป็นแบบนี้แล้วเราจะทำแบบไหนละครับต่อไป ก็ต้องใช้วิธีการที่จะพูดคุยกับประชาชนนะครับ ทางกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ได้ให้นโยบายกับบอร์ดการเคหะฯ ไปว่าในนโยบายในเรื่องนี้ในการที่จะดูแลในการฟื้นฟูชุมชนและก็เมืองดินแดงตรงนี้ให้มีหลักอยู่ ๔ ข้อ

ข้อที่ ๑ นั้นผู้อยู่อาศัยเดิมต้องได้อยู่ทำเลที่เดิมถ้าเขาต้องการนะครับ ตรงนี้โดยยึดหลักเอาความปลอดภัยและยึดหลักเอาเรื่องของคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชนเป็นที่ตั้ง

ประการที่ ๒ การเคหะแห่งชาติจะต้องดำเนินการพัฒนาโครงการ โดยไม่แสวงกำไรนะครับ

ประการที่ ๓ ทุกกระบวนการนั้นให้ชาวแฟลตดินแดงมีส่วนร่วมในการที่จะร่วมคิด ร่วมออกแบบ ร่วมวางแผนในการจัดการนะครับ ทีนี้เมื่อทิศทางนโยบายเป็นแบบนี้แล้วนะครับ ทางการเคหะฯ เองก็ต้องนำไปปฏิบัตินะครับ แผนในการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติ

ประการแรก ทางการเคหะฯ ก็ได้จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นเบื้องต้น อันนี้เป็นเบื้องต้นก่อนนะครับ ก็จัดไป ๒ – ๓ ครั้ง ท่านประธานฯ ครับที่ผ่านมานั้นเรามีการฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้อยู่อาศัยในแฟลตแต่ละห้อง ๆ แต่ละรายนั้นน้อยมากนะครับ เราฟังแต่เสียงที่พูดผ่านแกนนำ คนที่อ้างตัวว่าเป็นแกนนำนี่นะครับ ตรงนี้ก็ทำให้เราไม่เข้าใจสภาพจริงนะครับ หลังจากที่ทางการเคหะฯ ได้จัดกระบวนการที่ฟังความคิดเห็นของผู้ที่อยู่อาศัยโดยตรงโดยไม่ผ่านตัวแทน ก็พบความจริงว่าความต้องการของประชาชนที่อยู่อาศัยความรู้สึกต่อปัญหาต่าง ๆ นี้มีหลากหลาย ไม่ใช่มีแบบเดียวคือ จะทุบหรือไม่ทุบ หรือจะอยู่หรือไม่อยู่นะครับ มีหลากหลายครับ ประมวลได้ ๔ แบบครับ

ประเภทที่ ๑ นั้นอยากจะอยู่ที่เดิมแล้วก็ดีกว่าเดิม แต่ขออัตราค่าเช่าที่ไม่แพงรับไหวนะ แบบนี้เป็นแบบที่ ๑ ครับท่านประธานฯ ครับ

- ๕๘/๑

แบบที่ ๒ ผู้ที่อยู่อาศัยบอกว่าบางคนเขาไม่ยากอยู่แล้ว เพราะบ้านอาจจะอยู่ กาศพิสนธุ์ อาจจะอยู่ร้อยเอ็ด มาอยู่ตรงนี้แล้วปัจจุบันก็ดะระตะแล้ว เขาอยากกลับไปอยู่ บ้านเก่าเขาเลย อยู่ต่างจังหวัดเลย ตรงนี้อยากจะขอกลับไปอยู่เลยแต่ว่ามีค่าชดเชยต่าง ๆ

ประเภทที่ ๓ ผู้ที่อยู่อาศัยบางรายได้ทราบว่าการเคหะฯ มีโครงการ บ้านเอื้ออาทร และบ้านเอื้ออาทรนั้นหลายส่วนก็ยังไม่สามารถมีผู้ที่ไปอยู่อาศัย เขาสนใจ อยากจะไปอยู่ที่บ้านเอื้ออาทรเป็นการแลกกัน อันนี้ก็เป็นประเภทที่ ๓

ประเภทที่ ๔ กลุ่มที่ไม่อยากไปไหน ไม่อยากให้รัฐ ซ่อมได้แต่ว่าอย่าทบทวน แล้วอยากจะอยู่ที่เดิม ไม่ต้องห่วงเรื่องความปลอดภัยอะไรต่าง ๆ แบบนี้ก็มี

อันนี้ก็เป็น ๔ แบบที่ ได้รับฟังเบื้องต้นมาจากการฟังโดยตรง จากนั้น ทางการเคหะฯ จึงได้นำความเห็นเบื้องต้นความต้องการเบื้องต้นทั้ง ๔ ประการ มาลองออกแบบดูว่า ถ้าจะให้สนองต่อความต้องการที่หลากหลายทั้ง ๔ แบบนั้น ได้ครบถ้วนทุกคนทุกฝ่ายทุกประเภทนั้นจะมีทางเลือกแบบไหน ได้บ้าง ก็เลยได้ทดลอง ออกแบบวิธีการว่ามีทางเลือกให้กับผู้อยู่อาศัยทั้ง ๔ ประเภทนี้ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ทางเลือก ให้ประชาชนได้สามารถเลือกได้คุณเลือกแบบ ๑ แบบ ๒ แบบ ๓ แบบ ๔

แบบที่ ๑ นั่นก็คือผู้ที่อยู่อาศัยที่ต้องการจะอยู่อาศัยในอาคารที่ก่อสร้างใหม่ การเคหะแห่งชาติจะคิดค่าเช่าในอัตราพิเศษ โดยถูกกว่าบุคคลภายนอกที่จะเข้ามาอยู่ใหม่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ สมมุติว่า ๒,๐๐๐ บาท ก็เหลือ ๑,๐๐๐ บาท อย่างนี้นะครับ ครั้งหนึ่ง แต่ว่าราคานี้ยังไม่แน่นอนว่าเป็นเท่าไร

แบบที่ ๒ ถ้าหากผู้ที่อยู่อาศัยไม่ประสงค์ที่จะอยู่ในโครงการต่อไปตรงนี้จะมีการจ่ายเงินช่วยเหลือ ๒๕๐,๐๐๐ บาท โดยช่วยเหลือค่าขนย้ายเพิ่มอีก ๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๒๖๐,๐๐๐ บาท อันนี้ยากไปอยู่กาฬสินธุ์ก็รับเงินไปแล้วกลับไปเลย

แบบที่ ๓ ผู้ที่อยู่อาศัยบางรายต้องการบ้านเอื้ออาทร ตรงนี้ทางมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ซึ่งเข้าไปจัดกระบวนการฟังความเห็นอย่างละเอียด ตรงนี้ก็ ได้พาชาวบ้าน ส่วนหนึ่งที่สนใจแบบนี้ไปดูเลยปรากฏว่าชอบกันมาก ตรงนี้ผู้ที่อยู่อาศัยที่อยากจะ ได้ บ้านเอื้ออาทรนั้นการเคหะแห่งชาติจะพิจารณาให้สิทธิได้ทันที อันนี้หมายความว่า บ้านเอื้ออาทรในราคาประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท นั้นแลกไปเลยไปอยู่ตรงนั้นได้เลย

คิดระยะตะในทางเศรษฐศาสตร์ทางการลงทุนต่าง ๆ แล้วคิดว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คุ้ม แล้วก็  
สามารถไปแก้ปัญหาเรื่องโครงการบ้านเอื้ออาทรของการเคหะฯ ก็เรียกว่าพลิกวิกฤติ  
ให้เป็นโอกาสไปอย่างนั้นเลย

ส่วนที่ ๔ ไม่อยากไปไหนเลย ผู้ที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความต้องการในการ  
ก่อสร้างอาคารใหม่เพราะไม่สามารถที่จะจ่ายค่าเช่าใหม่ได้ ต้องการอยู่ในอาคารสภาพเดิม  
ราคาเท่าเดิม แบบนี้การเคหะแห่งชาติก็ยินดีที่จะช่วย โดยที่จะหาห้องว่างที่มีผู้ที่ย้ายออก  
ซึ่งมีมากพอไว้รองรับแล้วให้เขาย้ายเข้าไปอยู่อาคารเดิม แล้วอาคารเดิมนั้นก็ดูแลกันไป  
ตามสภาพ อันนี้ก็เป็นทางออกที่คิดว่าจะสามารถตอบสนองได้กับความความต้องการทั้งหมด  
จะอย่างไรก็ตามหลังจากที่ได้ออกแบบ แบบนี้แล้วเป็นข้อเสนอทางเลือกแบบ ๔ ทางนี้  
คิดว่าเป็นข้อเสนอทางเลือกสำหรับการเจรจาต่อรองพูดคุย ยังปรับได้ แต่เบื้องต้นต้องคิด  
ให้เป็นตุ๊กตาออกมาให้ชัดอย่างนี้ก่อน ขณะนี้ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคม  
สงเคราะห์ศาสตร์ได้รับการกิจไปช่วยตรงนี้ โดยใช้กระบวนการที่ฟังอย่างละเอียดคือ  
ไปรับฟังความเห็นของประชาชนอย่างละเอียดอันนี้ทุกห้องเลย ทุกยูนิต ทุกห้อง  
เป็นรายตึก เป็นรายชั้นไปเลย แล้วทำข้อมูลละเอียดถึงขั้นทำข้อมูลคร่าวเรือนเลยว่า  
ต้องการแบบไหน ตรงนี้ต้องใช้เวลาสักกนิตหนึ่ง ในเบื้องต้นนั้นทางกรมศาสตร์  
หลังจากที่ไปดูได้ส่วนหนึ่งแล้วพบว่าคนส่วนใหญ่ต้องการพัฒนา ต้องการปรับปรุง  
แล้วคนส่วนใหญ่ต้องการทางเลือกที่ไม่เหมือนกันหลากหลายไป ขณะเดียวกันจะมีคน  
ส่วนหนึ่งที่เป็นแม่ค้าแม่ขายที่อยู่ใต้ตึกที่เขาอยู่ใกล้กระทรวงแรงงาน เขาก็ค้าขาย  
มีร้านอาหารอะไรต่าง ๆ ให้ข้าราชการกระทรวงแรงงานมาทาน ตรงนั้นเขาบอกว่า  
เขาไม่อยากจะย้าย คือขอค้าขายที่เดิม ตรงนี้ทางการเคหะฯ ก็สามารถที่จะเซิร์ฟ (Serve)  
ได้ทั้งหมด -----



ท่านประธานฯ ครับ สำหรับเรื่องของการดำเนินการนั้น ขณะนี้ทางการเคหะฯ ได้วางแผนถึงขั้นที่เรียกว่า ถ้าหากว่าจะมีการย้ายชั่วคราวเพื่อที่จะรื้อแล้วก็สร้างใหม่ ตรงนี้ก็จะสามารถแบ่งเป็นเฟส (Phase) ได้เนาะครับ โดยที่ระยะแรกอาจจะกระทบประมาณสัก ๓ - ๔ อาคารเท่านั้น แล้วก็ประมาณ ๒๐๐ ครอบครัว จะสามารถสร้างตึกขึ้นมาใหม่ได้ บรรจุได้ประมาณ ๘๐๐ ยูนิต ซึ่งหมายความว่าก็รองรับประชาชนในส่วนที่ทั้งที่รื้อย้ายไปชั่วคราวเนาะครับ ไปอยู่ชั่วคราวประมาณ ๒๐๐ ครอบครัว และส่วนอื่นสามารถขึ้นไปอยู่ที่ใหม่ได้ จากนั้นก็สามารถสร้างส่วนที่เหลือได้ทั้งหมดเนาะครับ โดยที่จะไม่กระทบต่อผู้ที่ต้องการที่จะอยู่ที่เดิม ถึงแม้ว่าจะอยู่ที่เดิมทั้งหมด อันนี้ก็โดยวางแผนอย่างละเอียดแล้วคิดว่าอยู่ในวิสัยที่จะดูแลผลกระทบต่อประชาชนได้ไม่ยากนัก สำหรับเรื่องของการดูแลในระหว่างการก่อสร้างในรุ่นแรก ๒๐๐ ครอบครัวแรก ถ้าสมมุติว่าจะต้องได้มีการปรับปรุงอย่างที่ว่า ก็มีในส่วนที่ทำการค้าขายประกอบอาชีพในชุมชน มีคนที่ลูกหลานเรียนอยู่ในบริเวณนั้น ตรงนี้การเคหะแห่งชาติจะให้มีที่อยู่อาศัยในอาคารที่จะมีผู้ย้ายออกไปก่อน แล้วก็จะไม่ให้กระทบกระเทือนกับวิถีชีวิตปกติ ส่วนคนที่มีความสามารถในการย้ายไปอยู่บริเวณอื่นได้ เช่น บางคนเขาอาจจะย้ายไปอยู่ที่อื่นได้ ตรงนี้ก็จะมีจ่ายค่าเช่าไปให้ ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน จนกว่าการก่อสร้างแล้วเสร็จ แล้วมีค่าขนย้ายด้วย แล้วก็ขนย้ายกลับมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ทางรัฐบาลเองนั้น ได้เตรียมการในเรื่องนี้โดยผ่านทางกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วก็โดยบอร์ดการเคหะแห่งชาติ แล้วก็ทางสำนักงานการเคหะฯ ได้ดูแลค่อนข้างละเอียด แล้วก็ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อม การเตรียมความเข้าใจต่าง ๆ ทั้งหลาย ตอนนี้ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ทั้งหลายให้กับผู้อยู่อาศัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งแน่นอนครับ คงต้องใช้เวลาสักระยะหนึ่งกว่าจะค่อย ๆ เข้าใจ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องของการเคหะแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องแฟลตดินแดงนั้นเป็นเรื่องที่คาราคาซังมาหลายปีแล้ว รัฐบาลชุดนี้คงต้องทำหน้าที่ในส่วนที่ควรจะทำ น่าจะทำให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ได้หมายความว่า การก่อสร้าง การทบทวน การรื้อต่าง ๆ จะเกิดขึ้นภายในเดือน ๒ เดือนเนาะครับ ผมคิดว่าอาจจะใช้เวลาหลายปีด้วยซ้ำ แต่ว่าการนับหนึ่งที่วางทิศทางที่ถูกต้องเป็นภารกิจของรัฐบาลชุดนี้ที่จะต้องดำเนินการ จากนั้นก็ต้องส่งมอบให้กับรัฐบาลชุดถัด ๆ ไปครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ยังมีเวลาเหลืออีก ๔ นาที  
เศษ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมใช้เวลาแค่ ๑ นาที  
ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ตอบได้ชัดเจนมาก เหตุที่ต้องตั้งถามตอนนี้เพราะว่าเดี๋ยวจะ  
เลือกตั้งแล้ว การเมืองจะเป็นตัวที่ปั่นทุกอย่างที่เราวางแผนไว้ไม่เป็นระบบ เพราะหลายคน  
ก็จะอาศัยช่วงเวลานี้เข้าไปหาเสียง การไปหาเสียงจำนวนหนึ่งก็จะอ้างว่าท่านต้องอยู่ที่เดิม  
เพราะฐานเสียงไม่ได้กระจายไปไหน เพราะฉะนั้นการขู่ในเรื่องประเด็นที่เราวางแผน  
ไว้ก็จะทำให้ล้มครืนไปได้ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยเร่งภารกิจ  
ให้ชัดเจนมีแบบแผนที่ชัดเจนให้เขารู้ก่อนที่เราจะผันไปนะครับ เพื่อจะได้เดินหน้าต่อไปได้  
ขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา  
กระทู้สदनะครับ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป วันนี้เรามีกระทู้ถามทั่วไป ๓ กระทู้ นะครับ  
ก็ขอให้ใช้เวลาในการถามตอบ กระทู้ละ ๓๐ นาที อย่างที่ตกลงกันนะครับ ท่านสมาชิกฯ  
ครับ ได้รับการประสานจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมผู้รับผิดชอบในการตอบ  
กระทู้ถาม เรื่อง ความคืบหน้าในการดำเนินการเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง  
สิทธิประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย จำนวน ๕ ฉบับ แจ้งว่าท่านรัฐมนตรีมีภารกิจ  
สำคัญที่จะต้องดำเนินการ จึงขอความกรุณาเลื่อนการตอบกระทู้ถามจากลำดับที่ ๓.๒.๓  
ขึ้นมาเป็นลำดับที่ ๓.๒.๑ แทน ที่ประชุมจะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวินิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุญาตนะครับ ดังนั้น  
ก็ขอเลื่อนกระทู้ถามเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นกระทู้ถามที่ ๑

- ๖๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวิริยะ  
นามศิริพงศ์พันธุ์ ผู้ตั้งกระทู้ถามครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม  
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ครับ อยากกราบเรียน  
ท่านประธานฯ ว่าผมรู้สึกภาคภูมิใจมากครับ ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ผมมีโอกาส  
ได้เป็นกรรมการวิสามัญของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิประโยชน์  
กำลังพลในกองทัพไทยครับ เมื่อเข้าไปเป็นกรรมการวิสามัญใช้เวลา ๓ เดือนครับ  
ท่านประธานฯ ก็ได้ศึกษาเสร็จครับ เรื่องสิทธิประโยชน์ในด้านเงินเดือน เงินเชิดชูเกียรติ  
แล้วก็เรื่องสวัสดิการ และได้เสนอเข้าสู่สภาแห่งนี้ และสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบใน  
วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้ครับ เพื่อเสนอไปยังรัฐบาลให้ได้พิจารณาครับ ซึ่งผมก็รู้สึก  
ดีใจครับท่านประธานฯ ที่รู้สึกเป็นเกียรติและดีใจก็เพราะว่า ท่านประธานฯ ครับ ทหาร  
ผ่านศึกที่พิการที่ผมมีประสบการณ์อยู่นั้น ล้วนมีรายได้ที่น้อยครับท่านประธานฯ เพราะเป็น  
ทหารชั้นผู้น้อย เพราะท่านประธานฯ ก็ทราบดีครับ ในช่วงภาคใต้ เวลาที่มีเรื่องมีราว ทหาร  
พิการหรือตายก็ล้วนแต่ชั้นผู้น้อยครับ ยังไม่มีนายพลนะครับ ท่านเหล่านี้ครับ มีเงินเดือน  
ในอดีต ๓,๐๐๐กว่าบาท ปัจจุบันก็โชคดี ๕,๑๐๐ บาท ถามว่าการเสียสละเพื่อไปสู้รบ  
หรือไปต่อสู้เพื่อประเทศชาติแล้วต้องพิการแล้วมีค่าตอบแทนแค่นี้เพื่อยังชีพ  
เป็นธรรมหรือเปล่าครับ ก็รู้สึกว่าไม่เป็นธรรมนะครับ เพราะฉะนั้นคณะที่ศึกษาจึงเสนอว่า  
ถือเสียว่าถ้าทหารไม่พิการรับราชการ ไปจนตลอดชีวิต ไม่ถึงชีวิตนะครับ ตลอดที่เขา  
เกษียณอายุ เขาควรมีเงินเดือนเท่าไร แล้วเกษียณแล้วจะได้บำเหน็จบำนาญเท่าไร ศึกษามา  
ก็ประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท ก็เสนอตัวเลขนี้ครับว่า ถ้าทหารผ่านศึกพิการแล้ว อย่างน้อย  
มีหลักประกันบำเหน็จบำนาญว่า เท่ากับเงินเดือนเหมือนคุณเกษียณ ปฏิบัติราชการจนครบ  
แล้วเกษียณ แล้วก็ได้บำเหน็จบำนาญเท่านั้น ผมว่าก็เป็นธรรม อันนี้ก็จะทำให้ทหารผ่านศึก  
ผู้พิการก็ยังดีใจครับ ท่านประธานฯ อย่าลืมนะครับว่า ทุกวันนี้ทหารเวลาไปทำงานใน  
๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นี้ครับ เขาไม่ได้แค่เอาตัวเองไปเสี่ยงนะครับท่านประธานฯ  
เอาครอบครัวไปเสี่ยงด้วยครับ มีหลายคนบอกผมครับ ท่านประธานฯ ว่า ตัวตายไม่กลัว

กลัวครอบครัวลำบากครับ เพราะทำไมกลัวครอบครัวลำบากครับ ท่านประธานฯ เพราะถ้าตัวเองเป็นอะไรไปครอบครัวไม่มีหลักประกันครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายที่จะเข้ามาดูแลสิทธิประโยชน์ในส่วนนี้เป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธานฯ

อีกประการหนึ่งครับ จากที่ผมได้มีโอกาสทำงานในคณะกรรมการก็ทราบว่า กองทัพที่เข้มแข็งนั้นอยู่ที่กำลังพลชั้นผู้น้อยครับ ท่านประธานฯ เพราะเป็นกำลังส่วนใหญ่ของกองทัพครับถามว่าทุกวันนี้ทหารชั้นผู้น้อย ถ้าเทียบกับตำรวจเป็นอย่างไรครับท่านประธานฯ ผู้บัญชาการนี้ไม่มีปัญหาครับ ผู้บังคับหมวดหรือหมู่ ไม่มีเงินประจำตำแหน่งครับ ท่านประธานฯ ในขณะที่ตำรวจมีครับ แล้วท่านประธานฯ ลองคิดดูครับว่า เป็นผู้บังคับหมวด หมู่ซึ่งเป็นหัวหน้าเขาไม่มีเงินประจำตำแหน่ง เงินพอ ๆ กับผู้ที่อยู่ในบังคับบัญชา แต่ว่าความรับผิดชอบสูงกว่ามากก็ไม่เป็นธรรมนะครับ ตำรวจมี ทหารไม่มีครับ เพราะฉะนั้นในการศึกษานั้นก็จึงมีการเสนอว่า ผู้บังคับกำลังในระดับที่เป็นหมวด หมู่ก็ควรจะมีเงินประจำตำแหน่งและอื่น ๆ อีกนะครับ อันนี้ผมเพียงแต่ยกเป็นตัวอย่างครับ ท่านประธานฯ ว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์กับกองทัพไทยอย่างมากนะครับ เพราะว่าจะสร้างขวัญกำลังใจกับทหารชั้นผู้น้อยซึ่งเป็นกำลังพลส่วนหลัก แล้วก็สร้างหลักประกันให้กับผู้ที่จะต้องไปเสี่ยงภัยว่า ถ้าตัวเองพิการก็มีเงินที่จะดูแลตัวเอง และอาจจะช่วยเหลือครอบครัวได้บ้าง-----



ความดีใจนี้ผมก็ดีใจมากขึ้นครับท่านประธานฯ เมื่อผ่านมามาก ๑ เดือนครับ ก็ได้มีการยกร่างกฎหมาย ๕ ฉบับ เสนอผ่านสภาแห่งนี้และก็เสนอไปยังรัฐบาล และความดีใจผมก็ขึ้นไปถึงจุดสูงสุดครับท่านประธานฯ เมื่ออีกเดือนหนึ่งถัดมา ก็คือ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ นี้ละครับ ก็ด้วยความกรุณาของท่านรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมก็ได้เสนอกฎหมาย ๕ ฉบับ ผ่านสภากลาโหมครับ กรกฎาคมนี้ครับท่านประธานฯ ผ่านสภากลาโหมเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี จากนั้นความกังวลใจของผมก็มีเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ๆ ครับท่านประธานฯ เมื่อทหารผ่านศึกถามว่าเรื่องคืบหน้าไปถึงไหน ตอบไม่ได้ครับ ก็ผ่านมาร้อย ๆ ครับท่านประธานฯ ก็ลืมนมาเรื่อยครับ จนมีหลายท่านบอกผมว่าสงสัยตุลาคมต้องมีดีเคย์ (D - day) ไปปีนทำเนียบฯ บ้าง แต่ก็ให้กำลังใจกันครับว่าอย่างไร ๆ รัฐบาลก็คงจะช่วยดูแลกฎหมายนี้ก็น่าดีใจครับ ๘ ตุลาคม คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ แต่ให้ความเห็นชอบบนเงื่อนไขครับว่า เรื่องเงินเดือนที่จะปรับให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยนี้ เงินประจำตำแหน่ง ผู้บังคับฯ ทั้งหลายนี้ นะครับของชั้นผู้น้อยนี้ต้องให้คณะกรรมการเงินเดือนพิจารณาด้วย ตรงจุดนี้ละครับก็เลยทำให้ยังกังวลใจหนักครับท่านประธานฯ เวลาผ่านมาตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม จนถึงวันนี้ครับ วันนี้ก็ ๒๔ ตุลาคมครับท่านประธานฯ คณะกรรมการเงินเดือนก็ไม่ได้ประชุมแล้วก็ยังไม่มีการว่าจะประชุม ทางกฤษฎีกาก็บอกยังพิจารณาไม่ได้ ถ้าบัญชีเงินเดือนทั้งหลายนี้หรือเงินประจำตำแหน่งนี้คณะกรรมการเงินเดือนยังไม่พิจารณา ก็พิจารณาไม่ได้ ก็ยังกังวลใจใหญ่ครับท่านประธานฯ ตอนที่กฎหมายรัฐธรรมนูญผ่าน บอกว่าให้เสนอเรื่องเกี่ยวกับการเงินได้ถ้าท่านนายกฯ เห็นชอบ ทางคณะทำงานที่เป็น สนช. ด้วยกันนะครับ ก็พยายามรวบรวมรายชื่อบุคคลที่เห็นด้วย รวบรวมได้ถึง ๑๓๑ ท่านนะครับ เพื่อเสนอกฎหมาย ๕ ฉบับนี้ไปให้นายกรัฐมนตรีเห็นชอบเพื่อให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาได้ อย่างน้อยก็เป็นหลักประกันว่าคณะกรรมการเงินเดือนหรือกฤษฎีกาซึ่งก็ยังมีหลักประกันว่านายกฯ เห็นชอบ เราพิจารณาได้ก็ยังดีครับท่านประธานฯ ต่อไปนี้ผมก็เลยจะถามผ่านท่านประธานฯ ไปถึงท่านรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมครับ ผู้มีเมตตาธรรม ๒ คำถามรวดครับท่านประธานฯ



คำถามที่ ๑ ครับ รัฐบาลจะดูแลกฎหมาย ๕ ฉบับนี้ให้เข้าสภาได้ทันต้นเดือน พฤศจิกายน อย่างช้ากลางพฤศจิกายนได้ไหมครับ เพราะว่าถ้าหลังจากนี้ดูทำทางกฎหมาย จะไม่ทันครับ

คำถามที่ ๒ ครับเพื่อให้สบายใจขึ้นครับ กฎหมายที่เสนอโดย สนช. นั้น ได้เสนอไปยังรัฐบาลแล้วนี้ท่านนายกฯ ช่วยให้ความเห็นชอบหน่อยได้ไหมครับ อย่างน้อย ก็มีหลักประกันว่ามีฉบับที่เสนอ โดย สนช. นี้เป็นหลักประกันว่าจะทำให้เราได้พิจารณา กฎหมาย ๕ ฉบับนี้ครับ ก่อนที่ท่านจะตอบนะครับ ผมขอพูดอีกครั้งหนึ่งว่ามีหลายคน พูดกับผมครับ โดยเฉพาะทหารชั้นผู้น้อยและทหารผ่านศึกผู้พิการว่า ในยุคทหารยังทำอะไร ให้ทหารไม่ได้แล้วจะไปหวังพึ่งยุคไหนครับ เพราะฉะนั้นผมเลยฝากคำถาม ๒ คำถาม ต่อท่านรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมผ่านท่านประธานฯ ด้วยครับ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ มีเวลาสำหรับ  
กระตู่ี่อีก ๑๕ นาทีครับ

พลเอก บุญรอด สมทัสน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเอก บุญรอด สมทัสน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง  
กลาโหม ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระตู่ี่ถาม เรื่อง  
ความคืบหน้าในการดำเนินการเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิกำลังพลใน  
กองทัพไทย จำนวน ๕ ฉบับว่า รัฐบาลจะดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อ  
สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ทันภายในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้หรือไม่ อย่างไร

กระผมขอตอบกระตู่ี่ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติอย่างนี้ครับ  
กระทรวงกลาโหมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของกำลังพล  
ในกองทัพไทย จำนวน ๕ ฉบับคือ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง  
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหาร  
พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....  
ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติ  
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยส่งไปยังสำนักเลขาธิการ  
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการกั่นกรองเสนอเรื่องต่อ  
คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และต่อมาคณะรัฐมนตรีก็ได้  
ประชุมปรึกษากันเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคมที่ผ่านมาและมีการลงมติอนุมัติหลักการ  
ร่างพระราชบัญญัติ ๕ ฉบับดังกล่าวตามที่กระทรวงกลาโหมเสนอ และให้ส่งสำนักงาน  
คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการตรวจพิจารณาของ  
คณะกรรมการกฤษฎีกาอย่างไรก็ตาม กระทรวงกลาโหมได้ดำเนินการเร่งรัดเกี่ยวกับเรื่อง  
พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และจะพยายามดำเนินการให้ทันตามกรอบเวลาเพื่อ  
เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป ในโอกาสนี้กระผมใคร่ขอขอบคุณ  
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่มีความเป็นห่วงเป็นใยต่อทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหาร



ชั้นผู้น้อยและทหารผ่านศึกผู้พิการจากการสู้รบที่จะได้รับประโยชน์จากราชบัญญัติสิทธิกำลังพลของกองทัพไทยในครั้งนี้นี้ครับ สำหรับคำถาม ๒ คำถามผมคงตอบไปแล้วในเรื่องแรกนะครับว่า รัฐบาลจะดูแลกฎหมายฉบับนี้ในเดือนหน้าได้ทันหรือไม่ ซึ่งตอบไปแล้วว่าจะพยายามดำเนินการให้ทันตามกรอบเวลาครับ ส่วนคำถามที่ ๒ ก็จะรับเรื่องนี้อย่างครบถ้วน ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ ยังมีเวลาเหลืออีก ๑๕ นาทีครับ เชิญผู้ตั้งกระทู้ถามต่อเนื่องได้อีก ๑ ครั้งครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ คือมีคนฝากถามไปทอดหนึ่ง ผมก็ถามไปอีกทอดครับท่านประธานฯ ครับ คือมีคนฝากผมถามว่า กรณีย้ายหรือตั้งคณะกรรมการสอบท่านรองปลัดกระทรวงทำได้อย่างรวดเร็วก็เลยถามว่ากฎหมาย ๕ ฉบับนี้จะเร่งรัดอย่างรวดเร็วได้ไหมครับท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าตอนนี้ยังไม่ขยับไปไหนเลยครับ หลังจากออกจาก ครม. แล้ว กรรมการเงินเดือนก็ยังไม่พิจารณา กฤษฎีกาก็พิจารณาไม่ได้ ผมกลัววันที่สุดท้ายรัฐบาลก็จะบอกว่า ขอโทษเวลาหมดแล้ว ทำอย่างไรจะให้มันใจได้บ้างครับว่า ๕ ฉบับนี้จะเข้าสภาได้แน่ ๆ ทัน กลางเดือนพฤศจิกายนก็ยินดีครับท่านประธานฯ ครับ พอจะยืนยันได้บ้างไหมครับท่านประธานฯ ครับ ผมถามผ่านท่านประธานฯ ถึงท่านรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมเป็นครั้งสุดท้ายว่า ขอลางเดือนพฤศจิกายนได้ไหมครับ จาก ๒๔ ตุลาคมไปกลางพฤศจิกายน เพราะว่ามิฉะนั้นไม่ทันแน่นอนครับ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีครับ

พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียน  
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคงจะพูดได้ ๓ ที่นี้ว่าทางกระทรวงกลาโหมจะพยายาม  
เร่งรัดอย่างเต็มที่ เพราะว่าทางกระทรวงกลาโหมก็ตระหนักดีว่าผลประโยชน์ของ พ.ร.บ.  
ทั้ง ๕ ฉบับนี้ติดอยู่กับข้าราชการของกระทรวงกลาโหมเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการ  
ชั้นผู้น้อย ที่ท่านคิดใจเรื่องความรวดเร็วในการดำเนินการ ๒ กรณีนั้น ก็ขอเรียนว่ากรณีแรก  
นี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเงินและเป็นอำนาจที่ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะพิจารณา  
กับผู้บังคับบัญชาของผมก็คือท่านนายกรัฐมนตรีได้โดยตรง แต่เรื่อง พ.ร.บ. ทั้ง ๕ ฉบับนี้  
เกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง ก.พ.ร. ก็ดี ทางกระทรวงการคลัง  
งบประมาณอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงมีปัญหาข้อขัดข้องอย่างที่ทราบกันอยู่แล้ว  
อย่างไรก็ตาม ขอยืนยันอีกครั้งหนึ่ง ๓ ที่นี้ว่าผมจะพยายามเต็มที่ในเรื่องนี้ จะพยายามให้ทัน  
ภายในกรอบเวลาที่กำหนดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา  
กระทู้ถามทั่วไปที่ ๑ นะครับ ขอประทานโทษ กระทู้ที่ ๓ ที่เราขออนุญาตขึ้นมาก่อนนะครับ  
ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง ความคืบหน้าโครงการก่อสร้างศูนย์บริหาร  
กิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ คุณวินัย ธรรมะอนุ เป็นผู้ตั้งคำถามต่อ  
นายกรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวินัยครับ  
นายวินัย สมะอุณ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอขอบคุณ  
ท่านประธานฯ กระผม นายวินัย สมะอุณ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่บรรจุระเบียบวาระ  
กระทู้นี้เข้ามาสู่การประชุมในวันนี้ และต้องขอโทษท่านรัฐมนตรีด้วยที่ท่านต้องมาตอบ  
กระทู้ของผมติดต่อกันถึง ๒ อาทิตย์ แล้วก็ทราบว่ามารอนานเสียด้วย อยากจะเรียนให้ทราบ  
ว่าส่วนที่ผมนำกระทู้นี้มาถามก็ไม่ได้มาถามเพื่อจับผิดหรือว่าถามเพื่อบิบบิ้นแต่ประการใด  
นะครับ แต่ผมก็ถูกถามมาจากประชาชนเช่นเดียวกันว่าทำไมถึงเงียบหายไปอย่างนี้ ทำไม  
โครงการที่รัฐบาลลงมติแล้ว ครม. ลงมติเรียบร้อยแล้วในการสร้างศูนย์ดังกล่าวนี้แล้วก็ได้  
สร้างกันมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่ยังไม่เสร็จเรียบร้อย การดำเนินงานก็เป็นไปตามเป้าหมายของ  
คณะรัฐมนตรีทุกประการ แต่ก็ยังไม่แล้วเสร็จตามโครงการนั้น ผมก็ต้องทำหน้าที่ในฐานะที่  
อยู่ในสภานี้ก็ต้องนำมาเรียนถามท่านรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าว อยากจะเรียนให้ทราบ  
นึกหนึ่งว่าปฐมเหตุหรือเหตุผลในการที่สร้างศูนย์ดังกล่าวนี้เป็นเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับ  
ความมั่นคงอันเนื่องมาจากเรื่องของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งผมคงจะไม่ระบุดตัวของบุคคล  
ที่เกี่ยวข้องกับราชการในช่วงนั้น แต่ว่าคณะรัฐมนตรีในช่วงนั้นได้มีมติมอบให้รัฐมนตรี  
ท่านหนึ่งไปพบกับจุฬาราชมนตรี ซึ่งตอนนั้นจุฬาราชมนตรีก็คือนายประเสริฐ มะหะหมัด  
ผมเป็นเลขาธิการของจุฬาราชมนตรี แล้วก็ก็เป็นเลขาธิการของคณะกรรมการกลางอิสลาม  
แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพราะเรายังใช้กฎหมายอิสลาม เราใช้ พ.ร.บ. การบริหารองค์กร  
ศาสนาอิสลามฉบับเดิมไม่เหมือนกับฉบับในปัจจุบันนี้ -----

สิ่งที่ กรม. ได้มอบให้ผู้แทนของ กรม. ซึ่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ท่านหนึ่งมาคุยกับท่าน จุฬาราชมนตรีในวันนั้น เราก็คุยกัน ๔ คนครับ ทางรัฐมนตรีก็มากับปลัดมหาดไทย ๒ คน แล้วกระทบกับท่านจุฬาราชมนตรี ๔ คนก็มานั่งปรารภกันว่า เราจะแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างไร ซึ่งในช่วงดังกล่าวนั้นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการแก้ไข ปัญหาภาคใต้ นั่นก็คือเป็นช่วงที่การเมืองนำการทหารภายใต้คำสั่งคณะรัฐมนตรี ๖๖/๒๓ เริ่มดำเนินการขึ้นมา เราก็เสนอกันมาคุยกันแล้วก็ลงมติกันว่า คงจะใช้วิธีการ ในบางรัฐบาลที่ทำกัน โดยการปราบปรามอย่างรุนแรง อย่างสุดขั้วนั้นคงไม่ได้หรอก เพราะนี่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ และมนุษย์ที่อยู่ในพื้นที่ก็เป็นมนุษย์ไทย เป็นเจ้าของ ประเทศเช่นเดียวกัน มีสิทธิเสรีภาพทุกประการเท่าเทียมกับคนไทยทุกประการ เพราะฉะนั้น เราก็เสนอกันว่า การแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ของจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นจำเป็นที่จะต้อง แก้ด้วยสันติวิธี สมัยนั้นไม่ใช่คำว่า สันติวิธี แต่ผมขอยืมคำในสมัยปัจจุบันเอามาใช้เพื่อ สื่อความหมายของการปรองดองในวันนั้นก็คือ เราเสนอว่าลงมติกันว่าใน ๔ คนของเราว่า น่าจะมีการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะสันติวิธีเท่านั้น แต่จะใช้วิธีรุนแรงอะไรไม่ประสบผลสำเร็จ อย่างแน่นอน ก็มานั่งคุยกันต่อไป นั่งปรึกษากันต่อไปว่า ถ้าอย่างนั้นเราจะทำอะไรสัก อย่างหนึ่งที่เขาจะเข้าใจว่า รัฐบาลไม่ใช่ใช้วิธีรุนแรง ซึ่งในขณะที่เดียวกันนั้นในช่วงนั้นเป็น ช่วงที่มีข่าวอยู่ ๒ ข่าวที่ผมอยากจะเรียนให้สภาและท่านรัฐมนตรีได้รับทราบและท่าน ประธานฯ ได้รับทราบว่า ข่าวรุนแรงที่สุดซึ่งผมได้พูดในสภานี้มาครั้งหนึ่งในยุคนั้นว่า เป็นข่าวที่ปลุกกันขึ้นมาว่า มุสลิมเดินทางไปทำฮัจญ์เพื่อไปแอบประชุมเพื่อวางแผน แยกดินแดน นั่นเป็นข่าวที่กำลังเกิดขึ้นโดยการที่ผู้ไม่หวังดีต่อประเทศชาติได้พยายาม กุสร้างขึ้นมา และอีกข่าวหนึ่งก็ออกมาพร้อม ๆ กันนั่นก็คือเขาบอกว่า มุสลิมเวลาไปของ บประมาณจากต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศมุสลิมด้วยกันก็จะไปโอดโอย แล้วก็ไป ร้องทุกข์ว่าถูกรัฐบาลไม่จริงใจ ถูกรัฐบาลรังแก ไม่มีความจริงใจต่อประชาชนมุสลิม เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาใหญ่ที่เราต้องคุยกันในวันนั้น แล้วก็ลงมติกันว่า ในช่วงเดียวกันนั้นแหละก็มีการก่อสร้างพุทธมณฑลขึ้นมา นะครับ พวกเราก็คิดกันขึ้นมาว่า ท่านจุฬาราชมนตรีก็เสนอว่า ถ้าอย่างนั้นสร้างพุทธมณฑลมาให้มุสลิมด้วยก็แล้วกัน



ท่านก็ลืมว่าคำว่า พุทธมณฑล สำหรับคนที่นับถือศาสนาพุทธนะครับ ท่านก็พูดออกมาอย่างชนิดที่เรียกว่า ท่านก็พูดด้วยความจริงใจ ท่านก็บอกว่าขอให้สร้างพุทธมณฑลให้แก่มุสลิมด้วย ซึ่งเป็นความบริสุทธิ์ใจที่ออกมาจากผู้แก้ไขปัญหาภาคใต้ในตอนนั้น เพราะฉะนั้นการแก้ไขปัญหาภาคใต้ ในตอนนั้นถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีได้ย้อนหลังไปดูแล้วตรงนั้นเป็นการแก้ไขปัญหาระยะที่เกิดขึ้นมาสืบต่อจากรัฐบาลชุดก่อน ๆ นี้ ก็คือเราได้แก้ไขปัญหาทางวัฒนธรรม สร้างความเข้าใจในทางวัฒนธรรมต่าง ๆ สร้างความเข้าใจในระหว่างคนที่นับถือศาสนาต่างกัน ในฐานะที่ว่าเป็นสังคมพหุนิยม พหุวัฒนธรรมนี้เราก็มีการศึกษาหรือกันว่าแล้วปัญหาอะไรบ้างที่เกี่ยวกับศาสนาของอิสลาม ซึ่งเพื่อนที่ไม่ได้เป็นมุสลิม โดยเฉพาะข้าราชการไม่เข้าใจ เราก็พยายามที่จะทำปัญหานี้ขึ้นมาแล้วก็หาคำตอบขึ้นมาเพื่อให้ทางราชการได้เข้าใจ แล้วสิ่งหนึ่งที่เราคิดกันขึ้นมาก็คือว่า ในเมื่อเป็นอย่างนี้ก็ควรจะต้องมีการสร้างวัตถุถาวรที่เป็นสัญลักษณ์ประการหนึ่งที่แสดงถึงความจริงใจของรัฐบาลแล้วก็ของประชาชนร่วมชาติด้วยกัน เขาถามดิฉันว่าถ้าอย่างนั้นก็ขอตั้งศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลาม เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า ในการสร้างศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามเป็นศูนย์ที่ต้องการจะเป็นที่สำหรับจัดงานประเพณี งานวัฒนธรรมของอิสลามอยู่งานหนึ่งนั่นก็คือ เราเรียกกันว่างานเมาลิดกลางแห่งประเทศไทย เราสร้างอันนี้ขึ้นมาก็เพราะเหตุว่างานเมาลิดกลางแห่งประเทศไทยนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จไปเป็นองค์ประธานมาตั้งแต่ปีแรกมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ก็ฟ้าชายพระองค์ท่านทรงเสด็จมาแทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ก็เป็นมาหลายปีแล้ว -----

เพราะฉะนั้นในจุดเหล่านี้เราต้องการที่จะแสดงออกมาให้เห็นว่าที่จริงแล้วรัฐบาลมีความจริงใจต่อประชาชน ต้องการที่จะประกาศให้แก่ชาวโลกแล้วก็ต่างประเทศทั้งหลายที่เป็นประเทศมุสลิมว่าถ้าใครจะไปบอกเพื่อไปหาเงินมาเพื่อนำเอาข้อมูลเท็จ ๆ เหล่านี้ไปหาเงินมาขออย่าได้ถือสาในสิ่งเหล่านี้ อย่าได้มีการเชื่อเพื่อเป็นการสร้างน้ำหนัก เพราะฉะนั้นเราก็มีการก่อสร้างศูนย์ที่วางนี้ออกมา แล้วก็รายละเอียดของการสร้างศูนย์นโยบายต่าง ๆ ผมคงจะไม่พูด เพราะพูดออกไปแล้วก็กลัวจะซ้ำซ้อนกับที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องชี้แจงให้ที่ประชุมนี้รับทราบ ดังนั้นผมก็จะขอถามเพียงอย่างเดียวเท่านั้นเองว่า ในเมื่อศูนย์นี้ได้เริ่มสร้างกันไปแล้วโดยเหตุผลต่าง ๆ ที่ผมได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็หยุดชะงักไปนานพอสมควร ทางรัฐบาลได้มีความคิด ได้มีมติ ได้มีแนวทางที่จะก่อสร้างให้แล้วเสร็จไปตามโครงการ ก็เป็นมติของ ครม. ถ้าหากว่าเป็นความเห็นส่วนตัวของรัฐมนตรี ผมอาจจะมองว่าเมื่อไม่มีเงินก็ไม่ต้องทำ แต่นี่มติของ ครม. นี้เป็นศักดิ์ศรีของคณะรัฐบาลในชุดนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ามีจำเป็นจะต้องมาเรียนถามว่าแล้วเมื่อไรจะสร้างต่อให้แล้วเสร็จ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถาม เรื่อง ความคืบหน้าโครงการก่อสร้างศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ ก่อนที่ผมจะได้นำเรียนในรายละเอียดเพื่อเป็นการตอบกระทู้ นั้น ขอกราบเรียนว่าถ้าเรา มาพิจารณาถึงส่วนที่เป็นสถาบันหลักของชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ส่วนโครงสร้างการปกครอง ประเทศในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ในส่วนนี้ได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ว่า พระมหากษัตริย์นั้นทรงเป็นพุทธมามะกะ ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก ในส่วนบทบัญญัติ ส่วนนี้ พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชกรณียกิจในการทำงานบำรุงศาสนาทุกศาสนา

ในประเทศไทย ที่ผมต้องกราบเรียนในส่วนนี้ต่อท่านประธานเพื่อให้เห็นว่าสถาบันหลักของชาติทั้ง ๓ สถาบันนั้นมีความเชื่อมโยง แล้วก็มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันที่จะเป็นจุดศูนย์รวมของพี่น้องคนไทยทั้งประเทศนำไปสู่เพื่อชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อสถาบันทั้ง ๓ สถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาทุกศาสนาด้วย แล้วก็เป็นการเชื่อมโยงถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วย ในส่วนของศาสนาอิสลามซึ่งเป็นศาสนาที่มีผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นอันดับ ๒ ของประเทศรองจากศาสนาพุทธ รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญสนับสนุนและส่งเสริมศาสนาอิสลามด้วยดีมาโดยตลอด จากการใช้ที่มีพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งในส่วนนี้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม เป็นองค์กรหรือเป็นกลไกอันสำคัญของรัฐบาลในการที่จะรองรับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และในขณะเดียวกันเพื่อที่จะให้เห็นว่าทางรัฐบาลนั้นได้ให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนกิจการของศาสนาอิสลาม จึงได้กำหนดให้มีการดำเนินงานตามโครงการที่สำคัญโครงการหนึ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจการศาสนาอิสลาม ก็คือโครงการก่อสร้างศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติ และยกระดับโครงการนี้ขึ้นเป็นโครงการเฉลิมพระเกียรติในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๙ นั่นคือที่มาที่สำคัญ และในขณะเดียวกันทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ได้ทรงพระราชทานนามโครงการนี้ว่าโครงการที่จัดตั้งเป็นศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งถือเป็นนามอันเป็นมงคลยิ่งในโอกาสอันเป็นมหามงคลเฉลิมพระเกียรติดังกล่าว ภายใต้ชื่อศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ-----



จากที่ไปที่มาของเรื่องดังกล่าวนั้นผมจึงขออนุญาตที่จะตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติซึ่งได้ถามว่ารัฐบาลจะเริ่มจัดงบประมาณต่อเนื่องในโครงการก่อสร้าง ศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ได้เมื่อไร ต่อประเด็นคำถามดังกล่าวมีข้อเท็จจริงที่ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ดังต่อไปนี้ครับ โครงการนี้ได้ดำเนินงานมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ โดยมีขั้นตอนที่ดำเนินการมาแล้ว ตั้งแต่เริ่มต้นดังต่อไปนี้ครับ

ในส่วนแรก ท่านจุฬาราชมนตรี ขออภัยชื่อท่านนะครับในสมัยนั้นตามที่ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้นำเรียนไปแล้วคือ ท่านประเสริฐ มะหะหมัด ได้ขอให้ทาง รัฐบาลได้จัดสร้างสถานที่ประชุมเพื่อที่จะรองรับการจัดงานเมาลิดกลาง ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้ พี่น้องชาวไทยมุสลิมได้มีสถานที่ที่จัดงานของตนเองขึ้นมาเป็นสัดส่วน แล้วในขณะเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยก็ได้เป็นผู้เสนอความต้องการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๓ ต่อจากนั้นคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๓ เห็นชอบ ให้จัดหาที่ราชพัสดุและงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่ประชุมจัดงานเมาลิดกลาง แล้วก็ได้ มอบให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการร่วมกับกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณ ผลเป็นประการใดให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองจึงได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี แล้วก็เห็นว่าโครงการก่อสร้างสถานที่ ดังกล่าวควรเป็นประโยชน์ด้านการบริหารกิจการศาสนาอิสลาม การอุปถัมภ์ศาสนาและ สอดคล้องกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้อีกส่วนหนึ่งด้วย จึงได้จัดทำโครงการก่อสร้างศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติขึ้น ซึ่งในส่วน โครงการนี้ประกอบด้วยการก่อสร้างอาคารหอประชุมจัดงานเมาลิดกลาง อาคารมัสยิด อาคารสำนักงานจุฬาราชมนตรีและหอสมุด อาคารบ้านพักจุฬาราชมนตรี อาคารที่พัก ผู้เดินทาง อาคารโรงอาหาร สนามอเนกประสงค์ สวนพักผ่อน และบ้านพักเจ้าหน้าที่ รวมเป็นงบประมาณที่ประมาณการไว้สำหรับโครงการนี้ทั้งหมด ๕๒๘ ล้านบาท ต่อจากนั้น กรมธนารักษ์และกระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบให้ใช้ที่ราชพัสดุ แขวงคลองสิบ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ในเนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ เห็นชอบหลักการ โครงการศูนย์บริหารกิจการศาสนา

อิสลามแห่งชาติ และได้อนุมัติให้ดำเนินการเฉพาะกิจกรรมที่จำเป็นเร่งด่วน ผมขออำนาจครับ  
ว่าอนุมัติให้ดำเนินการเฉพาะกิจกรรมที่จำเป็นเร่งด่วนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด  
โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามโครงการนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญไว้  
๕ ประการด้วยกันครับ

ประการแรก ให้ใช้เป็นสถานที่จัดประชุมงานมาลิดกลาง

ประการที่ ๒ ให้เป็นศูนย์กลางบริหารกิจการศาสนาอิสลามของ

จุฬาราชมนตรี

ประการที่ ๓ ให้เป็นศูนย์กลางการประสานงานหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการไป

ประกอบพิธีฮัจญ์

ประการที่ ๔ ให้เป็นศูนย์ประสานงานแลกเปลี่ยนข่าวสารและส่งเสริม

ความสัมพันธ์กับประเทศมุสลิมทั่วโลก

และประการสุดท้ายของวัตถุประสงค์ทำโครงการนี้มุ่งที่จะให้พี่น้องชาวไทยมุสลิม และประเทศมุสลิมได้เข้าใจเกี่ยวกับการอุปถัมภ์ศาสนาอิสลามของรัฐบาล นั่นคือ วัตถุประสงค์ของโครงการที่สำคัญทั้ง ๕ ประการ

สำหรับการดำเนินงานก่อสร้างตามโครงการได้แบ่งออกเป็นระยะ ๔ ระยะด้วยกัน ระยะที่ ๑ ได้กำหนดแผนไว้ให้ดำเนินการในปี พุทธศักราช ๒๕๓๗ ถึง ๒๕๔๔ กำหนดให้มีการก่อสร้างอาคารหอประชุม ถมดิน ปรับบริเวณ และสร้างรั้วรอบบริเวณ ในวงเงิน ๑๕๗ ล้านบาท สำหรับระยะที่ ๒ ในห้วงปีเดียวกันในปี ๒๕๓๘ ถึง ๒๕๔๔ คือ ถัดจากในระยะที่ ๑ ต่อจากนั้น ๒ ปี กำหนดให้มีการก่อสร้างอาคารสำนักงานจุฬาราชมนตรี และหอสมุด ก่อสร้างอาคารบ้านพักเจ้าหน้าที่ ดำเนินการสร้างสนามอเนกประสงค์ สร้างสวนพักผ่อนและระบบสาธารณูปโภคในวงเงิน ๘๐ ล้านบาท สำหรับระยะที่ ๓ กำหนดแผนไว้ในปี ๒๕๔๑ ถึง ๒๕๔๔ ก่อสร้างอาคารมัสยิดในวงเงิน ๕๑ ล้านบาท ซึ่งการกำหนดแผนปฏิบัติทั้ง ๓ ระยะ คือจากระยะที่ ๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ถึงระยะที่ ๓ ๒๕๔๔ ได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นเงิน ๓๒๘ ล้านบาท โดยได้ก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จถึง ๖ รายการด้วยกันครบ ที่ดำเนินการก่อสร้างไปแล้วตามแผนระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๓ กล่าวคือ ได้มีการก่อสร้างอาคารมัสยิดแล้วเสร็จ ก่อสร้างอาคารหอประชุมแล้วเสร็จ ก่อสร้างอาคารสำนักงานจุฬาราชมนตรีและหอสมุดแล้วเสร็จ ก่อสร้างอาคารบ้านพักเจ้าหน้าที่ ก่อสร้างสนามอเนกประสงค์ สวนพักผ่อน ระบบสาธารณูปโภค และก่อสร้างรั้วรอบบริเวณ จะเห็นได้ว่าตามแผนที่กำหนดแผนงานก่อสร้างไว้ทั้ง ๓ ระยะนั้น ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารหลักที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบศาสนกิจและการประชุมศึกษาเรียนรู้ได้ดำเนินการแล้วเสร็จสามารถใช้ทำกิจกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติตามที่กำหนดไว้ สำหรับส่วนแผนการดำเนินการก่อสร้างในระยะที่ ๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ อนุมัติให้การก่อสร้างศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติ ซึ่งเป็นอาคารประกอบตามโครงการ คือส่วนที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องระยะที่ ๔ คือ อาคารที่พักผู้เดินทาง อาคารบ้านพักจุฬาราชมนตรี อาคารอเนกประสงค์ โรงครัว โรงอาหาร อาคารโรงเพาะชำ และอาคารโรงซ่อมเครื่องจักรกล



LIRT

ซึ่งในส่วนตามแผนระยะที่ ๔ นั้นจะต้องใช้เงินงบประมาณประมาณ ๑๗๐ ล้านบาท หากพิจารณาตามแผนการก่อสร้างในระยะที่ ๔ แล้ว จะเห็นได้ว่าอาคารต่าง ๆ ที่จัดไว้ในระยะที่ ๔ นั้นจะเป็นเพียงอาคารประกอบเพื่อสนับสนุนมิให้ส่งผลกระทบต่อสถานที่ประกอบศาสนกิจหรือการประชุมศึกษาเรียนรู้ แล้วในส่วนอาคารบ้านพักจุฬาราชมนตรีจะถูกจัดไว้ในระยะที่ ๔ แต่ก็ได้มีการปรับปรุงอาคารสำนักงานจุฬาราชมนตรีที่ก่อสร้างตามแผนระยะที่ ๒ เพื่อใช้เป็นห้องรับรองของท่านจุฬาราชมนตรีไว้แล้ว อันนี้เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ทั้ง ๔ ระยะ การดำเนินการในส่วนที่ ๑ ถึง ๓ นั้นก็สามารถที่จะใช้ประกอบศาสนกิจได้ค่อนข้างจะสมบูรณ์ สำหรับส่วนระยะที่ ๔ นั้นก็คงจะเป็นส่วนที่จะเติมเต็มเพื่อความสมบูรณ์ของโครงการ -----

- ๖๘/๑

เพราะฉะนั้นในส่วนของการขอตั้งงบประมาณระยะที่ ๔ นั้นทางหน่วยผู้รับผิดชอบคือกระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครองก็ไม่ได้นั่งนอนใจได้ดำเนินการหรือขอตั้งงบประมาณก่อสร้างอาคารที่เหลือของระยะที่ ๔ ไว้ในงบประมาณปกติตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๑ เป็นต้นมาครับ แต่เนื่องจากมีปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับฐานะการคลังของประเทศที่ดี เช่น ในช่วงที่มีปัญหาเรื่องค่าเงินบาท ประกอบกับประเทศประสบวิกฤติทางเศรษฐกิจและภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างกว้างขวาง จึงทำให้มาตรการในการบริหารงบประมาณนั้นมีข้อจำกัดนะครับ เมื่อกรณีเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะเจียดจ่ายงบประมาณไปดำเนินการ โดยให้กระทรวงมหาดไทยจัดลำดับความสำคัญของอาคารที่ค้างอยู่ และควรขอรับการสนับสนุนงบประมาณในรายการซึ่งมีใช้งบประมาณปกติ ผมขออนุญาตเรียนว่าถ้าเราจะขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามแผนการดำเนินการระยะที่ ๔ ในงบประมาณปกติแล้วจะมีข้อจำกัดในกรอบวงเงินงบประมาณ โดยเฉพาะในส่วนของการปกครองที่จะมีการก่อสร้างตามโครงการนี้ ซึ่งในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ ถ้าดูข้อเท็จจริงนะครับ กรมการปกครองได้งบประมาณปกติทั้งหมด ๒๒,๑๗๒ ล้านบาท แต่ในงบประมาณส่วนนี้นะครับจะมีงบลงทุนเพียง ๘๔๗ ล้านบาท คิดเป็น ๓ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ แม้แต่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ก็ได้รับงบประมาณ ๒๓,๕๗๘ ล้านบาท มีงบลงทุนเพียง ๑,๑๑๕ ล้านบาท ก็คิดเป็นประมาณ ๔ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ จะเห็นได้ว่า งบลงทุนของกรมการปกครองเองก็ได้รับการจัดสรรค่อนข้างน้อยแล้วก็ไม่เพียงพอต่อการที่จะขอรับการสนับสนุนเพื่อก่อสร้างซ่อมแซมในส่วนที่เป็นความจำเป็นอื่น ไม่ว่าจะเป็นที่จะต้องให้บริการแก่พี่น้องประชาชนในเรื่องการก่อสร้างอาคารที่ว่าการอำเภอที่ชำรุดทรุดโทรม ซึ่งเป็นแผนงานที่สำคัญส่วนหนึ่งของกรมการปกครอง จึงมีความจำเป็นต้องปรับวิธีการขอรับงบประมาณดังกล่าวแล้ว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อความรอบคอบและความเป็นประโยชน์แห่งวัตถุประสงค์จึงสมควรที่จะได้ข้อมูลจากการใช้อาคารสถานที่ของศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ ครับ ซึ่งในปีนี้ได้กำหนดให้ใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่จัดงานเมาลิดกลางแห่งประเทศไทยขึ้นมานะครับ ซึ่งจะจัดในเดือนพฤศจิกายน ในส่วนนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะเป็นที่มาของข้อมูลนำไปสู่การที่จะ

เสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณที่จะดำเนินการตามแผนงานตามระยะที่ ๔  
ต่อไป ถ้าเผื่อว่าการจัดงานมาลิดกลางปีนี้โดยใช้สถานที่ตามโครงการดังกล่าว เห็นว่า  
มีส่วนหนึ่งส่วนใดที่ขาดตกบกพร่องไป ผมเชื่อเหลือเกินครับว่า ทางรัฐบาลเองคงจะ  
ไม่มองข้ามส่วนนั้น เพื่อที่จะให้การจัดงานมาลิดกลางซึ่งถือว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุด  
ประจำปีนั้น ได้มีความสมบูรณ์ในส่วนขององค์ประกอบตามโครงการทั้งหมดที่ยังไม่ได้  
ดำเนินการครับ ทั้งหมดดังกล่าวนี้จะเห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงาน  
ตามโครงการนี้อย่างต่อเนื่องโดยตลอด เพียงแต่ว่าในส่วนขององค์ประกอบที่จะ  
เป็นส่วนที่จะเสริมให้โครงการนี้มีความสมบูรณ์นั้นยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ  
แผ่นดิน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นรัฐบาลเองก็เชื่อเหลือเกินครับว่า ภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าวนี้สมควร  
ได้รับการดูแลแก้ไขเพื่อที่จะส่งเสริมกิจการศาสนาอิสลามซึ่งถือเป็นเป้าหมายหรือเป็น  
วัตถุประสงค์หนึ่งของรัฐบาลนะครับ ให้ดำเนินการไปตามแผนงาน โครงการดังกล่าว  
ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสมตามทีโครงการนี้เป็น โครงการเฉลิมพระเกียรติแห่งองค์  
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในโอกาสอันเป็นมหามงคลด้วยครับ ผมขออนุญาต  
นำเรียนข้อมูลต่อท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายจรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ยังมีเวลาอีก ๒ นาทีเศษ ท่านจะมีอะไรซักถามต่อเรื่องใหม่ครับ

นายวินัย สมะออน : ก็คงไม่มีครับท่านประธานฯ เป็นแต่เพียงว่า ขอบคุณฯลฯ รัฐมนตรีเป็นอย่างสูงที่ยังให้ความสำคัญต่อการก่อสร้างศูนย์ แล้วผมก็มีความเห็นอกเห็นใจรัฐบาลมาโดยตลอดที่ว่าค่อนข้างจะมีเงินน้อย แต่อย่างไรก็ตามถึงจะอย่างไรเราก็คงจะไม่เข้าไปบีบบังคับอะไรทั้งสิ้นกับรัฐบาลไม่มีการเรียกร้องอะไรทั้งนั้น เป็นแต่เพียงว่าถ้าหากว่ามีโอกาสอย่างไรเร็ว ๆ นี้ก็อยากจะให้รัฐบาลทำให้เสร็จ ทั้งนี้เพราะว่าเวลาเราจัดงานมาลิดกลางที่นั่น จะมีประเทศต่าง ๆ ที่เป็นมุสลิมไปกันทุกประเทศเลยครับ ในเมื่อเขาไปแล้วเขาก็จะเห็นว่ารัฐบาลเขาก็ให้ความสนใจต่อมุสลิมอย่างดี เพราะฉะนั้นในเมื่อกลุ่มปฏิกิริยาทั้งหลาย เวลาเขาจะเข้าไปสร้างความเข้าใจผิด ทางรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ที่เขามาในงานนี้ เขาก็จะได้คัดค้านได้ว่าสิ่งนั้นไม่เป็นความจริงเลย เพราะที่จริงแล้วมุสลิมกับประเทศชาติและต่อรัฐบาลนั้นก็มีความสัมพันธ์กันมาโดยตลอด ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างสูง ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายจรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณากระทู้ถามของคุณวินัย สมะออน ก่อนจะถึงกระทู้ถามถัดไป อยากจะขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกฯ ได้กรุณาอยู่ช่วยกันพิจารณาจะมีเรื่องที่ท่านเพื่อนสมาชิกฯ ขออนุญาตเลื่อนไปหลายรายจะเหลือชนิดเดียว วันพฤหัสบดีจะได้สะดวกกัน

กระทู้ถามสุดท้ายวันนี้คือ เรื่อง ปัญหาความปลอดภัยในการใช้บริการรถโดยสารสาธารณะคุณดวง อันตะไชย เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายจรัส กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณดวงครับ

นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สืบเนื่องมาจากความเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แม้จะมาจากต่างภูมิภาคก็ตาม พวกเราได้เห็นปรากฏการณ์ที่เป็นอุบัติเหตุรายวันที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร วันแล้ว วันเล่าไม่ได้ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่อาจที่จะปล่อยให้ปรากฏการณ์เหล่านั้นผ่านไป จึงได้ตั้งกระทู้ถามต่อรัฐบาล อย่างน้อยเราหวังว่ารัฐบาลจะได้ใช้โอกาสสภาแห่งนี้บอกประชาชนผ่านกระบวนการรัฐสภา อย่างน้อยจะทำให้กลไกที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเหล่านั้นได้เกิดการตื่นตัวในการแก้ไขปัญหา ท่านประธานฯ ครับ นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๑๘ สมัยรัฐบาล ฯพณฯ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้ออกพระราชกฤษฎีกาตั้ง ขสมก. หรือองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญก็คือเป็นสวัสดิการสำหรับผู้มีรายได้น้อย ไม่หวังผลกำไร อำนวยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ที่มาของการตั้งกระทู้ถามวันนี้คือ คำว่า ปลอดภัย ท่านประธานฯ ครับ เพราะในปัจจุบันนี้ได้เกิดอุบัติเหตุโดยเฉพาะรถโดยสารสาธารณะของขนส่งมวลชน หรือ ขสมก. เป็นรายวัน ขับรถเร็วบ้าง สภาพรถและอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน ผู้โดยสารยังไม่ได้ลงหรือขึ้นรถไม่เรียบร้อยก็ออก พูดจาไม่สุภาพ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สภาพปัญหาที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ นั้น เกิดขึ้นทุกวัน แทบไม่น่าเชื่อตั้งแต่วันแรก คือวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ผมยื่นกระทู้ถามวันนี้ วันนี้เวลา ๑๑.๕๘ นาที รถเมล์สาย ๖๔ ทับจักรยานยนต์เสียชีวิตอีกแล้วท่านประธานฯ ครับ นี่ผมเอาเฉพาะรายเล็ก ๆ นะครับ ถ้าย้อนกลับไปมีทุกวัน รายใหญ่ที่เป็นปัญหาก็คือ รายวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่อุบัติเหตุ ๑๔ คันรวด มีคำถามเกิดขึ้นต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่า รัฐบาลจะดำเนินการดูแลเรื่องนี้อย่างไร โดยเฉพาะรถโดยสารสาธารณะ

ประการที่ ๒ ผมจะให้เวลาท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงบอกพี่น้องประชาชนว่า รัฐบาลห่วงใย ไม่ได้มองเห็นเรื่องอุบัติเหตุเป็นเรื่องสนุกสนาน ระบบการดูแลความปลอดภัยในเรื่องของระบบประกันภัยเพื่อคุ้มครองผู้โดยสารเมื่อเกิดอุบัติเหตุ นั้น รัฐบาล

มีมาตรการในการดำเนินการอย่างไร ท่านประธานฯ ครับ ตัวอย่างของเหตุการณ์ใหญ่  
ในรอบ ๑ เดือน เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้น คือตัวสะท้อนให้เห็นว่าไม่ได้มีระบบ  
ในการดูแลประชาชนเลย รถ ๑๔ คัน ผู้ได้รับบาดเจ็บ ๑๔ คน พวกเขาเหล่านั้นต้อง  
กระเสือกกระสนไปฟ้องร้อง พวกเขาเหล่านั้นต้องมาร้องต่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

- ๓๐/๑

ประการที่ ๓ ผมเชื่อแน่ว่ารัฐบาลเองคงมีข้อมูลอยู่ในมือ เพราะโดยหลักของการบริหารจัดการเรื่องนี้ผมว่าไม่แตกต่างจากการบริหารจัดการการคมนาคมประเภทอื่น รัฐบาลมีการนำสถิติข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุมาใช้ในการวางแผนเพื่อจัดระบบนิรภัยภาคพื้น หรือไม่ว่าอย่างไร ถ้าได้ทำไปแล้ว ได้มีการประเมินหรือไม่ว่ามีปัญหาหรือประสบความสำเร็จอย่างไรหรือไม่ โดยเฉพาะการดำเนินการกับรถที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน หรือรถเมล์ขนาดเล็ก ที่พี่น้องประชาชนได้ร้องเรียนมายังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ผมจะขอประทานอนุญาตใช้เวลาตรงนี้ ให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้กรุณาตอบให้อย่างชัดเจน ให้ประชาชนได้มั่นใจว่าเขาขึ้นรถเมล์ ขสมก. นั้นปลอดภัยที่สุด รัฐบาลมีแผนงาน มีมาตรการที่จะต้องทำ อยากจะให้ตอบด้วยว่าในอนาคตมีอะไรเป็นคำตอบใหม่ครับท่านประธานฯ ครับ ว่าถ้าทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ความปลอดภัยของคนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครจะปลอดภัยมากขึ้น เช่น ถ้าระบบทางขนส่งมวลชนมีเรียบร้อย คนไม่ต้องเกิดอุบัติเหตุอย่างนี้เป็นรายวัน ๆ อาจจะลดลงไป ลดจากที่ถี่ ๆ ลงมาให้หน่อยลง หรือมีมาตรการอะไรที่จะบอกประชาชนว่าวันนี้ได้วางแผนที่เป็นแผนใหญ่เอาไว้แล้ว ว่าในรอบ ๓ เดือนจะลดลงมาเท่านี้ ๒ เดือนจะลดลง ๑ เดือนจะลดลงมาอย่างไร จึงขอประทานอนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลด้วย ๓ คำถามครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :  
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ให้มาตอบกระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาความปลอดภัยในการใช้บริการรถสาธารณะ กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ

ในคำถามแรกที่เกี่ยวข้องว่า รัฐบาลมีนโยบายในการดูแลความปลอดภัยในการใช้บริการรถสาธารณะหรือไม่อย่างไรนั้น ขอเรียนว่าเรื่องนโยบายเรื่องความปลอดภัยนั้นเป็นหัวใจสำคัญของการคมนาคมขนส่งนะครับ การดูแลเรื่องความปลอดภัย



LIRT

ในการให้บริการรถโดยสารสาธารณะของรัฐบาล ซึ่งอยู่ในการดูแลของกระทรวงคมนาคม นั้น กระทรวงคมนาคมมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแล โดยแบ่งออกเป็น ระดับ ๆ ๓ ระดับน่ะครับ คือระดับนโยบาย ระดับการกำกับดูแล และระดับปฏิบัติการ

ในระดับนโยบายนั้นกระทรวงคมนาคมและสำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร หรือเรียกว่า สนช. เป็นผู้ดูแล ซึ่งจะเป็นการกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ แผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ยุทธศาสตร์ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรม มาตรฐานความปลอดภัยยานยนต์ ยุทธศาสตร์ทางการศึกษา การมีส่วนร่วมและประชาสัมพันธ์ ยุทธศาสตร์ ด้านความช่วยเหลือลูกหนี้ ยุทธศาสตร์ด้านการประเมินผลและติดตาม เป็นต้น โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านความปลอดภัย ไปใช้ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย และยุทธศาสตร์ดังกล่าวต่อไป

ระดับทางการกำกับดูแลนั้นก็ยังมีกรมขนส่งทางบกเป็นผู้กำกับดูแล หน่วยงานที่ให้บริการรถสาธารณะ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลตามกฎหมายในการควบคุม กำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่ง การจดทะเบียน การออกใบอนุญาตรถ มีมาตรการ ต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรก ด้านตัวรถโดยสารสาธารณะมีการตรวจสภาพรถก่อน การเสียภาษีประจำปี จัดผู้ตรวจออกตรวจสภาพรถ เข้มงวดการตรวจสภาพรถ เร่งรัดการใช้เครื่องตรวจสภาพอัตโนมัติ ตลอดจนจะปรับปรุงมาตรฐานรถโดยสาร สาธารณะด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย เป็นต้น

อีกเรื่องหนึ่งคือประการที่ ๒ คือด้านผู้ขับขี่รถก็มีการเข้มงวดในการทดสอบ การขอรับใบอนุญาตขับรถสาธารณะ มีการจัดอบรม จัดทำข้อมูลประวัติผู้ขับรถสาธารณะ และทบทวนคุณสมบัติของผู้ขับรถสาธารณะให้เหมาะสม

ประการที่ ๓ ในด้านของการตรวจสอบและควบคุมกำกับดูแลให้ ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง หากผู้ประกอบการปฏิบัติไม่เป็นไปตามข้อกำหนดอาจจะไม่ต่ออายุหรือเพิกถอนใบอนุญาตและให้ประชาชนมีช่องทางในการ ร้องเรียน เช่น สายด่วน ๑๕๕๔ เป็นต้น

สำหรับระดับปฏิบัติการนั้นก็มียอดการขนส่งมวลชนกรุงเทพหรือ ขสมก. เป็นผู้ประกอบการเดินรถและดูแลการประกอบการของรถร่วมบริการเอกชนด้วย ซึ่ง ขสมก. ได้ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้รถโดยสารประจำทาง เช่น การกำหนดมาตรการด้านสภาพรถโดยสาร ความพร้อมของพนักงานประจำรถ ตำรวจทาง กายภาพด้านสิ่งแวดล้อม การตรวจของนายตรวจตามป้ายหยุดรถที่มีผู้บริการหนาแน่น กำหนดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตามถนนสายหลัก ๆ แล้วก็ตั้งด่านตรวจสอบด้านมารยาท การขับรถ สภาพรถ เป็นต้น ในส่วนคำถามในเรื่องของรัฐบาลได้มีการดูแลเรื่องระบบ ประกันภัยเพื่อคุ้มครองผู้โดยสารเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือไม่ อย่างนั้น ขอเรียนว่าในด้าน การดูแลเพื่อทดแทนความเสียหายจากการเกิดอุบัติเหตุรถโดยสารสาธารณะนั้นได้มีการกำหนด มาตรการในด้านประกันภัยไว้ดังต่อไปนี้

ประการแรก คือมาตรการตามกฎหมายโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางต้องวาง หลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหายที่เกิดจากการขนส่ง สำหรับค่าใช้จ่ายที่เป็นการ ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันเกิดแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลหากเกิดอุบัติเหตุ โดยต้องวาง หลักทรัพย์ ได้แก่ เงินสด พันธบัตรรัฐบาลหรือกรมธรรม์ประกันภัย กรณีที่ใช้กรมธรรม์ ประกันภัยต้องมีวงเงินคุ้มครองดังต่อไปนี้คือ ความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายในวงเงิน ไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ คนในแต่ละครั้ง ความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายใน วงเงินไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาทในแต่ละครั้ง อย่างไรก็ตามมีพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้รถทุกคนต้องจัดให้มีประกันความเสียหาย

สำหรับผู้ประสพภัย คั้งนั้นการชดใช้ค่าเสียหายในปัจจุบันจึงเป็นไปตามข้อกำหนดของ  
กรมธรรม์ตามกฎหมายดังกล่าว มาตรการของ ขสมก. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในด้านการ  
ประกันภัยไว้สำหรับรถโดยสารของ ขสมก. และรถเอกชนร่วมบริการ ให้รถทุกคันต้อง  
จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยไม่ต่ำกว่าประเภทที่ ๓ และกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ  
สำหรับความเสียหายต่อร่างกาย ชีวิต สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวรต่อการเกิด  
อุบัติเหตุแต่ละครั้ง

คำถามอีกอันหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับว่ารัฐบาลมีการนำสถิติข้อมูลการเกิด  
อุบัติเหตุมาใช้ในการวางแผนเพื่อจัดระบบนิรภัยภาคพื้นหรือไม่ อย่างไรนั้น ขอเรียนว่า  
ปัจจุบันกระทรวงคมนาคมได้มีการนำสถิติอุบัติเหตุจากการจราจรมาใช้ในการกำหนด  
เป้าหมายเพื่อลดความสูญเสียชีวิตอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุในอัตราที่กำหนดไว้ให้กับหน่วยงาน  
ในสังกัด โดยปรากฏอยู่ในแผนอำนวยการความสะดว มั่นคงและปลอดภัยสำหรับการเดินทาง  
ของประชาชนในช่วงเทศกาลสำคัญ ได้แก่ เทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ในทุก ๆ ปี  
การกำหนดเป้าหมายดังกล่าวจะเป็นตัวเลขที่กำหนดให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวง  
คมนาคมดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนให้ไม่เกินสถิติ  
ที่กำหนดไว้ในแต่ละปีและจะส่งผลให้การเกิดอุบัติเหตุจราจรลดลงได้อย่างต่อเนื่องในที่สุด-

ทั้งนี้ได้มีการจัดระบบนิรภัยมาใช้ เช่น การแก้ไขกฎหมายการตรวจจับความเร็วเกินกำหนด กล้องตรวจจับผู้ฝ่าฝืนสัญญาณไฟ เป็นต้น สถิติข้อมูลจากการเกิดอุบัติเหตุเป็นปัจจัยสำคัญ ในการชี้วัดความปลอดภัยในการใช้รถ ใช้ถนน รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญกับสถิติตัวเลข การเกิดอุบัติเหตุ โดยมุ่งหวังที่จะลดจำนวนการเกิดอุบัติเหตุ ความรุนแรงและความเสียหาย ที่เกิดขึ้นจากการเกิดอุบัติเหตุมาโดยตลอด ดังนั้นจึงได้นำสถิติการเกิดอุบัติเหตุมาศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนงานและกำหนดมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

ประการแรก ได้นำสถิติที่เกิดอุบัติเหตุมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง แก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้รถ ใช้ถนน เช่น การศึกษาพบว่า การเปิดไฟหน้ารถของจักรยานยนต์ในตอนกลางวันมีส่วนช่วยลดอุบัติเหตุ จึงได้แก้ไขกฎหมายเพื่อกำหนดให้โคมไฟหน้าและโคมไฟท้ายของรถจักรยานยนต์ต้องติด ตลอดเวลาเมื่อเครื่องยนต์ทำงาน

ประการที่ ๒ นำสถิติการเกิดอุบัติเหตุมาประกอบการพิจารณา กำหนด แผนงาน โครงการ และของงบประมาณ เช่น การนำสถิติข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุมาใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบการตรวจสภาพรถ สถานตรวจสภาพรถ การส่งเสริมสนับสนุน ให้มีโรงเรียนสอนขับรถของภาคเอกชน ป้องกัน วางแผนณรงค์ด้านความปลอดภัย เป็นต้น

ประการที่ ๓ นำสถิติการเกิดอุบัติเหตุมาเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติราชการประจำปี ซึ่งทำให้กรมการขนส่งทางบกกำหนดมาตรการแผนงานต่าง ๆ เพื่อลดอุบัติเหตุ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทุกวัน กรณีอุบัติเหตุจะเกิดมาก ในช่วงเวลาหลังเร่งด่วนเช้า อย่างเช่น เวลา ๐๕.๐๐ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา นั้น ซึ่ง ขสมก. ได้นำ ข้อมูลจากสถิติมาจัดทำแผนควบคุมตามโครงการประชาชนปลอดภัยจากการใช้รถยนต์ โดยสารประจำทาง ผลการดำเนินงานได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ โดยจัดการอบรมพนักงานขับรถ และพนักงานเก็บค่าโดยสาร ทั้งของ ขสมก. และรถเอกชนร่วมบริการ โดย ขสมก. อบรม ๒ โครงการ และกรมการขนส่งทางบก จัดอบรม ๑ โครงการ มีผู้เข้าอบรมทั้งสิ้น ๕,๐๓๑ คน ซึ่งโครงการก็มีเรื่องโครงการ ฝึกอบรมหลักสูตรบริการประทับใจปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อบรมให้แก่พนักงานขับรถ พนักงานเก็บค่าโดยสารทั้งรถ ขสมก. และรถเอกชนร่วมบริการ จำนวน ๓,๕๗๔ คน

โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาบุคลากร จิตสำนึกในการจัดรถอย่างปลอดภัย  
อบรมให้แก่พนักงานขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสารทั้งรถ ขสมก. และรถเอกชน  
ร่วมบริการ จำนวน ๑,๒๓๘ คน โครงการฝึกอบรมพนักงานขับรถโดยสารเอกชน  
ร่วมบริการ บขส. แล้วยก ขสมก. โดยกรมการขนส่งทางบกเป็นผู้ดำเนินการอบรมให้  
พนักงานในการขับรถร่วมเอกชน จำนวน ๒๑๕ คน อันนี้ก็เป็นข้อมูลที่ตอบกระทู้  
ตอบคำถามข้างต้นทั้ง ๓ ข้อ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวินิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้ตั้งกระทู้จะถาม  
ต่อเนื่องได้อีก ๑ ครั้ง ครับ

- ๓๓/๑

นายดวง อันทะไชย : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กราบขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาชี้แจงถึงความเข้าใจและมองเห็นความสำคัญของปัญหา ผมมีประเด็นสั้น ๆ อย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าถ้าไปดูในสื่อมวลชนมีการสำรวจว่า ประชาชนเขาคาดหวังว่าจุดสุดท้ายของการแก้ไขปัญหานอกจากสิ่ง ๆ หนึ่ง รัฐบาล หรือรัฐบาล ได้พูดเมื่อสักครู่มีมีคนบอกว่า ซึ่งมีความพยายามที่จะทำเรื่องนี้เมื่อปี ๒๕๔๘ โดยจะมีการยกเลิกรถเมล์มินิบัสเขียว ท่านประธานฯ จำได้ไหมครับ แล้วก็มีคน ให้ความสนใจคิดว่า นั่นคือทางหนึ่งในการลดอุบัติเหตุ คำถามผมก็คือว่า รูปแบบลักษณะ อย่างนี้ รัฐบาลนี้ได้มีแผนในการที่จะดำเนินการหรือไม่ เช่น รถที่หมดสภาพในการวิ่งแล้ว หรือกรณีที่เป็น โครงการยกเลิกรถเมล์มินิบัสเขียวได้ดำเนินการต่อไปแล้วหรือไม่ อย่างไร หรือไม่ได้ทำต่อ กราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ในเรื่องของคุณภาพรถ ไม่ว่าจะเป็น รถใหญ่ ๑๐ เมตร หรือรถเขี้ยวก็ตาม ทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับเปลี่ยนรถ ทั้งในการที่ ให้ไปใช้แก๊สเอ็นจีวี (NGV) ในการปรับเปลี่ยนก็ได้ให้สิ่งจูงใจไว้หลายประการ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของเงินกู้ต่าง ๆ ก็พยายามจะให้ ก็คิดว่าจะต้องให้เขาเปลี่ยน ตอนนี้อยู่ในกระบวนการ ทำไม่ได้เร็ว ต้องอาศัยเงินทุน ต้องไปกู้แบงก์ (Bank) อะไรต่ออะไร รถใหญ่เราต้อง ให้เปลี่ยน รถเล็ก รถเขี้ยวก็อยากจูงใจให้เขาเปลี่ยนไปใช้เอ็นจีวีด้วย ก็โดยมีการปรับ สภาพรถให้เป็นรถที่มีคุณภาพดีขึ้น แต่เท่าที่ดูเรื่องสภาพรถนี้เป็นปัญหาใหญ่จริง แต่ต้อง ใช้เวลาเรื่องเงินทุนในการปรับเปลี่ยน แต่จริง ๆ ที่สำคัญคือ มารยาทการขับรถ อันนี้ก็ได้เน้นหนักมากเลยว่าจะต้องมีการดำเนินงานอย่างจริงจัง อย่างที่เราเห็นกันอยู่ ตั้งแต่ รถวันคำวิ่งออกมาบนเส้นทางก็ได้มีการตรวจจับกันอย่างมาก แต่ก็อย่างที่ว่ามีเยอะมาก ตรงนี้ เราก็พยายามที่จะต้องการให้มีการเข้มงวดอันนี้มากขึ้น ส่วนในเรื่องของรถเขี้ยวนี้



ผมคิดว่าถ้าเพื่อเขาสามารถจะปรับตัวเองให้ได้ ให้อยู่ในมาตรฐานความปลอดภัย อันนี้  
เราจะส่งเสริมให้ ก็ได้มีวางสิ่งจูงใจไว้ แต่กระบวนการยังไม่ได้เร็วเท่าที่ควรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบกระทู้ถามทั่วไป  
ทั้ง ๓ กระทู้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว  
คือรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ปัญหาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในการ  
ทำงานวิจัยทางวิชาการ ผมได้รับหนังสือจากท่านประธานคณะกรรมการ คือ คุณวันชัย  
ศิริชนะ ขอเลื่อนการรายงานเรื่องนี้ไปในการประชุมคราวหน้า ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ  
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง  
เป็นอันว่าอนุญาตให้เลื่อนไปคราวหน้าได้

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ยุติติ เรื่อง ขอเสนอยุติให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา

ผลกระทบจากการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เรื่องกำหนด  
เขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดพังงา)

ซึ่งคุณชลิต แก้วจินดา เป็นผู้เสนอ ผมได้รับหนังสือจากคุณชลิต แก้วจินดา ที่เป็นเจ้าของ  
ยุติติ ขออนุญาตเลื่อนยุติติไปในการประชุมคราวหน้า ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุญาตนะครับ

เช่นเดียวกันในวาระที่ ๖.๒ ยุติติ เรื่อง ขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาปัญหาความปลอดภัย  
ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยคุณมานั ไซยธีรานุวัตศิริ เป็นผู้เสนอ



LIRT

ผมได้รับหนังสือจากอาจารย์มาณี ว่าขอเลื่อนการพิจารณาญัตตินี้ไปในการประชุมคราวหน้า  
เช่นกัน

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ  
ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความ  
ประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง  
อัยการสูงสุด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ด้วยอัยการสูงสุดมีหนังสือ  
แจ้งว่าที่ประชุมคณะกรรมการอัยการ หรือ ก.อ. ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบให้เลื่อน  
ตำแหน่งและแต่งตั้งนายชัยเกษม นิติสิริ รองอัยการสูงสุด ขึ้นดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด  
ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕  
วรรคสามบัญญัติว่า “การแต่งตั้งและการให้อัยการสูงสุดพ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตาม  
มติของคณะกรรมการอัยการ และได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา” และตามรัฐธรรมนูญ  
มาตรา ๑๒๑ บัญญัติว่า “ในการที่วุฒิสภาจะพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด  
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง  
ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล  
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น” ประกอบกับข้อบังคับฯ ข้อ ๕๗ ของเรากำหนดว่า  
เมื่อมีกรณีที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติของ  
กฎหมาย ให้สภาแต่งตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกิน ๑๑ คน  
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ  
ให้ดำรงตำแหน่งนั้น ดังนั้น ในวันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะวุฒิสภา  
ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญ จึงต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ  
สามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรม  
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติ  
ของรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุม

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการนั้น ข้อบังคับฯ ของเราในข้อ ๕๘  
กำหนดให้ตั้งจากสมาชิก ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
เสนอจำนวน ๓ คน จำนวนนอกจากนั้นคือ ๘ คน ให้ที่ประชุมสภาเลือกจากรายชื่อ  
สมาชิกที่คณะกรรมการสามัญประจำสภาเสนอจากกรรมการคณะนั้น ๆ  
คณะละ ๑ คน ดังนั้น ในวันที่จะมีการพิจารณาว่าเราจะตั้งกรรมการ ๑๑ ท่าน  
อย่างไร เชิญคุณธีรพนธ์ครับ



นายธีรพจน์ จรุงสุทธิ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ  
 ผม ธีรพจน์ จรุงสุทธิ นะครับ ขอประทานเสนอต่อที่ประชุมเพื่อยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๘  
 โดยขอให้ที่ประชุมได้เสนอรายชื่อสมาชิกที่จะตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา  
 ประวัติในครั้งนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ  
 ขอให้ยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๘ ท่านสมาชิกฯ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่ามีมติ  
 เป็นเอกฉันท์ให้ยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๘ ได้ ตามข้อบังคับฯ ว่าถ้ามีมติเกินจากสมาชิกฯ  
 ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมเกินกึ่งหนึ่ง ถือว่าให้ยกเว้นข้อบังคับฯ ได้ เป็นอันตามนั้นนะครับ  
 ยกเว้นข้อบังคับฯ ครับ ดังนั้นก็จะมีการเสนอชื่อท่านสมาชิกฯ จำนวน ๑๑ ท่าน เพื่อเป็น  
 กรรมการ อย่างนั้นใช่ไหมครับ เชิญคุณประภัทร์ ครับ

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประภัทร์ ศรีลัมพ์  
 เมื่อมีการยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๘ แล้ว ผมจึงถือโอกาสนี้เสนอรายชื่อคณะกรรมการ  
 จำนวน ๑๑ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณประภัทร์จะเสนอ  
 ๑๑ ท่าน เชิญเลยครับ

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : ผมจำเป็นต้องระบุว่าคณะกรรมการมาจาก  
 คณะไหนด้วยหรือเปล่าไม่ทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เรายกเว้นข้อ ๕๘  
 แล้วนะครับ



นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ : รายชื่อของคณะกรรมการสามัญ  
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ  
ให้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด มีจำนวน ๑๑ ท่าน ซึ่งมาจากสมาชิกสภานิติบัญญัติ  
แห่งชาติ จากคณะกรรมการต่าง ๆ ทั้งสิ้น ๑๑ ท่านด้วยกัน คือ

๑. พลตำรวจเอก ปทีป ตันประเสริฐ จากคณะกรรมการการปกครอง
๒. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์ จากคณะกรรมการพลังงาน
๓. พลอากาศเอก ระเด่น ฟิงพัทธ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวัณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณประภัทร์  
เวลานี้ยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๘ แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ต้องบอกว่ามาจากคณะกรรมการ  
ไหน

นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ :

ลำดับที่ ๑ พลตำรวจเอก ปทีป ตันประเสริฐ

ลำดับที่ ๒ นายสมโภชน์ กาญจนภรณ์

ลำดับที่ ๓ พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพักตร์

ลำดับที่ ๔ นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์

ลำดับที่ ๕ นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์

ลำดับที่ ๖ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

ลำดับที่ ๗ นายประพันธ์ คุณมี

ลำดับที่ ๘ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ลำดับที่ ๙ นายวิษณุ เครืองาม

ลำดับที่ ๑๐ นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ และ

ลำดับที่ ๑๑ นายคำคุณ สิริธิตมาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครบ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองเกิน ๑๐ คน

ตามข้อบังคับฯ จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ก็ถือว่าทั้ง ๑๑ ท่าน

ได้รับเลือกจากสภานี้ให้เป็นคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ

ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง

อัยการสูงสุด

ต่อไปเป็นวาระที่ ๗.๒ ขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ

วิสามัญเพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนและความคิดเห็นของประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ประธานคณะกรรมการ  
วิสามัญเพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนและความคิดเห็นของประชาชน คือคุณวัลลภ  
ตั้งคณารักษ์ มีหนังสือแจ้งว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการชุดนี้จะครบ  
กำหนดในวันที่ ๓ พฤศจิกายนนี้ แต่ที่คณะกรรมการเห็นว่ายังมีปัญหาความเดือดร้อนอีก  
หลายเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการพิจารณาศึกษาเพื่อให้มีการแก้ไขปัญหา จำเป็นต้อง  
ใช้เวลาพอสมควร จึงขอความกรุณาจากสภาขอขยายเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ออกไปอีก  
๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน จะมีท่านสมาชิกฯ ชัดข้อใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ อนุมัติตามนั้น  
นะครับ

วาระที่ ๗.๓ ขอยกขยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม  
ประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คือเรื่องปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการ  
ออกโฉนดที่ดินโดยหนังสือรับรองการทำประโยชน์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านประธาน  
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน  
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คือ ท่านพลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง มีหนังสือแจ้งว่าระยะเวลาในการ  
พิจารณาศึกษาของคณะกรรมการครบกำหนดในวันที่ ๑๘ ตุลาคม แต่ว่าคณะกรรมการ  
เห็นว่าร่างนี้มีความสำคัญ ควรพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงขอความกรุณาต่อสภา  
ว่าขยายเวลาการศึกษาออกไป จะขอกี่วันครับ ท่านพลเอก สุรินทร์ ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม  
พลเอก สุรินทร์ ครับ ขอ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ประธานคณะกรรมการ  
ขอ ๓๐ วัน ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล  
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่ขัดข้อง ก็อนุมัติไป  
ตามนั้นนะครับ

หมดระเบียบวาระประชุมแล้วนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ในวันพรุ่งนี้ก็ไม่มี  
วาระ ไม่มีการประชุมนะครับ วันนี้ประชุมกันมาใช้เวลาพอสมควรแล้ว ขอบพระคุณทุกท่าน  
ครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๕ นาฬิกา